INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN Greek Grammar

USUM REGIÆ SCHOLÆ *Weſtmonaſterienſis.*

In uſum ſtudioſæ juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & ſcripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis causâ uſurpari ſolent.

Scientiarum janitrix Grammatica

LONDINI,
Excudit *Rogerus Nortonus*, Regius in *Latinis*, *Græcis* & *Hebraicis* Typographus.
1667.

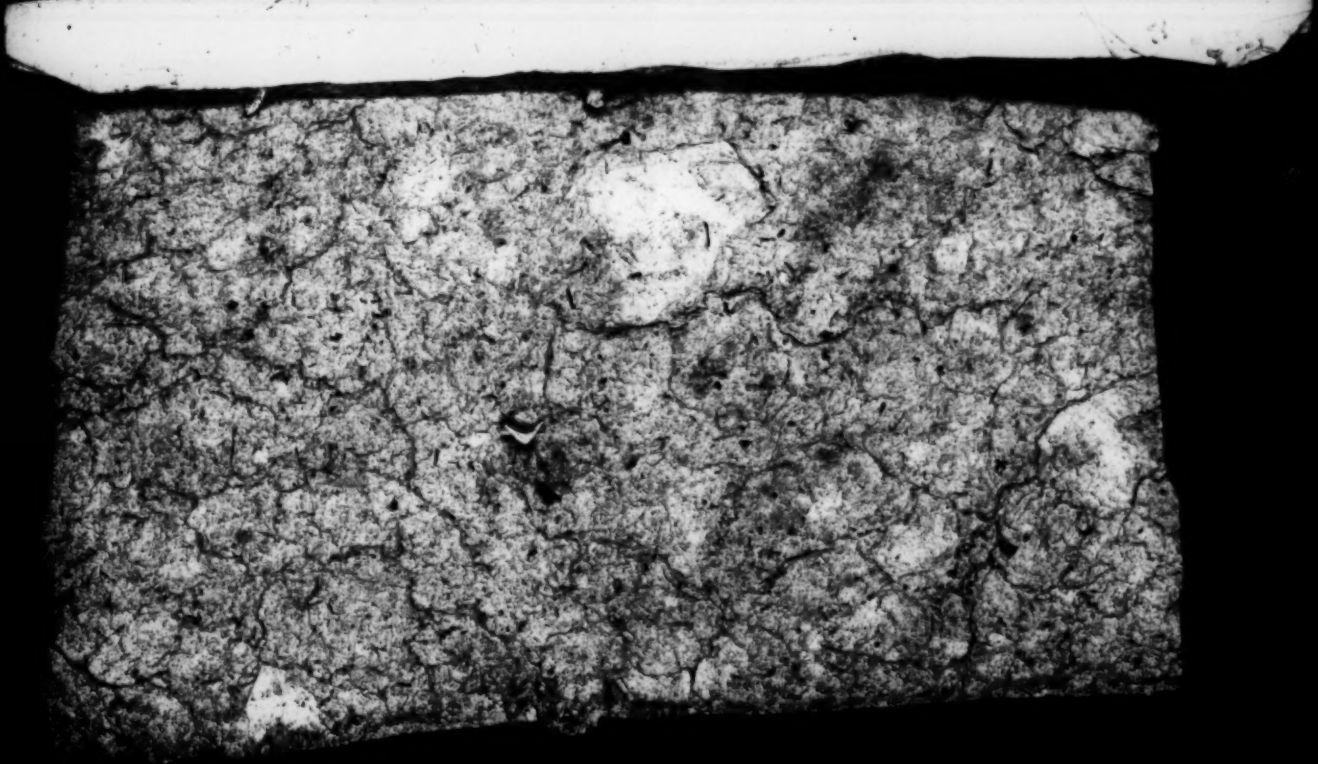

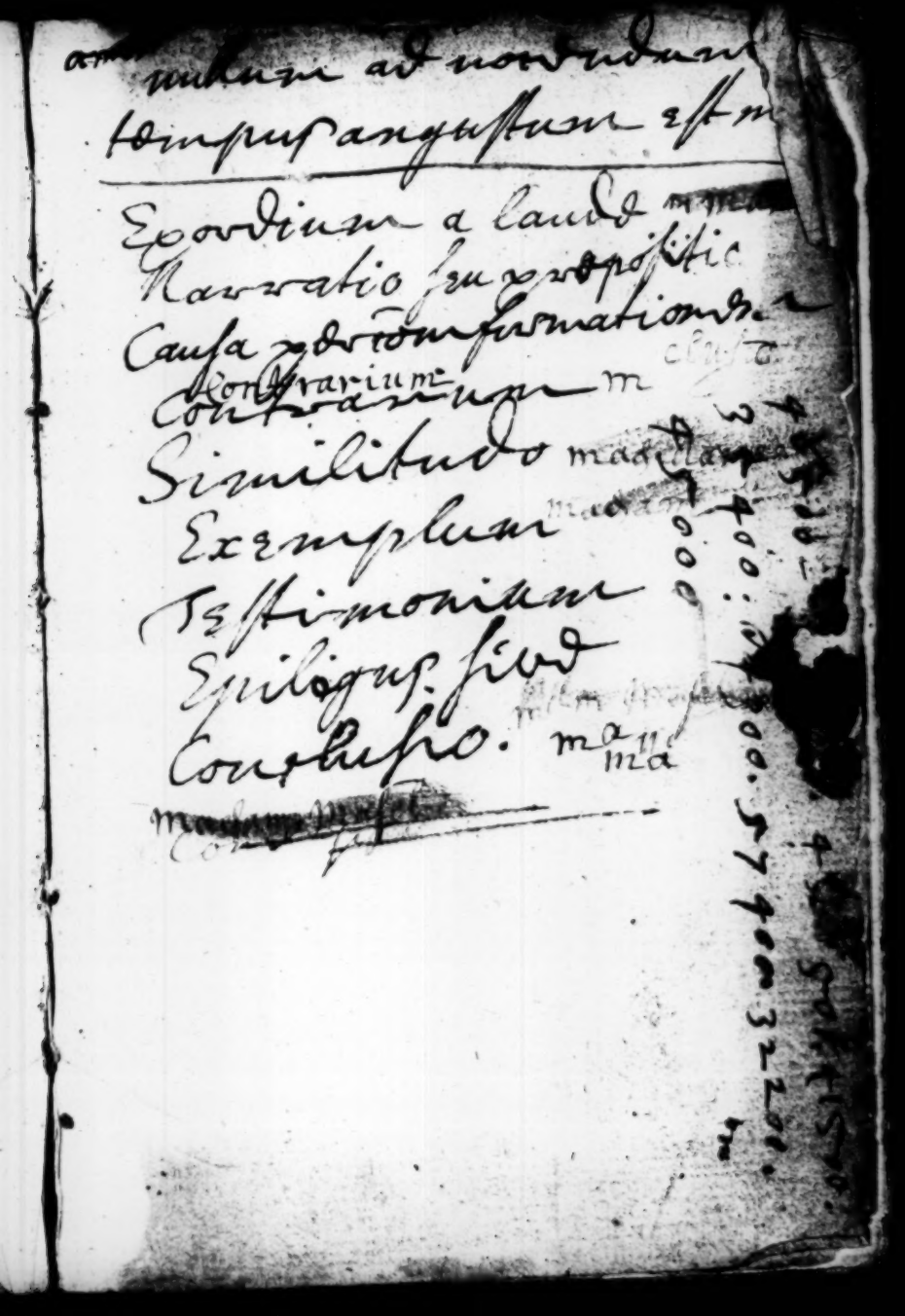

[illegible] nullum ad nocendum
tempus angustum est m

Exordium a laude
Narratio seu propositio
Causa per confirmationem
Contrarium
Contrarium m
Similitudo
Exemplum
Testimonium
Epilogus sive
Conclusio. ma ma

[illegible]

1568 | 3077.

~~12924. aa. 28.~~

INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN Greek Gramma t

USUM REGIÆ SCHOLÆ *Weſtmonaſterienſis.*

In uſum ſtudioſæ juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & ſcripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis causâ uſurpari ſolent.

Scientiarum janitrix Grammatica

LONDINI,
Excudit *Rogerus Nortonus*, Regius in *Latinis*, *Græcis* & *Hebraicis* Typographus.
1667.

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.
Τῶν ἱστοριῶν σωτηρὸς τυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶν, καὶ μέτροις ἐφιστάνω.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

Literarum nexus, qui in initio hujus libri antehâc positi fuêre, in hac editione commodiùs in fine libri postponuntur.

Græ-

Johēs Brereton

Græcorum Literæ.

Figura.	Nomen.	Potestas.
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	v
Γ γ ϝ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ ∂	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἐψιλὸν	Epsilon	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	ϑῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Kappa	k c
Λ λ	λάμϐδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὀ μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ϱ	ῥῶ	Rho	r
Σ ϲ σ ς	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ ⊤	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὐψιλὸν	Ypsilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Psi	pſ
Ω ω	ὠμέγα	O mega	O magnum

Ex literis septē sunt vocales, Φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ septendecim sunt consonantes, σύμφωνα.

Divisio Vocalium.

modo quantitatis. Vocales { Longæ, μακρὰ, η, ω. / Breves, βραχέα, ϗ, ε, ο. / Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.

modo qualitatis. Vocales { Mutabiles, μεταβολικὰ, ε, ο. / Immutabiles, ἀμετάβολα, η, ι, υ, ω.

modo rationis. Vocales { Præpositivæ, προτακτικὰ, α, ε, η, ο, ω. / Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ, ι, υ.

Diphthongi { Propriæ, κύρια, αι, αυ, ει, ευ, οι, υι. / Impropriæ, καταχρηστικαὶ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, ῡ, ωυ.

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι. / Immutabiles, ει, ευ, υι.

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ, ἄφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ. / Medias, μέσα, β, γ, δ. / Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ. / κ, γ, χ. / τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλὰ, ζ, ξ, ψ. / Liquidæ vel immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ῥ.

σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, sunt tres; acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, antepenultimâ: Circumflexus in ultimâ & penultimâ: Gravis tantùm in ultimâ signatur, sed in omni syllabâ intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omnis

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τίς interrogativum.

Spiritus, πνεύματα, duo ſunt; lenis, ψιλὸν, aſper, δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo ſpiritum tenuem vel aſperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ῥ aſpirantur. Sed ſi medio ῥ geminatur, prius levigatur, alterum aſpiratur, ut ἔῤῥωσο vale.

Apoſtrophe eſt nota rejectæ vocalis ob vocalem ſequentem, ad hunc modum [᾽].

Rejiciuntur per Apoſtrophen vocales, α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι, ut κατ᾽ αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν. Si ſequens vocalis aſpiretur, mutatur tenuis præcedens in aſpiratam, ut ἀφ᾽ ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo ſunt partes Orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpoſitio, πρόθεσις.

Numeri, ἀριθμοὶ, tres. Singularis, ἑνικός. Dualis, δυϊκός. Pluralis, πληθυντικός.

Caſus, πτώσεις, ſunt quinque. Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γενική. Dativus, δοτική. Accuſativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera ſunt tria. Maſculinum, ἀρσενικόν. Fœmininum, θηλυκόν. Neutrum, οὐδέτερον.

Articulus.

Articulus duplex. Præpoſitivus, προτακτικὸς, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Singular.	N.A.G.D.	Plural.
N.G. D.A.	Dual.	N. G. Dat. Acc.
Maſc. ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν,	τὼ, τοῖν,	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς,
Fœm. ἡ, τῆς, τῇ, τὴν,	τὰ, ταῖν,	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς,
Neut. τὸ, τοῦ, τῷ, τό.	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τά.

genitivo

Articulus Subjunctivus.

	Singular.	Dual.	Plural.
	N.G.D.A.	N.A.G.D.	N.G. Dat. Acc.
Masc.	ὃς, οὗ, ᾧ, ὃν,	ὦ, οἷν,	οἱ, ὧν, οἷς, οὓς,
Fœm.	ἣ, ἧς, ᾗ, ἣν,	ἃ, αἷν,	αἱ, ὧν, αἷς, ἃς,
Neut.	ὃ, οὗ, ᾧ, ὅ.	ὦ, οἷν.	ἃ, ὧν, οἷς, ἅ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅτι, & ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Declinationes, κλίσεις, sunt decem, quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. genitivo crescens, ex quâ oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini; ut ὁ Αἰνείας, Æneas, ὁ Χρύσης, Chryses: séd ὁ καὶ ἡ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ Αἰνείου, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὸν Αἰνείαν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνεία, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Plur. Nom. οἱ Αἰνεῖαι, Gen. τῶν Αἰνειῶν, Dat. τοῖς Αἰνείαις, Acc. τοὺς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen. τοῦ Χρύσου, Dat. τῷ Χρύσῃ, Acc. τὸν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύσῃ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσα, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν, Voc. ὦ Χρύσα.

Plur. Nom. οἱ Χρύσαι, Gen. τῶν Χρυσῶν, Dat. τοῖς Χρύσαις, Acc. τοὺς Χρύσας, Voc. ὦ Χρύσαι.

Sing. Nom. ὁ κριτὴς, Judex. Gen. τοῦ κριτοῦ, Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τὸν κριτὴν, Voc. ὦ κριτά.

Dual Nom. Acc. Voc. τὼ κριτά. Gen. Dat. τοῖν κριταῖν.

Plural.

Plur. Nom. οἱ κειταὶ, Gen. τῶν κειτῶν, Dat. τοῖς κειταῖς, Acc. τοὺς κειταὶς, Voc. ὦ κειταί.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis definit perpetuò in ων.

In prima autem & ſecunda declinatione ſemper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus ſingularis in quatuor primis declinationibus habet ι ſemper ſubſcriptum, ſcilicet α, η, ω, punctulo ſubjecto.

Quædam nomina in ας Doricè declinata formant Gen. in α, ut ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè ſemper Vocativus idem eſt cum Nominativo, & Poëticè ſæpè uſurpatur pro Nominativo.

Nomina in
- της, ut μητιέτης conſiliarius,
- Gentilia, ut Σκύθης Scytha,
- Poëtica in πης, ut κυνώπης impudens,
- Compoſita à πωλῶ vèndo, μέτρῶ metior, τείρω tero,

} formant vocativũ in α brevi, ut ὦ μητίετα, ὦ σκύθα.

Secunda Declinatio

Duas complectitur terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ μῦσα, muſa, ἡ τιμὴ, honos.

Sing. Nom. ἡ μῦσα, Gen. τῆς μύσης, Dat. τῇ μύσῃ, Acc. τὴν μῦσαν, Voc. ὦ μῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μύσα, Gen. & Dat. τοῖν μύσαιν, Voc. ὦ μύσα.

Plural. Nom. αἱ μῦσαι, Gen. τῶν μυσῶν, Dat. τοῖς μύσαις, Acc. τὰς μύσας, Voc. ὦ μῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ. In reliquis, ut μῦσα.

Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat. τῇ

τῇ θαλάσσῃ, Acc. τὴν θάλασσαν, Voc. ὦ θάλασσα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ θάλασσα, Gen. & Dat. ταῖν θαλάσσαιν.
Plur. Nom. αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.
Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.
Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμᾶ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμᾶ.
Plural. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.
Sing. Nom. ἡ λύπη, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.
Plural. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & Dativum in ᾳ· sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nausica, μνᾶ mina, contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα. A purum dicitur cùm vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ robori; & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut θύρᾳ janua, θύρηφι.

Tertia Declinatio

Duas continet terminationes, ος & ον· ος masculini, fœminini, & communis; & ον neutrius: ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.

Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.
Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plural.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. No. Ac. Vo. τὼ καρπὼ, Gen. Da. τοῖν καρποῖν.

Plural. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ ἄγγελος, Gen. τοῦ ἀγγέλου, Dat. τῷ ἀγγέλῳ, Acc. τὸν ἄγγελον, Voc. ὦ ἄγγελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἀγγέλω, Gen. Dat. τοῖν ἀγγέλοιν.

Plural. Nom. οἱ ἄγγελοι, Gen. τῶν ἀγγέλων, Dat. τοῖς ἀγγέλοις, Acc. τοὺς ἀγγέλους, Voc. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta ὁλοσαθῆ tertiæ Declinationis.

Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ cum acuto, Gen. Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα.

Poëticè Dativus & Accusativus singularis & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum; ut παρθένε pro παρθένῳ, ἄεθλοισι pro ἄεθλοις, σακέεσσι pro σακέσι· pauca patiuntur Apocopen, ut ἕει pro ἕειον, lana: & nonnullis οι & φιν adjungitur, ut στρατοφι pro στρατῷ, exercitus.

Quarta declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes, ως & ων· ως masculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ Μενέλεως, Menelaus, τὸ εὔγεων, fertile.

Sing.

Sing. Nom. ὁ Μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.
Dual. Nom. & Acc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεω.
Plur. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεως, Acc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεω.
Sing. Nom. τὸ ἔυγεων, Gen. τοῦ ἔυγεω, Dat. τῷ ἔυγεῳ, Acc. τὸ ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεων.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ἔυγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεω.
Plur. Nom. τὰ ἔυγεω, Gen. τῶν ἔυγεων, Dat. τοῖς ἔυγεως, Acc. τὰ ἔυγεω, Voc. ὦ ἔυγεω.

Quinque nomina hujus declinationis formant Accusativum in ω, uti ἄθως, ἄθω, Atho mons, ἔως, ἕω, aurora, κέως, κέω, Ceos insula, κῶς, κῶ, Cos insula, λαγὼς, λαγὼ, lepus.

Veteres Attici ν finalem ex Accusativo removerunt, ut ἀγήρω pro ἀγήρων. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis, τὸ χρέως debitum.

Quinta Declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera verò comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ τιτὰν, Gen. τοῦ τιτᾶνος, Dat. τῷ τιτᾶνι, Acc. τὸν τιτᾶνα, Voc. ὦ τιτάν.
Dual. Nom. & Acc. τὼ τιτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν τιτάνοιν, Voc. ὦ τιτᾶνε.
Plur. Nom. οἱ τιτᾶνες, Gen. τῶν τιτάνων, Dat. τοῖς τιτᾶσι, Acc. τοὺς τιτᾶνας, Voc. ὦ τιτᾶνες.
Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc. ὦ σώματε.
Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accu-

Accuſativus deſinit in α.

Excipiuntur

Gravitona in ις & υς pura in genitivo, quæ formant accuſativum in ιν & ω, ut ὁ ὄφις ſerpens, ☞ ὄφιν· ὁ βότρυς racemus, ☞ βότρυω.

Gravitona in ις & υς non purè declinata, utramque retinent terminationem, α & ν, ut ἡ ἔρις contentio, ☞ ἔριδα & ἔριν· ὁ νέηλυς advena, ☞ νεήλυδα & νέηλυν.

Nomina in αυς & ευς formant accuſativum in αυν & ευν, ut γραῦς anus, γραῦν, βοῦς bos, βοῦν, Poëticè βόα. Sed πούς pes habet πόδα, & ὀδούς dens, ὀδόντα.

Vocativus ſimilis eſt Nominativo.

Excipiuntur

Quæ declinantur per εντ in genitivo, & adjectiva in ων & ης, vocativum enim formant in εν, ut ὁ χὴν ἡ τέρων, ὦ τέρεν tener; ὁ χαρίεις gratioſus, ὦ χαρίεν & ὦ χαρίεις.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ· & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ, pater, ὁ ἀνὴρ, levir, ἀνὴρ, vir, σωτὴρ, ſalvator, ὦ πάτερ, ἀδελφὲρ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in ους & ους abjiciunt σ, ut βασιλεύς, rex, ὦ βασιλεῦ· præter πούς pes, ὦ πούς, & ὀδούς, dens, ὦ ὀδούς, ad differentiam adverbii πού ubi, & ὀδοῦ, obiter.

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βόστρυς botrus, ὦ βότρυ, ὄφις ſerpens, ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ, puer. Excipe Σαλαμίς.

Quædam polyſyllaba compoſita in ων formant vocativum in ον, ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo ſingulari aſſumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel à nominativo ſingulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

tibus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἄραψ Arabs, Ἄραβι βασιλεύς rex, βασιλεῦσι· κόραξ corvus, κόρακι.

Cùm penultima Dativi ſingularis ſit longa poſitione, fit longa in Dativo plurali, addendo ι poſt ε, & υ poſt ο, ut τιθέντι τιθεῖσι, λέοντι λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur formant dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ πατράσι. Sed in Acc. Sing. πατέρα & μητέρα tantum leguntur, quia πάτρα patriam & μήτρα matricem ſignificant.

Dativus Poeticus formatur à genitivo ſingulari mutando ος in οσσι vel εσσι· ut ἥρωος, ἡρώεσσι, & ἡρώεσι, heros: ἔπους, ἐπέεσσι, verbum.

Quibuſdam neutris hujus declinationis in ος additur ſyllaba φι vel φιν, ut στῆθος, pectus, στήθεσφι· μελεδὼν, cura, μελεδώνοφι· ſuntque indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus caſibus ſingularibus: ut in Nominativo, τὸ σκέπα pro σκέπασμα, tegmen. In genitivo, τῆς αἴαν pro αἴαντος. In Dativo τῇ δαΐ pro δαΐδι, pugnæ; παρακοίτι pro παρακοίτιδι, uxori; τῷ ἰδρῷ pro ἰδρῶτι, ſudori. In Accuſativo, τὴν Ἀπέλλω pro Ἀπέλλωνα· τὸν ἰδρῷ pro ἰδρῶτα, ſudorem. In Vocativo, ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν, Laodamas; Αἶα pro Αἶαν, Ajax.

Nominibus & verbis in ι vel ε deſinentibus ν additur, ſi vocalis vel diphthongus ſequatur: ut λέουσιν ἐκείνοις· τύπτουσιν ἐκεῖνον· ἔτυπτεν αὐτόν.

Ut variæ ſunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales & conſonantes ſunt ante ος Genitivi, quæ hic ſubjiciuntur.

α. τὸ γράμμα, τος, litera.
ι. τὸ μέλι, τος, mel.
υ. τὸ γόνυ, υος, genu.
τὸ ἄστυ, εως, urbs.
ω. ἡ λητὼ, οῦς, Latona.
αν. ὁ παιὰν, ᾶνος, Pæan.
τὸ τύψαν, αντος, quod verberaverit.
εν. τὸ τέρεν, ενος, tenerum.
τὸ χαρίεν, εντος, gratioſum.
ων. ὁ ἑλλην, ηνος, Græcus.
ὁ ποιμὴν, ένος, paſtor.
ιν. ἡ ἀκτὶν ῖνος, radius.
ον. τὸ μεῖζον, ονος, majus.
τὸ τύπτον, οντος, verberans.

ῠν. τὸ

υν. τὸ δίπυν, οδος, *bipes.*
τὸ τυπῦν, ῦντος, *verberaturum.*
υν. ὁ μόσυν, υνος, *turris.*
τὸ ζευγνὺν, νύντος, *jungens.*
ων. ὁ κλὼν, ωνὸς, *ramus.*
ἡ χελιδὼν, όνος, *hirundo.*
ὁ Ξενοφὼν, ῶντος *Xenophon.*
ὁ δράκων, οντος, *draco.*
ξ. ὁ θώραξ, ακος, *thorax.*
ὁ ἄναξ, ακτος, *rex.*
ὁ ἅρπαξ, αγος, *rapax.*
ἡ θρὶξ, τριχὸς, *capillus.*
ἡ πτέρυξ, υγος, *ala.*
ὁ ὄνυξ, υχος, *unguis.*
ἡ ἀλώπηξ, εκος, *vulpes.*
ρ. ἡ δάμαρ, αρτος, *uxor.*
τὸ ἧπαρ, ατος, *hepar.*
ὁ φθεὶρ, ειρὸς, *pediculus.*
ἡ χεὶρ, χειρὸς, *manus.*
ηρ. ὁ σὴρ, ηρὸς, *vermis.*
ὁ σωτὴρ, ῆρος, *servator.*
ὁ αἰθὴρ, έρος, *æther.*
ὁ ἀνὴρ, έρος & ἀνδρὸς, *vir.*
ορ. τὸ ἦτορ, ορος, *cor.*
υρ. ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, υρος, *testis.*
ωρ. ὁ φῶρ, ωρὸς, *fur.*
ὁ Ἕκτωρ, ορος, *Hector.*
τὸ ὕδωρ, ατος, *aqua.*
ας. ὁ Αἴας, αντος, *Ajax.*
ὁ μέλας, ανος, *niger.*
ἡ μονὰς, άδος, *unitas.*
τὸ γῆρας, ατος, *senectus.*
αις. ἡ δαὶς, αιτὸς, *convivium.*
ὁ καὶ ἡ παῖς, αιδὸς, *puer, puella.*
αυς. ἡ ναῦς vel νηῦς, αὸς vel ηὸς, *navis.*
εις. ὁ κτεὶς, ενὸς, *pecten.*
ὁ χαρίεις, εντος, *gratus.*
ἡ κλεὶς, ειδὸς, *clavis.*
εὺς. ὁ βασιλεὺς, έος, *rex.*
ης. ἡ ἐσθὴς, ῆτος, *vestis.*
ὁ τιμῆς, ῆντος, *honoratus.*
ὁ Κλήμης, εντος, *Clemens.*
ὁ Δημοσθένης, εος, *Demosthenes.*
ις. ὁ ὄφις, ιος, *serpens.*
ὁ Πάρις, ιδος, *Paris.*
ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος, *avis.*
ος. τὸ τεῖχος, εος, *murus.*
τὸ τετυφὸς, ότος, *verberans.*
υς. ὁ καὶ ἡ βοῦς, οὸς, *bos.*
ὁ πλακοῦς, οῦντος, *placenta.*
ὁ ὀδοὺς, όντος, *dens.*
ὁ ποῦς, οδὸς, *pes.*
τὸ οὖς, ὠτὸς, *auris.*
υς. ὁ μῦς, μυὸς, *mus.*
ὁ πέλεκυς, εος, *securis.*
ἡ χλαμὺς, ύδος, *chlamys.*
ὁ ζευγνὺς, ύντος, *jungens.*
ἡ κόρυς, υθος & υος, *galea.*
ως. ὁ γέλως, οτος, *risus.*
ἡ αἰδὼς, όος, *pudor.*
ὁ Τρὼς, ωὸς, *Trojanus.*
λς. ὁ ἅλς, ἁλὸς, *sal.*
ἡ ἅλς, ἁλὸς, *mare.*
νς. ἡ ἕλμινς, νθος, *tinea.*
ρς. ὁ καὶ ἡ μάκαρς, ρτος, *beatus.*
ψ. ὁ ὤψ, πὸς, *vultus.*
ὁ Ἄραψ, βος, *Arabs.*
ἡ κατήλιψ, φος, *scala.*

Quinque

Quinque Declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur è quinta Simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit, cum duæ vocales in unam ita coëunt, ut ambæ ferventur, ut τείχεϊ, τείχει· *vel Crasi, cum utraque vocalis, vel altera mutetur, ut* τείχεα, τείχη.

Prima Declinatio Contractorum.

Tres continet terminationes: in ης masculini, fœmini, & communis generis, ut ὁ Δημοσθένης, ἡ βλέπης, triremis, ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, verus; in ες & ος neutrius, ut, τὸ μέλος, membrum, τὸ ἀληθὲς, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένεος, ους, Dat. τῷ Δημοσθένεϊ, ει, Acc. τὸν Δημοσθένεα, η, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοσθένεε, η, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν, Voc. ὦ Δημοσθένεε, η.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, εις, Gen. τῶν Δημοσθενέων, ῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τοὺς Δημοσθένεας, εις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, εις.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τείχεος, ους, Dat. τῷ τείχεϊ, τείχει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τείχεε, τείχη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν οῖν, Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, η, Gen. τῶν τειχέων, ῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, τείχη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, Gen. τοῦ καὶ τῆ καὶ τοῦ ἀληθέος, οῦς, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθέϊ, εῖ, Acc. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, η, καὶ τὸ ἀληθὲς, Voc. ὦ ἀληθὴς, καὶ ἀληθές.

Dual. Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὰ ἀληθέε, ῆ, Gen. & Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν, Voc. ὦ ἀληθέε, ῆ.

Plur.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες οἵς, καὶ τὰ ἀληθέα ᾶ, Gen. τῶν ἀληθέων, Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας οἵς, καὶ τὰ ἀληθέα ᾶ, Voc. ὦ ἀληθέες εἷς, & neut. ἀληθέα ᾶ.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab ἔτης, *in quibusdam casibus parisyllabicè inflectuntur; ut* ὁ Ἀριστοφάνης, τοῦ Ἀριστοφάνους, Aristophanes: ὁ ἐπαέτης, τοὺς ἐπαέτας.

Nomina quæ desinunt in ης *purum contrahuntur Atticè in Accusativo in* α. *ut* ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς, *ingeniosus, Accus.* τὸν καὶ τλὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes: ις masculini & fœminini generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις, civitas; & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφιϊ, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφιε, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν, Voc. ὦ ὄφιε.

Plur. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις, Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφις, Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπιϊ, ῑ, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπιε, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν, Voc. ὦ σινήπιε.

Plural. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπα, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπισι, Acc. τὰ σινήπια, ᾶ, Voc. ὦ σινήπια, ᾶ.

Regula.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima sit longa.

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem, generis masculini tantùm, in ευς, ut ὁ βασιλεὺς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τοῦ βασιλέως, Dat. τῷ βασιλέϊ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, λῆ, Voc. ὦ βασιλεῦ.
Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.
Plural. Nom. οἱ βασιλέες, εῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τὲς βασιλέας, λεῆς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῆς.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantùm; ut ἡ Λητὼ, Latona, ἡ αἰδὼς, verecundia
Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, οῦς, Dat. τῇ λητοΐ, οῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.
Dual. Nom. & Acc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν, Voc. ὦ λητώ.
Plural. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητὲς, Voc. ὦ λητοί.

Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ρας, generis neutrius: ut τὸ κρέας, caro, τὸ κέρας, cornu.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέραε, κέρᾳ, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, Voc. ὦ κέρατε, κέραε, κέρᾳ.

Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρᾳ, Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρᾳ, Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρᾳ. Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέρᾳ.

Nomi-

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt vel

Ολοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus, ut

1 νόος νοῦς mens; ῥόος ῥοῦς fluxus; πλόος πλοῦς navigatio; ἁπλόος ἁπλοῦς simplex; διπλόος διπλοῦς duplex; σάος σῶς salvus, σῶς Att. & σῶν Acc.

2 χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς argenteus, χαλκοῦς æreus, à nominibus in εος.

3 Ζιμόεις, σμυρ, σμόεντος, σμύρνος. πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, placenta.

4 ὁ τιμῆς, τιμῆντος, à τιμήεις honoratus.

5 In ηρ circumflexa, ut κῆρ κῆρος, à κέαρ, cor; & παῖς παιδὸς, à πάϊς, puer.

6 ὁ μωσῆς, τ μωσῆ· ὁ μωϋσῆς, τ μωϋσῆ ὁ μωσεὺς, μωσέως· ὁ μωϋσεὺς, μωϋσέως.

7 ὁ ἁλῆς, ἁλῆ· ὁ ἅλης, ἅλητος. Οἰδίπους Οἰδίποδος Οἰδιπόδης Οἰδιπόδη, Oedipus. Item ὀστέον, os ossis, ὀστοῦν, Gen. έου, οῦ, Dat. έῳ, οῦ.

Ὀλιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur: ea sunt vel

1 Substantiva Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali in υς, ut ἐριννύες ἐριννῦς, furiæ.

2 Imparisyllabica in υς, quæ contrahuntur in Nominat. Accus. & Voc. plur. in υς, ut βόες boves, βῦς, Dor. βῶς.

3 Adjectiva in υς, quorum masculina in Dat. singulari, Nominat. Accus. & Voc. plu. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut ἡδὺς, ἡδέος, ἡδέϊ, ἡδεῖ.

4 Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. singulari, Nominat. Acc. & Voc. plurali; ut Accus. μείζονα, μείζοα, μείζω, Nom. μείζονες, μείζοες, μείζυς, Acc. μείζονας, μείζοας, μείζυς, Voc. τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Heteroclita.

Heteroclita ſunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In ſingulari numero generis ſunt maſculini, in pluralia neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμά, ἐρε-τμὸς remus, τὰ ἐρετμά, ζυγὸς jugum, τὰ ζυγά, κύ-κλος circulus, τὰ κύκλα, λύχνος lucerna, τὰ λύ-χνα, μοχλὸς vectis, τὰ μοχλά, νῶτος dorſum, τὰ νῶτα, σταθμὸς ſtatio, τὰ σταθμά, τράχηλος collum, τὰ τράχηλα.

In ſingulari numero generis fœminini, in plurali neutrius ſunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κέλευθα, ἡ ὄχεος currus, τὰ ὄχεα: quibus addi poteſt, ὁ ϗ ἡ τάρταρος, τὰ τάρταρα.

Quatuor ſingulari numero generis ſunt fœminini, duali verò maſculini; ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖκε, ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδὼ, cum compoſitis, ὁ πόλις civitas, τὼ πόλει, ἡ χεὶρ manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita caſibus.

Aptôta ſunt
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα, domus; τρόφι pro τρόφιμον, nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poëtica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας ſtatua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ ſomnium, δέπας, poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶκας torpor, δῶς donum, &c.

Monoptôton tantùm unum eſt, ὦ 'τὰν, ὦ amice, vel amici, ab ἅτης.

Diptôta, ἄμφω, ἀμφοῖν· οἱ φθοῖες, τὼ φθοῖαι, placentæ: ἄπα pro ἄπινα, quædam, Nominat. & Accuſat. plural.

Triptôta

Triptôta, ἀλλήλων, λων, λῶν· ἀλλήλοις, αις, οις· ἀλλήλους, λας, λα. ☞ ἀρνὸς, τὸ ἄρνα, οἱ ἄρνες, τῶν ἀρνῶν, agnus. His adde ſanctum nomen, Ιησοῦς, Ιησοῦ, Ιησοῦ, Ιησουῶν, Ιησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in οῦς, ut ὁ δονοῦς, baculus, Gen. ☞ οῦ. Dat. τῷ οῦ. Acc. τὸν οῦν. Vocativo carent Indefinita & Interrogativa.

Heteroclita numero.

Plurali carent, ἡ ἅλς mare, γῆ terra, ὁ ἀὴρ aër, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent, ἄλφιτα, ἐπτήμια, μέγαρα, ἀθήναι, Θῆβαι, ὀνείρατα, & feſta deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam ſunt neutra in αρ quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur; ut φρέαρ puteus, ἦπαρ jecur, ὕδωρ aqua, ἦμαρ dies, Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἤματος. His addi poteſt γάλα lac, γάλακτος· γυνὴ mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεὺς, Jupiter, decem habet rectos; Δεὺς, Βλεὺς, Ζλεὺ, Ζλεὺν, Ζῆς, Ζλῆς, Δῖς, Δλεῦ, Δλεῦν, Gen. Ζλεῶς vel Διὸς, Dat. Ζλεῖ vel Διΐ, Acc. Ζλεῶα vel Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Τὸ κέρας, κάρηνον, κὴρ, indeclinabile, κρᾶς, κρατὸς, κράας, κράατος, caput· ὁ ὑὸς, ☞ ὑῦ, ὁ ὑεὺς, ☞ ὑέως, ὁ υἱὸς, ☞ υἱοῦ, υἱὸς, filius· ἡ ναῦς νηὸς, navis, Gen. νεὸς & νηός· μάκαρ, μάκαρες, μακάριος, felix: ἡ ἀκτὶς καὶ ἀκτὶν, radius: ὁ δεῖπνος, καὶ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ δένδρος, καὶ τὸ δένδρον, lignum: μάρτις, μάρτυρ, μάρτυρος, teſtis: ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος, miſericordia: τὸ δάκρυ καὶ δάκρυον, lachrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρεϊ, Δάρεως, Δάρηος, Dares: γόνυ, γόνυος, γόνατος, genu: ὁ λᾶας, lapis, λάαος, & Craſi λᾶος.

λᾶος· ὁ λᾶος, τοῦ λάου· ὁ λάας, τοῦ λάα· τὸ λᾶος, τοῦ [illegible]ος· ὁ λαΐς, τοῦ λαΐος· ὁ λᾶς, τοῦ λαός. Μίνως, Μίνωος, Μίνω, Minos: γέλως, γέλωτος, & γέλω, risus: δόρυ hasta, δόρυος & δουρὸς per Metathesin, & δόρας, δόρατος, δόρατι, Poët. δορί· δοῦρας, δούρατος· δόρος, δόρεος, δόρους.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica
- Masculina desinunt vel
  - *In* ίδης, *quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in* ίδης, *ut* Πηλέως, Πηλεΐδης, *per Synæresin* Πηλείδης, *per Epenthesin* Πηληϊάδης, *& Ionicâ prod.* i.e. Achilles
  - *In* άδης, *cùm nomen sit vel primæ declinationis,* [1] *ut* Βορέας, Βορεάδης· *vel desinat purè, ut* ἥλιος, ἡλιάδης. filius Phœbi
- Fœminina desinunt vel
  - *In* ις *vel* ας, *quæ fiunt à Masculinis removendo* δη, *ut* Νηστορίδης, [1]Νηστορίς· [2]ἡλιάδης, ἡλιάς. i. Nestor filia i. filia Phœbi.
  - *In* ίνη *vel* ώνη, *quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in* ίνη *vel* ώνη, *ut* Αδράστος, Αδράστου, Αδραστίνη· Ικάριος, Ικαρίου, Ικαριώνη. [redacted]

Patronymica Ionica desinunt in ίων, *ut* Κρονίων, Πηλείων, Ατρείων. Ac.

Diminu-

Diminutiva varias habent terminationes.

- Masc. in
  - ων, μωρίων, stultulus.
  - αξ, λίθαξ, lapillulus.
  - σκος, νεανίσκος, juvenis.
  - λος, ναυτίλος, nautila.
- Fœm. in
  - ις, κρηνὶς, fonticulus.
  - σκη, παιδίσκη, puellula.
  - νη, πολίχνη, urbecula.

Neutra in
- ιον, γνωμίδιον, sententiola
- πολίχνιον, urbecula.

Possessiva terminantur in
- κος, ut μουσικὸς, musicus à μοῦσα.
- ιος, ut οὐρανίος, cœlestis, ab οὐρανός.
- νος, ut ἀνθρώπινος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ειος, ut ἀνθρώπειος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidosus, à λίθος.
- ος purum, ut πατρῷος, paternus, à πατήρ.

Adjectiva.

Adjectiva in ος purum & ρος faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, sanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδοος, όη, οον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο ἄλλος, τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος & tria pronomina, ἐστὶ, αὐτὸς, ἐκεῖνος.

Adjectiva in
- ις, εις, οῦς formant fœmin. per
  - εῖα, εσσα, ῆ neutrum per
    - ὺ, εν, οῦν

ut
- ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus.
- χαρίεις, χαρίεσσα, χάριεν, gratiosus.
- ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, simplex.

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ, Acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ, Poët. πολλὸν, Gen. πολέος, Dat. πολέϊ. Plural. Nom. πολέες, Gen. πολέων, Dat. πολέσι, Acc. πολέας.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, Gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ, Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα. μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος. τάλας, τάλαινα, τάλαν, miſer, Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ, Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. πάντε, πάσα, πάντε, Gen. & Dat. πάντοιν, πάσαιν, πάντοιν.

Plural. Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα, Gen. πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι, Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata definunt in { ης, ις, υς, ως, ων } & formant neutrum per { ες, ι, υ, ων, εν, ον }

ut
ὁ ϗ ἡ ἀληθὴς, ϗ τὸ ἀληθὲς, verus.
ὁ ϗ ἡ εὔχαρις, ϗ τὸ εὔχαρι, gratioſus.
ὁ ϗ ἡ ἄδακρυς, ϗ τὸ ἄδακρυ, ſine lachrymis.
ὁ ϗ ἡ πολύπους, ϗ τὸ πολύπουν, multipes.
ὁ ϗ ἡ τέρμων, ϗ τὸ τέρμον, tener.
ὁ ϗ ἡ εὐδαίμων, ϗ τὸ εὐδαίμον, felix.

Sic ὁ ϗ ἡ τὶς, ϗ τὸ τὶ, aliquis, Gen. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ τινὸς, Dat. τῷ ϗ τῇ ϗ τῷ τινὶ, Acc. τὸν ϗ τὴν τινὰ, ϗ τὸ τὶ, &c. τίς, τί, τίνος; quis, quæ, quid?

Quædam ſunt trium generum, ut ὁ ϗ ἡ ϗ τὸ μάκαρ felix, ὁ ϗ ἡ ϗ τὸ ἅρπαξ rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam ſunt ordinalia, quædam cardinalia.

Cardi-

Cardinalia ſunt, εἷς unus, δύο vel δύω duo, τρεῖς tres, τέτταρες, quatuor, quæ ſic inflectuntur.

Maſculino εἷς ἑνὸς ἑνὶ ἕνα unus.

Fœminino μία μιᾶς μιᾷ μίαν una.

Neutro ἓν ἑνὸς ἑνὶ ἓν unum.

Eodem modo declinantur compoſita ab εἷς, οὐδεὶς & μηδεὶς nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδέν, μηδέν.

Δύο, Atticè δύω, duo, Genitivo & dativo δυοῖν, & δυεῖν Atticè, Dativo δυσὶ Poëticé.

Sed δύο *omnium generum & omnium caſuum eſſe obſervatur.*

Plur. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς ſι, Acc. τοὺς καὶ τὰς ſεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plur. οἱ καὶ αἱ τέτταρες, καὶ τὰ τέτταρα, Gen. τῶν τεττάρων, Dat. τοῖς τέτταρσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς τέτταρας, καὶ τὰ τέτταρα.

A quatuor uſq; ad centum non declinantur numeralia ut. πέντε quinque, ἕξ ſex, ἑπτὰ ſeptem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέτταρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἰκοσιεἷς viginti unus, εἴκοσιδύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τετταράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta ἑξήκοντα ſexaginta, ἑβδομήκοντα ſeptuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἐνενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum *Quæ numerū centenarium ſequuntur declinabilia ſunt,* οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta· ſι διακόσιοι trecenti, τετρακόσιοι quadringenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι ſexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐνακόσιοι· χίλιοι mille, δισχίλιοι bis mille, τριχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι, & ſic deinceps, &c.

Ordinalia ſunt quæ interrogationi πόσος, *quotus, aptè reſpondent; ut* πρῶτος primus, δεύτερος ſecundus τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus,

ἕκτος

ἕκτος ſextus, ἕβδομος ſeptimus, ὄγδοος octavus, ἔνατος nonus, δέκατος decimus, ἑνδέκατος undecimus, δωδέκατος duodecimus, δεύτερος καὶ δέκατος decimus tertius, τεσσαρεσκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς vigeſimus, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐνενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centeſimus: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, milleſimus, δισχιλιοστὸς, bis milleſimus, &c. μυριοστὸς, decies milleſimus, δισμυριοστὸς vicies milleſimus, &c. Præterea ſunt nomina dialia, quæ dierum ſpatium ſignificant, τριταῖος tertianus, τεταρταῖος quartanus, &c. id eſt erumpens, aut aliquid agens die 3, 4, &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1. β 2. γ 3. δ 4. ε 5. ϛ 6. ζ 7. η 8. θ 9. ι 10. ια 11. ιβ 12. ιγ 13. ιδ 14. ιε 15. ις 16. ιζ 17. ιη 18. ιθ 19. κ 20. λ 30. μ 40. ν 50. ξ 60. ο 70. π 80. ϟ 90. ρ 100. σ 200. τ 300. υ 400. φ 500. χ 600. ψ 700. ω 800. πι 900 ͵α 1000.

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, & ſuperlativum in τατος.

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος. / ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη. / ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem, mutando ο in ω in comparativo & ſuperlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentiſſimus. Excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, anguſtus.

Reliqua adjectiva comparantur per ἐστερος & ἐστα-

πις.

τος· sed in ας per άντερος & άντατος· in υς sæpe per ίων & ιστος, ut

θετικὸν	συγκριτικὸν	ὑπερθετικὸν
Positivus	Comparativus	Superlativus

In
- ων, σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος, modestus.
- ας, μέλας, μελάντερος, μελάντατος, niger.
- εις, χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, gratiosus.
- ης, εὐσεβὴς, εὐσεβέστερος, εὐσεβέστατος, religiosus.
- ους, ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος, simplex.
- ις, εὐρὺς, εὐρύτερος & εὐρίων, εὐρύτατος & εὔριστος, latus.

Comparatio irregularis.

Bonus	ἀμείνων, melior	optimus.
	ἀρείων	ἄριστος.
Αγαθὸς	βελτίων vel βέλτερος,	βέλτιστος.
Εσθλὸς	κρείττων vel κρείσσων,	κράτιστος.
	λωΐων vel λωΐτερος, λῴων	λῷστος.
Καλὸς	καλλίων	κάλλιστος.
	φέρτερος	φέριστος & φέρτατος.

Malus	κακότερος	pejor	κάκιστος	pessimus.
	κακίων			
Κακὸς	χείρων		χείριστος	
	χερείων			

Parvus	μικρότερος	μικρότατος, minimus.
	μείων minor	
Μικρὸς	ἥττων, ἥσσων	
	ἐλάττων, ἐλάσσων	ἐλάχιστος.

Μέγας, μείζων & μάσσων, μέγιστος, magnus, major, maximus.
Αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, turpis.
Εχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, facilis.
Πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖστος, multus.
Φίλος, φίλτερος, φίλτατος, Poët. multus.

Attici formant multa per ίστερος & ίστατος, & nonnulla per έστερος & έστατος, à positivis in ος.

Λάλος,

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam
- Subſtantiva: ut { κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. / κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος.
- Pronomen: αὐτὸς, αὐτότατος.
- Verbum: { Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. / Φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος
- Adverbia: { Ανω ſuprà, ἀνώτερος, ἀνώτατος. / Μάλα valde, μᾶλλον, μάλιστα. / Κάτω infrà, κατώτερος, κατώτατος. / Πόρρω longè, πορρώτερος, πορρώτατος. / Πέρα ultrà, περαίτερος, περαίτατος. / Εξω extrà, ἐξώτερος, ἐξώτατος. / Εγγὺς, propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος vel ἔγγιστος.
- Præpoſitiones: { Ὑπὲρ ſuper, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, per Sync. ὕπατος. / Περὶ antè, πρότερος, πρότατος, πρόατος, πρῶτος.
- Participium: { Ἐρρωμενὸς robuſtus, ἐρρωμενέστερος, ἐρρωμενέστατος.

Pronomina.

Pronomina primitiva ſunt ἐγὼ ego, σὺ tu, ἕ ſui.

Poſſeſſiva ſunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὸς vel ἑὸς ſuus, νωΐτερος noſter duorum, σφωΐτερος veſter duorum, ἡμέτερος noſter, ὑμέτερος veſter, σφέτερος ſuus.

Demonſtrativa ſunt ὅδε hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipſe.

Compoſita ſunt, ἐμαυτοῦ meiipſius, σεαυτοῦ tuiipſius, ἑαυτοῦ ſuiipſius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Aphæreſin, μοῦ, μοὶ, μέ.
Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νὼ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῷν.
Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμέων, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Σὺ tu.

Sing. σὺ, σοῦ, σοὶ, σέ. Dual. σφῶϊ, σφὼ, σφῶϊν, σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

ὗ sui.

Sing. Nom. caret, Gen. οὗ, οἷ vel ἑοῖ, ἕ. Dual. σφωὲ, σφὲ, σφωῖν, σφίν. Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν.	οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον.	ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον.	αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
σὸς vel τεὸς, σὴ, τεὴ, σὸν, τεόν.	ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον.	σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ.
ἑὸς vel ὅς, ἑὴ vel ἥ, ἑὸν vel ὅν.	ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον.	

Sing. Nom οὗτος, αὕτη, τοῦτο. Gen. τούτου, ταύτης, τούτου. Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ. Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω. Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. Gen. τούτων. Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις. Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur ἐκεῖνος.

Pronomina composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ. Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen infinitum δεῖνα.

Ὁ δεῖνα vel δεῖς, τοῦ δεῖνος & δείνατος, τῷ δεῖνι & δείνατι, τὸν δεῖνα.

Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος, τῇ δεῖνι, τὴν δεῖνα.

Τὸ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸ δεῖνα.

Verbum.

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι ſunt tredecim; ſex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur, ſed intelligitur, ut accentus ſit in penultima.

Conjugationes verborum dignoſcuntur per literas Characteriſticas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteriſtica eſt, quæ præcedit ω vel ομαι
Sed in πτ, κτ, μν, prior litera eſt Characteriſtica.

Characteriſticæ Conjugationis

Primæ	π τέρπω	τέρψω	τέτερφα	Delecto.
	β λείβω Fu.	λείψω Præt.	λέλειφα	Sacrifico.
	φ γράφω ψω	γράψω φα	γέγραφα	Scribo.
	πτ τύπτω	τύψω	τέτυφα	Verbero.
Secundæ	κ πλέκω	πλέξω	πέπλεχα	Plico.
	γ λέγω Fu.	λέξω Præt.	λέλεχα	Dico.
	χ τρέχω ξω	θρέξω χα	τέτρεχα	Curro.
	κτ τίκτω	τέξω	τέτεχα	Pario.
Tertiæ	τ ἀνύτω Fu.	ἀνύσω Præ.	ἤνυκα	Perficio.
	δ ᾄδω σω	ᾄσω κα	ᾆκα	Cano.
	θ πλήθω	πλήσω	πέπληκα	Impleo.
Quartæ	ντ πλάττω Fu.	πλάσω Præ.	πέπλακα	Fingo.
	π ὀρύπτω σω &	ὀρύξω κα &	ὤρυχα	Fodio.
	ζ * φρίζω ξω	φρίξω χα	πέφρικα	Dico.
Quintæ	λ ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλκα	Pſallo.
	μ νέμω	νεμῶ	νενέμηκα	Diſtribuo
	ν φαίνω Fu.	φανῶ Præt.	πέφαγκα	Oſtendo.
	ρ σπείρω ῶ	σπερῶ κα	ἔσπαρκα	Sero.
	μν τέμνω	τεμῶ	τετέμηκα	Scindo.

Sexta ω purum, πίω, Fut. πίσω, Præt. πέπκα, Honoro.

* Nonnulla in ζω habent ξω, ut ὀιμώζω, ὀιμώξω, & alia in αττω habent σω & ξω.

In

In Activo Medio octo ſunt tempora. Præſens, χρόνος ἐνεστώς. Præteritum imperfectum, Παρατατικός. Perfectum, Παρακείμενος. Pluſquam perfect. Ὑπερσυντελικός. Aoriſtus primus & ſecundus, Ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & ſecundum, Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος. In Paſſivo additur Paulò poſt Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi Ἐγκλίσεις

Quinque, ut apud Latinos; Indicativus Ὁριστική. Imperativus Προστακτική. Optativus Εὐκτική. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cum prima perſona Pluralis exit in μεν, prima dualis deeſt: Cum tertia plùralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem eſt cum ſecunda.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus Præſens.

S.	τύπτω, τύπτεις, τύπτει·	*Verbero.*
D.	τύπτετον, τύπτετον·	
P.	τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.	

Unde Imperfectum.

S.	ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε·	*Verberabam.*
D.	ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην·	
P.	ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.	

Futurum prius

S.	τύψω, τύψεις, τύψει·	*Verberabo.*
D.	τύψετον, τύψετον·	
P.	τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.	

Unde Aoriſtus primus.

S.	ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε·	*Verberavi.*
D.	ἐτύψατον, ἐτυψάτην·	
P.	ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.	

Perfe-

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε· *Verberavi.*
D. τετύφατον, τετύφατον·
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει· *Verberaveram.*
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην·
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· *Verberavi.*
D. ἐτύπετον, ἐτυπέτην·
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. τυπῶ, τυπᾷς, τυπᾷ· *Verberabo.*
D. τυπᾶτον, τυπᾶτον·
P. τυπῶμεν, τυπᾶτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπε, τυπέτω· *Verbera.*
D. τύπετον, τυπέτων·
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. τύψον, τυψάτω· *Verberato tu.*
D. τύψατον, τυψάτων·
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω· *Verberato tu.*
D. τύπετον, τυπέτων·
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω· *Verberaveris.*
D. τετύφετον, τετυφέτων·
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι· *Verberarem.*
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην·
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι· *Verberem.*
D. τύψοιτον, τυψοίτην·
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι· *Verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην·
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus Atticis usitatissimus.

S. τύψεια, τύψειας, τύψειε· *Verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην·
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι· *Verberavissem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην·
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus secundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι· *Verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην·
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ· *Verberem.*
D. τυποῖτον, τυποίτην·
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ· *Si verberem, vel verberarem.*
D. τύπτητον, τύπτητον·
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

* *Iones addunt ι tertiis personis singularibus, ut* τύπτῃσι *pro* Aoristus τύπτῃ.

Aoristus primus, ἐὰν

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ. *Si verberavero.*
D. τύψητον, τύψητον.
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus, ἐὰν

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ. *Si verberavero.*
D. τύπητον, τύπητον.
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & pluſquam perf. ἐὰν

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. *Si verberaverim.*
D. τετύφητον, τετύφητον.
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoriſtus primus, τύψαι.
Perfect. & pluſquam, τετυφέναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπεῖν.
Futurum ſecundum, τυπεῖν.

Participium.

Præſens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. *Verberans.*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoriſtus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος.
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfect.

Perfectum & pluſquam perf.

M. ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoriſtus ſecundus.

M. ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπέσης.
N. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυπεῖντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπέσης.
N. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Cognata tempora in voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq	ἐτετύφειν					
Fut. α	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. β	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. β	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq	ἐλελέχειν					
Fut. α	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor. β	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. β	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Pluſq.	ἐπεπείκειν					
Fut. α.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. β.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imperf.	ἔφραζον					
Perf.	πέφρακα	πέφρακε	πεφράκοιμι	πεφράκω	πεφρακέναι	πεφρακὼς
Pluſq.	ἐπεφράκειν					
Fut. α.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. α.	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Aor. β.	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδὼν
Fut. β.	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείρω	πεῖρε	πείροιμι	πείρω	πείρειν	πείρων
Imperf.	ἔπειρον					
Perf.	ἔπαρκα	ἔπαρκε	ἐπάρκοιμι	ἐπάρκω	ἐπαρκέναι	ἐπαρκὼς
Pluſq.	ἐπάρκειν					
Fut. α	περῶ		περοῖμι		περεῖν	περῶν
Aor. α	ἔπειρα	πεῖρον	πείραιμι	πείρω	πεῖραι	πείρας
Aor. β	ἔπαρον	πάρε	πάροιμι	πάρω	παρεῖν	παρὼν
Fut. β	παρῶ		παροῖμι		παρεῖν	παρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκέω	ἄκεε	ἀκέοιμι	ἀκέω	ἀκέειν	ἀκέων
Imperf.	ἤκεον					
Perf.	ἤκεκα	ἤκεκε	ἠκέκοιμι	ἠκέκω	ἠκεκέναι	ἠκεκὼς
Pluſq.	ἠκέκειν					
Fut. α	ἀκέσω		ἀκέσοιμι		ἀκέσειν	ἀκέσων
Aor. α	ἤκεσα	ἄκεσον	ἀκέσαιμι	ἀκέσω	ἀκέσαι	ἀκέσας
Aor. β	ἤκοον	ἄκου	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Fut. β.	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν

Temporum Formatio.

Præſens.

Præſens eſt thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præſenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum eſt duplex; Syllabicum, αὔξησις συλλαβική, & Temporale, χρονική. Syllabicum augmentum eſt ε, cum verbum incipiat à conſonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Pluſquam perfecto, Aoriſto primo, Aoriſto ſecundo modi Indicativi, ſed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω Attici præfigunt ε, ut ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poëtæ præponunt ε Aoriſtis ſive à vocali, ſive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat à ρ, geminatur ρ poſt ε, ut ῥίπτω, ἔῤῥιπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum eſt, cum verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales ſunt, α, ε, ο. α & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam; ἐλεύθω, ἤλυθον, veniebam: & ο in ω, ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi ſunt, αι, οι, αυ. αι mutatur in η, ut αἴρω, ἦρον, tollebam; αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ἤυξανον, augebam; οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immuta-

Immutabiles
- Vocales
  - η, ἠχέω, ἤχεον, ſono, ſonabam.
  - ι, ἰξεύω, ἴξευον, viſco aves capio.
  - υ, ὑβελίζω, ὕβευζον, injuriâ afficio.
  - ω, ὠθέω, ὤθεον, impello.
- Diphthongi
  - αι, αἰκάζω, ἄικαζον, aſſimilo.
  - ευ, εὐθυόω, εὔθυνον, dirigo.
  - υι, ὑτάζω, ὕταζον, vulnero.

Atticè tamen ευ *mutatur in* νυ, ἐύχομαι, ἠυχόμην, oro, orabam: *&* οἶδα, ſcio, *pluſquam perfectum,* οἴδειν, *per Syn.* ᾔδειν, *&* Atticè ᾔδην, *ſciveram.*

Exceptiones.

Quatuor ſunt verba incipientia ab α quæ augmentum non admittunt: utἄω, ἄον, ſpiro: ἀΐω, ἄϊον, audio: ἀηθίζω, ἀήθιζον, inſuetus ſum: ἀηδίζομαι, ἀηδίζόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adſciſcunt ι, ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, ſerpo: ἑστήκω, ſto: ἕπομαι, ſequor: ἐρέω, dico: ἑστιάω, convivio excipio: ἕζω, ſedeo: ἑάω, ſino: ἕω, induo: ἑρύω, traho: ἐθίζω, aſſuefacio: ἐργάζομαι, operor: ἔπω, εἶπον, dico, quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, aſſuefco, præteritum medium εἴωθα, interpoſito ω.

ε *ante* ο *non mutatur, ſed* ο *in* ω *vertitur*: ἑορτάζω, ἑώρταζον, *feſtum celebro.*

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum, ut οἰδάνω, οἴδανον, tumeo: οἰκουρέω, domum cuſtodio: οἰνόω, in vinum verto: οἰμάω, concito: & quædam alia.

De Augmentis compoſitorum.

Verba habent augmentum in initio, ſi componantur vel cum
- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, philoſophor.
- Præpoſitione quæ non mutat ſignificationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio: vel ſi ſimplicia nullo ſunt in uſu, ut ἀντιβολῶ, ſupplico, ἠντιβόλουν· ἐμμελῶ, ἠμμέλουν, curo.
- ὁμῶς vel ὁμοῦ, & α privativâ particulâ, ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, inſipiens ſum; ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpoſitionem & verbum, ſi
- Præpoſitio mutet ſignificationem verbi, ut καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno; ἀπολαύω, fruor, ἀπήλαυον.
- Componatur cum δὶς & εὖ, δυσαρεστέω, δυσηρέστουν, diſpliceo; εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio: niſi conſonans vel immutabilis vocalis ſequatur, ut δυστυχέω, ἐδυστύχουν, infelix ſum.

Quædam & in principio & in medio augentur, ut ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, turbo; ἀνορθόω, ἠνώρθουν, corrigo

Præpoſitiones in compoſitis præfixæ vocalibus ſuam propriam vocalem amittunt, tam in præſenti, quàm in præterito, ut παρακούω, παρήκουον, perperam audio.

Excipe περὶ & προ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφί· προ autem ſæpe contrahitur, ut προέχω, πρόσχω, præcedo.

Præpoſitio mutat ſuam tenuem in aſpiratam, ſi verbum incipiat ab aſpirata, ut ψαύω ἅπτομαι attingo, ἀπὶ & ἅπτομαι.

Regula.

Regula.

Ioues ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum, ut τύπτε, pro ἔτυπτε.

Futurum primum

Formatur à præsenti mutando ultimam syllabam in conjugatione

Prima	in	ψω.
Secunda		ξω.
Tertia		σω.
Quarta		αζω cum duplicia ζ & πτω cum duplici π in ξω, sed ζω in σω.
Quinta		λῶ, μῶ, νῶ, ῥῶ, circumflexa.
Sexta		σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κείνω, κεινῶ, judico.

Dissyllaba in έω formant futurum in έσω, ut πλέω, navigo, πλέσω· ῥέω, fluo, ῥέσω· præter δέω, δήσω, ligo, as.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω à τρέφω, nutrio; θρέξω, à τρέχω, curro; ἕξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam Adverbii ἔξω, extra.

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt σ, *& circumflectunt* ῶ, *ut* νομίζω, νομιῶ, *arbitror*; βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, *gradior.*

Dores mutant in quarta conjugatione ζω *in* σδω, *ut* κωμάσδω *pro* κωμάζω, *lascivio*; *& futura in* σω *in* ξω, *ut* βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω· *&* κλάω, *claudo*, κλάσω, κλαξῶ, *&* κλασῶ.

Æoles

Æoles efferunt Futurum in ῥῶ per σω, ut ὄρω, concito, ὀρῶ, ὄρσω.

Poëtæ in futuro ſextæ conjugationis ſæpe abjiciunt σ, ut δίω inveniam, pro δίσω, à δέω· κλείω, laudabo, pro κλείσω· & κέω, ſeu κείω, cubabo, pro κέσω, à κέω.

Aoriſtus primus.

Aoriſti ſunt tempora incertæ ſignificationis, cum incertum ſit an paulò ante, an multò ante præterierit.

Aoriſtus primus formatur à futuro primo, mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque ſunt Aoriſti primi qui futuri primi characteriſticam non aſſumunt, ut ἔθηκα, poſui, ἔδωκα, dedi, ἦνα, miſi, εἶπα dixi, ἤνεγκα tuli.

Penultima Aoriſti primi ſemper longa, unde in quinta conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ, ἔψηλα, cano: ε in ει, ut σπερῶ, ἔσπειρα, ſero.

Ex quibuſdam Aoriſtis primis σ excluditur, ut pro ἔχεσα, ἔχεα, ἔχεα, *à* χέω *fundo:* ἔκαυσα, ἔκηα, *à* καίω *uro:* ἔσεσα, ἔσεα, *à* σείω *moveo:* ἤλεα, *ab* ἀλεάω *vito:* & ἤκεια, *ab* ἀκέω *ſano.*

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo mutando in conjugatione

- Prima ψω in φα.
- Secunda ξω in χα.
- Tertia σω in κα.
- Quarta ξω in χα, & σω in κα.
- Quinta λῶ, ῥῶ, μῶ, in κα, μῶ in μηκα, & νῶ in κα.
- Sexta σω in κα.

Et repetitur prima conſonans thematis cum ε, ſi verbum incipiat à ſimplici conſonante, ut τύψω, τέτυφα· vel à muta cum liquida. Sin à duplici, tantum ε præponitur, ut ζάω, vivo, ἔζηκα.

Cum verbum incipiat ab aſpirata, adſumit ſuam tenuem,

tenuem, ut θύω ſacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ρ, geminatur ρ, & ε tantum præfigitur, ut ῥίπτω, præcipito, ἔῤῥιφα.

Regula.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti & imperfecti, ut ἤκουον, ἤκουκα.

Diſſyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Diſſyllaba in αίνω, ίνω, ύω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κλείνω, κλενῶ, ἔκτακα, interficio: θύω, θυῶ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, oſtendo, πέφαγκα· μολύνω, contamino, μεμόλυσκα.

Γεηγορέω & γνωρίζω tantùm ε præponunt, etſi à muta cum liquida incipiant, ἐγρηγόρηκα enim & ἐγνώρικα tantùm ſunt in uſu.

Verba incipientia à πλ, κλ, μν, repetunt primam literam thematis, ut κλάομαι, κέκτημαι, poſſideo: μνάομαι, commemoro, μέμνημαι· præter κλείνω, ἔκλακα, occîdo.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω ἤλεκα, ἀλήλεκα, molo: ἐρίζω, ἤρικα, ἐρήρικα, contendo: & tertia ſyllaba corripitur, ſi numerum trium ſyllabarum exceſſerit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει præterito, ut λείζω, εἴληφα. accipio: μείρομαι, εἵμαρμαι, ſortior, unde εἱμαρμένη, ſors, fatum.

In verbis diſſyllabis primæ & ſecundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, ut στρέφω, verto, ἔστροφα· κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Pluſquam perfectum

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi verbum incipiat à ſimplici conſonante; ut τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aoriſtus

Aoriſtus ſecundus.

Aoriſtus ſecundus formatur à præſenti, mutando ω in ον, præponendo augmentum, & ſervando characteriſticam præſentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoriſti plerumque brevis, unde ſi penultima præſentis ſit longa poſitione, poſterior conſonans abjicitur, ut κάμνω laboro, ἔκαμον.

Vocales præſentis in penultima Aoriſti β ita mutantur.

- ε mutantur in α, ut δέρω, ἔδαρον, excorio. — λέγω, ἔλαβον, accipio. — ζώω, ἔζαγον, comedo. — ἔλεγον excilem, ἔβλεπον piunt, ἔφλεγον tur.
- η mutantur in α, ut λήζω, ἔλαβον, accipio.
- ω mutantur in ον, ut ζώω, ἔζαγον, comedo.
- αι mutantur in α, ut καίω, ἔκαον, uro.
- αω mutantur in αυ, ut παύω, ἔπαυον, ſedo.
- ὰ in υ, ut φάγω, fugio, ἔφυγον.
- ᾱ in ο, ut ἀκούω, audio, ἤκοον.
- ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, ſed in quinta conjugatione mutatur in α, ut
  - Diſſyllabis in ω, ut πείρω fero, ἔπαρον.
  - Triſſyllabis in ε, ut ὀφείλω debeo, ὤφελον.

Quædam tamen diſſyllaba habent penultimam longam, ut ᾄδω, cano, ἦδον ἔλκω, traho, εἷλκον & pauca triſſyllaba, ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον· πέρθω, devaſto, ἔπραθον.

Obſervatio.

Obſervandum eſt in quarta conjugatione, ſi futurum primum exit in σω, Aoriſtus ſecundus deſinit in σον, ſi in ξω, in γον· φεύξω, φεύσω, dico, ἔφραδον· τάττω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoriſti ſecundi formantur irregulariter.

- βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
- καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
- κρύπτω, ἔκρυβον, abſcondo.
- βάπτω, ἔβαφον, tingo.
- σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
- ῥάπτω, ἔῤῥαφον, ſuo.
- θάπτω, ἔταφον, ſepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti ſolent, ut pro ἔκαμον, κέκαμον, *laboravi.*

Verba

Verba sextæ conjugationis carent plerumq; Aoristo secundo, futuro secundo,& præterito medio.

Futurum secundum

Formatur ab Aoristo secundo,mutando ον in ῶ circumflexum,& abjiciendo augmentum,ut ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, tempora similia à similibus.

Paradigma Vocis Passivæ.

Indicativus Modus.

Præsens.

S. τύπτομαι, * τύπτῃ, τύπτεται· *Verberor.*
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον·
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο· *Verberabar.*
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐσθην·
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη· *Verberatus fui.*
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην·
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται· *Verberatus fui,*
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον· *vel verberabor.*
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται· *Verberatus sum.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον·
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

* *Quatuor verba formant secundam personam in* ει, βούλομαι, βούλει· ὄψομαι ὄψει· οἴομαι, οἴει· ἔομαι, ἔει, *& factâ crasi* εἶ.

Unde

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο *Verberatus eram*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulò poſt futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται. *Mox verbera-*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον. *bor, vel jam ver-*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *beratus ſum*

Aoriſtus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. *Verberatus fui.*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. *verberatus ero*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον. *vel verbe-*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *rabor.*

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέσθω. *Verberare.*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & pluſquam perf.

S. τέτυψο, τετύφθω. *Verberare.*
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω. *Verberator tu.*
D. τύφθητον, τυφθήτων.
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus β.

S. τύπηθι, τυπήτω. *Verberator tu.*
D. τύπητον, τυπήτων.
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præſens & Imperfectum:

S. τυπτοίμιν, τύπτοιο, τύπτοιτο· *Verberarer.*
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην·
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum & pluſquam perf.

S. τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη· *Verberatus eſſem.*
D. τετυμμένω εἶντον, εἴητην·
P. τετυμμένοι εἶμεν, εἶντε, εἶησαν.

Aoriſtus α.

S. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη· *Verberatus ſim,*
D. τυφθείητον, τυφθειήτην· *vel fuerim.*
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoriſtus β.

S. τυπείην, τυπείης, τυπείη· *Verberatus ſim,*
D. τυπείητον, τυπειήτην· *vel fuerim.*
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

S. τυφθησοίμιν, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο· *Verberer.*
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην·
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum β.

S. τυπησοίμιν, τυπήσοιο, τυπήσοιτο· *Verberer.*
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην·
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò poſt futurum.

S. τετυφοίμιν, τετύφοισο, τετύφοιτο· *Mox verbe-*
D. τετυφοίμεθον, τετύφοισθον, τετυφοίσθην· *rabor.*
P. τετυφοίμεθα, τετύφοισθε, τετύφοιντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præſens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer, vel*
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *verberarer.*
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perf. & pluſquam perf. ἐὰν

S. τετυμμένος ὦ, ἦς, ἦ. *Si verberatus ſim*
D. τετυμμένω ἦτον, ἦτον. *vel eſſem.*
P. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus α, ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. *Si verberatus ſim*
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον. *vel fuerim vel fuero.*
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſtus β. ἐὰν

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. *Si verberatus fuero.*
D. τυπῆτον, τυπῆτον.
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτεσθαι.

Perf. & Pluſquam. τετύφθαι.

Aoriſtus primus, τυφθῆναι.

Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι.

Futurum α, τυφθήσεσθαι.

Futurum β, τυπήσεσθαι.

Paulò poſt fut. τετύψεσθαι.

PARTI-

PARTICIPIA.

Præſens & Imperfectum.

M.	ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου.	*Qui verberatur.*
F.	ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.	
N.	τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.	

Perfectum & pluſquam perf.

M.	ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου.	*Verberatus.*
F.	ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.	
N.	τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.	

Aoriſtus α.

M.	ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος.	*Verberatus.*
F.	ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.	
N.	τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.	

Aoriſtus β.

M.	ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος.	*Verberatus.*
F.	ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.	
N.	τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.	

Futurum α.

M.	ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου.	*Verberandus.*
F.	ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.	
N.	τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.	

Futurum β.

M.	ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου.	*Verberandus.*
F.	ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.	
N.	τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.	

Paulò poſt futurum.

M.	ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου.	*Mox verberandus.*
F.	ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.	
N.	τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.	

Cognata tempora in voce Passiva.

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 6.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fut. 6.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Paul.p.	τετύφομαι		τετυφοίμην		τετύφεσθαι	τετυφόμενος
Aor. α.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fut. α.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 6.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεὶς
Fut. 6.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. α.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς
Fut. α.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπίθην	πίθηθι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθεὶς
Fut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul.p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθεὶς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδεὶς
Fut. β.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Pluſq.	ἐπεφράσμην					
Paul.p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. α.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθεὶς
Fut. α.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀπείρομαι	ἄπειρο	ἀπειροίμην	ἀπείρωμαι	ἀπείρεσθαι	ἀπειρόμενος
Imperf.	ἠπειρόμην					
Aor. β.	ἐπάρην	πάρηθι	παρείην	παρῶ	παρῆναι	παρεὶς
Fut. β.	παρήσομαι		παρησοίμην		παρήσεσθαι	παρησόμενος
Perf.	ἔπαρμαι	ἔπαρσο	ἐπαρμένος εἴην	ἐπαρμένος ὦ	ἐπάρθαι	ἐπαρμένος
Pluſq.	ἐπάρμην					
Paul. p.	ἐπάρσομαι		ἐπαρσοίμην		ἐπάρσεσθαι	ἐπαρσόμενος
Aor. α.	ἐπάρθην	πάρθητι	παρθείην	παρθῶ	παρῆναι	παρεὶς
Fut. α.	παρθήσομαι		παρθησοίμην		παρθήσεσθαι	παρθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοεὶς
Fut. β.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Paul. p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor. α.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθεὶς
Fut. α.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

VOX PASSIVA.

Novem ſunt tempora in voce Paſſiva, quorum tria deducuntur ab Activa; { Præſens. Præteritum. Aoriſtus ſecundus.

Præſens.

Præſens formatur à præſenti Activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præſenti, mutando μαι in μλω, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμλω. Aoriſtus ſecundus.

Aoriſtus ſecundus formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, vertendo ον in υν, ut ἔτυπον, ἐτύπλω.

Futurum ſecundum.

Futurum ſecundum formatur à tertia perſona Aoriſti 6. addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione:

- Prima φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secunda χα in γμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι.
- Tertia κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι.
- Quarta χα in γμαι, ut τέταχα, τέταγμαι. / κα in σμαι, ut πέφρακα, πέφραγμαι.
- Quinta κα in μαι, ut ἔψηκα, ἔψημαι· πέφασκα, πέφαμμαι.
- Sexta κα in σμαι, ſi penultima præteriti ſit brevis, ut τετέλεκα, τετέλεσμαι. / μαι, cum penultima præteriti Activi ſit longa, ut πεποίηκα, πεποίημαι.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκραυσμαι à κράω, pulſo: ἔπταισμαι à πταίω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω, claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognoſco.

A verbis in νω Attici faciunt præter. paſſ. per σμαι, ut μιαίνω inquino, μεμίασμαι: φαίνω appareo, πέφασμαι.

Quæ habent ρσ implicitum cum conſonante, mutant σ in α, ut στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, verto. Excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Pluſquam perfectum.

Pluſquam perfectū formatur à perfecto, mutando μαι in μην, & præfigendo ε, ſi præteritum incipiat à ſimplici conſonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

vel tertia generis ſingularis deſinit in ται, vel το purum: tertia pluralis formatur à tertia ſingulari deſerendo ται vel το, ται, vel το, vel μεν ται, μεν την ται. πεποίηται πεποίηνται

Perfectum & pluſq. perfectum in ſecunda & tertia perſona duali interſerunt σ, cum tertia ſingularis deſinit in ται vel το purum: cùm verò deſinit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσί, ut τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί.

Ionες formant tertiam pluralem à tertia ſingulari in perfecto & pluſquam perfecto, interſerendo α ante ται vel το, ut ἔψηλνται, ἐψήλαται. Verum ſi tenuis præcedat, vertitur in ſuam aſpiratam, & σ in θ, aliquando in ſ, ut τέτυπται. τετύφαθ· πέπεῖσται, πεπείθαθ· ἐσκάφασται, ἐσκευάδαται. Si vocalis longa vel diphthongus ſequitur, plerumq; corripitur, ut τέθειται, τεδέασται.

Aoriſtus primus.

Aoriſtus primus formatur à tertia perſona ſingulari præteriti, mutando αι in ην, & tenues in aſpiratas, & detrahendo literam geminationis, ut τύπτηται, ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur
- ἐμνήσθην à μέμνησθαι, recordatus ſum
- ἐρρώσθην ab ἔρρωσθαι, convalui,
- ἐσώθην à σέσωσται, ſervatus ſum, quod abjicit σ.
- ἐυρέθην ab ἔυρησθαι, inventus ſum,
- ἠρέθην ab ἤρησθαι, ſublatus ſum,
- ἐτέθην à τέθεισθαι, poſitus ſum,

quæ adſumũt σ.

quæ cum paucis aliis mutãt η in ε

Verba

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoriſto primo reſumunt ε, ut ἔστεγμαι, ἐστέχθην· & quæ abjecerant ν, poëticè hic illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia perſona ſingulari Aoriſti primi, addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò poſt Futurum.

Paulò poſt futurum formatur à ſecunda perſona præteriti, poſito ο μ ante αι, ut τέτυφαι, τετύψομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à ſuis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam ſignificationem, partim paſſivam, partim activam, habet.

Activam habet terminationem in perfecto & pluſquam perfecto, in reliquis temporibus paſſivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter ſignificationem, quaſi ubivis Activè vel Paſſivè arbitrio noſtro accipi poſſint, ut communia apud Latinos; ſed quod ſaltem nonnulla, & in quibuſdam temporibus, utramque ſignificationem habent, ut ἄγομαι, duco & ducor.

Activa ſignificatio tribuenda eſt (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoriſtis & Futuris Mediis, & Activè ſunt interpretanda, niſi figurata locutio aliud ſuadeat, aut per ſe paſſionem ſignificent, ut τέτηκα à τήκω, contabui: σέσηπα à σήπω, computrui: μέμηνα à μαίνω, inſanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & ſimilia.

Cognata Tempora in voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτυπόμην	τυπτὲ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 2.	τυπτὲμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπέμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπὼς
Pluſq.	ἐτετύπειν					
Fut. α.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλεγόμην	λεγὲ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. 2.	λεγὲμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγέμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογὼς
Pluſq.	ἐλελόγειν					
Fut. α.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Pẽrf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθὼς
Pluſq.	ἐπεποίθειν					
Fut. α.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. α	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πίσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	φεύζομαι	φεύζε	φευζοίμην	φεύζωμαι	φεύζεσθαι	φευζόμενος
Imperf.	ἐφευζόμην					
Aor. ϛ.	ἐφυγόμην	φυγοῦ	φυγοίμην	φύγωμαι	φυγέσθαι	φυγόμενος
Fut. ϛ.	φυγοῦμαι		φυγοίμην		φυγεῖσθαι	φυγούμενος
Perf.	πέφευγα	πέφυγε	πεφεύγοιμι	πεφεύγω	πεφευγέναι	πεφευγὼς
Pluſq.	ἐπεφεύγειν					
Fut. α.	φεύξομαι		φευξοίμην		φεύξεσθαι	φευξόμενος
Aor. α.	ἐφυξάμην	φεῦξαι	φυξαίμην	φεύξωμαι	φεύξασθαι	φυξάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. β.	ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Fut. β.	σπαροῦμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρούμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροιμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορὼς
Plusq.	ἐσπόρειν					
Fut. α.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος
Aor. α.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκοόμην	ἀκοοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. β.	ἀκοοῦμαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκοούμενος
Perf.	ἤκουα	ἤκουε	ἠκούοιμι	ἠκούω	ἠκουέναι	ἠκουὼς
Plus.	ἠκούειν					
Fut. α.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor. α.	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἀκουσάμενος

Formatio temporum in voce Media.

Præſens eſt idem cum præſenti paſſivo.
Imperfectum eſt idem cum imperfecto paſſivo.

Aoriſtus ſecundus

Formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, mutando ον in όμην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoriſtus primus

Formatur ab Aoriſto primo Activo, addendo μην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. Dual ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in ῦμαι, ut ψαλῶ, ψαλοῦμαι.

Futurum ſecundum

Formatur à futuro ſecundo activo, mutando ω in οῦμαι, ut τυπῶ, τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.

Sing. τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται. Dual. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον. Plur. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Excipe πίομαι, *bibam*: ἔδομαι, *edam*: φάγομαι, *edam*, φάγεσαι φάγῃ): *& Poetica illa*, ζέομαι, *ibo*: ῥέομαι, *per Craſin* ῥοῦμαι, *ibo*

Præteritum Medium

Formatur à præterito Activo, aſſumendo Characteriſticam Aoriſti ſecundi pro ſua, ut τέτυφα, τέτυπα.

In ſexta conjugatione tollitur κ, ut λέλυκα, λέλυα, à λύω.

Iones item tollunt κ *è præterito Medio, & penultimam corripiunt, ut* γάω, *naſcor*, γήσω, γέγαα *pro* γέγηκα: μάω, *valde cupio*, μήσω, μέμαα *pro* μέμηκα· *unde participia* γεγαὼς *&* γεγὼς, μεμαὼς *&* μεμώς.

Imperat. Aoriſt. α.

Sing. τύψαι, τυψάτω. Dual. τύψατον, τυψάτων. Plural. τύψατε, τυψάντων.

Optat.

Optat. Aoriſt. α.

Sing. τυφαίμην, τύφαιο, τύφαιτο. Dual. τυφαίμεθον, τύφαισθον, τυφαίσθων. Plural. τυφαίμεθα, τύφαισθε, τύφαιντο.

Regulæ.

Penultima præteriti medii eſt eadem cum penultima præteriti activi plerumque.

Sed in penultima præſentis activi { ει, αι, α } mutatur in { οι, η, η }

ut { πείθω, πέποιθα, perſuadeo. / φαίνω, πέφηνα, appareo. / θάλλω, τέθηλα, germino. }

Sed α aliquando ſervatur, ut ἔφαλα.

Diſſyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in ο in penultima præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλογα· & σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, ſero.

Cum χ vel φ ſit characteriſtica thematis, idem eſt præteritum Activum & præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum pluſquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi verbum incipiat à ſimplici conſonante, vel à muta cum liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Pluſquam.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoriſtus α.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aoriſtus β.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τραφήσομαι	τρέψομαι
Futur. β.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραπῶμαι
Paulò poſt		τετράψομαι	

Modus

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Perf. & pluſ.	τέτροφε	τέτραφθο	τέθοπε
Aoriſtus α.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Aoriſtus β.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr.& Imp.	τρέποιμι	τραποίμην	δεποίμην
Per.& pl.	τετρόφοιμι	τετραμμένος εἴην	πεπόποιμι
Aoriſt. α.	τρέψαιμι	τραφείην	ἀραίμην
Aoriſt. β.	τράποιμι	τραποίμην	ἀραποίμην
Futur. α.	τρέψοιμι	τραφησοίμην	ἀραφοίμην
Futur. β.	τραποῖμι	τραπησοίμην	ἀραποίμην
Paulò po.		τετραφοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præſ.& Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf.& pluſ.	τετρόφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω
Aoriſtus α.	τρέψω	τραφῶ	τρέψωμαι
Aoriſtus β.	τράπω	τραπῶ	τραπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præſ.& Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf.& pluſ.	τετροφέναι	τετράφθαι	τετράπέναι
Aoriſtus α.	τρέψαι	τραφθῆναι	τρέψασθαι
Aoriſtus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. α.	τρέψειν	τραφήσεσθαι	τρέψεσθαι
Futur. β.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Paulò poſt		τετράφεσθαι	

Participium.

	Activum	Passivum.	Medium.
Præs.& Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf.& pluſ.	τετραφὼς	τετραμμένος	τέτροπὼς
Aoriſtus α.	τρέψας	τραφθεὶς	τρεψάμενος
Aoriſtus β.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. α.	τρέψων	τραφησόμενος	τρεψόμενος
Futur. β.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπόμενος
Paulò poſt		τεταφόμενος	

Verba Circumflexa ſive Contracta.

Verba circumflexa ſic dicuntur, quia habent circumflex. in ultima ſyllaba præſentis.

Oriuntur è verbis ſextæ conjugationis in έω, άω, όω, unde tres ſunt circumflexorum conjugationes:

{Prima in έω / Secunda in άω / Tertia in όω} Fut. in {ήσω / ήσω / ώσω} Præt. in {ηκα / ηκα / ωκα}

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam Verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in ήσω & έσω, ηκα & εκα, cum η & ε, ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω ſapio, φορέω geſto, κορέω ſatio, τελέω perficio, πονέω, laboro, &c.

Diſſyllaba formant futurum in δ́σω, ſcilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in ſecunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante άω, ut ἐάω permitto, θεάω ſpecto, κοπάω laboro; item triſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, modo immediate præcedat vocalis, non conſona; ut περάω tranſeo, γελάω rideo; & diſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, etiam præcedente conſonâ, ut θλάω tundo, κλάω frango, δράω facio, formant futurum in άσω, & præte-

præteritum in κα. Hæc tamen, καίω vel κήω uro, & κλαίω vel κλάω fleo, formant futurum καύσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in όω, quæ à nomine deſcendunt, formant futurum in ώσω, præteritum in ωκα, per ω, ut à χρυσὸς, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα: reliqua per ο.

Contrahuntur præſens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis ſolummodo præſens.

Verba circumflexa carent Aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum poſt contractionem deſinunt, in prima & ſecunda conjugatione habent Aoriſtum ſecundum, futurum ſecundum, & præteritum Medium, ut ἕκπίω, ἕκπῶ, ἔἕκπον, κἕἕκπα, *ſono.*

In diſſyllabis primæ conjugationis, prima ſingularis, prima quoq; & tertia pluralis non contrahuntur, ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι, uti nec Optativis, nec Subjunctivis. In diſſyllabis ſecundæ conjugationis omnes perſonæ contrahuntur

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione { εε / εο } contrahitur in { ει / ου }

Si vocalis longa aut diphthongus ſequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In ſecunda conjugatione.

Si ο vel ω ſequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις *in* ᾶς, άει *in* ᾶ, & άειν *in* ᾶν, *ut* ὁρᾶς, ὁρᾶ· ὁρᾶτι, ὁρᾶν· *& Attici in his quatuor,* ζῶ, ζῇς, ζῇ, *vivo:* πεινῶ, νῇς, νῇ, *eſurio:* διψῶ, ᾷς, ᾷ, *ſitio:* χρῶμαι, χρᾷ, χρᾶται, χρᾶσθε, *utor.*

Æoles vertunt in Infinitivo ᾶν *in* αῖς, *ut* γελαῖς *pro* γελᾶν.

Poeta

Poëtæ in secunda hac conjugatione post contractionem in ω præponunt ο, ut καρηκομῶντες, καρηκομόωντες, à καρηκομάω, caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut πιμάασθαι pro πιμᾶσθαι.

In tertia conjugatione,

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω. ut κρύσωω κρυσῶ, κρυσόειον κρύσοιον

Si ε vel ȣ vel ο sequitur ο, fit contractio in ȣ. ut κρύσοε κρυσȣ.

Si quævis alia sequatur vocalis, fit contractio in οι, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in ȣ̃ν, ut χρυσόειν, χρυσȣ̃ν. fit in secunda persona singulari subjunctivi κρύσωε: οι.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έεις, εῖς	έει, εῖ	έε, εῖ		έο, ȣ̃	έε, εῖ	έȣ, ȣ̃
2	βοάω, ῶ	άεις, ᾶς	άει, ᾶ	άε, ᾶ, τον	τον	άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	άȣ, ῶ, σι
3	χρυσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ	όε, ȣ̃		όο, ȣ̃	όε, ȣ̃	όȣ, ȣ̃

Imperfectum.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἐποίεον, ȣν	εες, εις	εε, ει	ἐε, εῖ		έο, ȣ̃	έε, εῖ	εον, ουν
2	ἐβόαον, ων	αες, ας	αε, α	άε, ᾶ, τον	την	άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	αον, ων
3	ἐχρύσοον, ȣν	οες, ȣς	οε, ȣ	όε, ȣ̃		όο, ȣ̃	όε, ȣ̃	οον, ουν

Impera-

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποίεε, ει	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βόαε, α	αέ, ά, τω	άε, ᾶ, τον	αέ, ά, των	άε, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσαν.
3	χρύσοε, ου	οέ, ούν	όε, οῦ	οέ, ούν	όε, οῦ	οέ, ούν

Optativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέοιμι, οῖ	έοις, οῖς	έοι, οῖ	έοι, οῖ		έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ
2	βοάοιμι, ῷ μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοι, ῷ τον	τὴν	άοι, ῷ μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ εν.
3	χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ		όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Subjunctivus. ἐὰν

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έῃς, ῇς	έῃ, ῇ	έη, ῆ		έω, ῶ	έη, ῆ	έω, ῶ
2	βοάω, ῶ	άῃς, ᾷς	άῃ, ᾷ	άη, ᾶ, τον	τον	άω, ῶ, μεν	άη, ᾶ, τε	άω, ῶ, σι.
3	χρυσόω, ῶ	όῃς, οῖς	όῃ, οῖ	όη, ῶ		όω, ῶ	όη, ῶ	όω, ῶ

Infinitivus.

Præsens primæ conjugationis, 1 ποιέειν, ποιεῖν 2 βοάειν, βοᾷν. 3 χρυσόειν, χρυσοῦν. Perfect. & Plusquam Perfect. 1 πεποιηκέναι. 2 βεβοηκέναι. 3 κεχρυσωκέναι. Aor. α 1 ποιῆσαι. 2 βοῆσαι. 3 χρυσῶσαι. Fut. α. 1 ποιήσειν. 2 βοήσειν. 3 χρυσώσειν.

Participium.

	Masc.		Fœm.		Neut.
1	ποιέων, ῶν	έοντος, ῶντος	ποιέουσα, ῶσα	εούσης, ούσης	ποιέον, ποιοῦν.
2	βοάων, ῶν	άοντος, ῶντος	βοάουσα, ῶσα	αούσης, ώσης	βοάον, βοῶν.
3	χρυσόων, ῶν	όοντος, ῶντος	χρυσόουσα, ῶσα	οούσης, ούσης	χρυσόον, χρυσοῦν.

Verbi Passivi Præsens.

	Sing.		Dual.			Plural.		
1	ποιέο, ῶ	έῃ, ῇ	έε, εῖ	εό ούμεθον	έε, εῖ	εό ούμεθα	έε, εῖ	έον ῶν
2	βοάο, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	άε, ᾶ, ται	αό ώμεθον	άε, ᾶ, σθον	αό ώμεθα	άε, ᾶ, σθε	άον ῶν, ῷ
3	χρυσόο, ῶ	όῃ, οῖ	όε, ῶ	οό ούμεθον	όε, ῶ	οό ούμεθα	όε, ῶ	όον ῶν

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποιεό, ούν	έου, ῶ	έε, εῖ	εό ούν	έε εῖ		εό ούν	έε εῖ	έον ῶν
2	ἐβοαό, ώ, μην, άου, ῶ	άε, ᾶ, το	αό ώ, μεθον	άε ᾶ, σθον	σθην		αό ώ, μεθα	άε ᾶ, σθε	άον ῶν, το
3	ἐχρυσοό ούν	όου, ῶ	όε, ῶ	οό ούν	όε ῶ		οό ούν	όε ῶ	όον ῶν

Perfect.

	Perfect.		Aor. α.		Fut. α.		Paulò post f.	
1	πεποίημαι	1	ἐποιήθην	1	ποιηθήσομαι	1	πεποιήσομαι	*Omnia ut in Barytonis.*
2	βεβόημαι	2	ἐβοήθην	2	βοηθήσομαι	2	βεβοήσομαι	
3	κεχρύσωμαι	3	ἐχρυσώθην	3	χρυσωθήσομαι	3	κεχρυσώσομαι	

Imperativus Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέου, οῦ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βοάου, ῶ	αέ, ά, σθω	άε, ᾶ, σθον	αέ, ά, σθων	άε, ᾶ, σθε	αέ, ά, σθωσαν.
3	χρυσόου, οῦ	οέ, ούς	όε, οῦ	οέ, ούς	όε, οῦ	οέ, ούς

Optativus Præsens.

	Sing.		Dual.			Plural.		
1	ποιεοί, οί	έοι οῖ	έοι οῖ	οίμεθον	έοι οῖ	οί	εοί οί	έοι οῖ	έοιν οῖν
2	βοαοί, ῴ μην	άοι ῷ, ο	άοι ῷ, το	ῴμεθον	άοι ῷ, σθον	ῴ, σθην	αοί ῴ, μεθα	άοι ῷ, σθε	άοιν ῷν, το
3	χρυσοοί, οί	όοι οῖ	όοι οῖ	οίμεθον	όοι οῖ	οί	οοί οί	όοι οῖ	όοιν οῖν

Perfect.

Perfectum Optativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποιήμλιν	πεποιῆο	οιῆτο	οιήμῖθον	οιῆδον	οιήδλιν	οιήμῖθα	οιῆδε	ῆν
2	βεβοήμλιν	βεβοῆο	οῆτο	οήμῖθον	οῆδον	οήδλιν	οήμῖθα	οῆδε	ῆν, το
3	κεχρυσφώμλιν	κεχρυσῷο	ῷτο	φώμῖθον	φῶδον	φώδλιν	φώμῖθα	φῶδε	ῷν

Subjunctivi præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έω, ῆ	ῆ	ώμεθον	ῆ	ώ	ῶμεν	ῶν
2	βοάω, ῶ, μαι	άω, ᾷ	ᾷ, ται	ώμεθον	ᾶ, δον, δον	ώ, μεθα	ᾶτε, σθε	ῶν, νται.
3	χρυσόω, ῶ	όω, οῖ	ῷ	ώμεθον	ῶ	ώ	ῶ	ῶν

Perfectum.

1	πεποιῶμαι	πεποιῇ	πεποιῆται	ώμῖθον, ῆδον, ῆδον. ώμῖθα, ῆδε, ῶνται.
2	βεβοῶμαι	βεβοῇ	βεβοῆται	
3	κεχρυσῶμαι	κεχρυσῇ	κεχρυσῆται	

Participium.

Infinitivus.

Præs. 1 ποιέειν, εῖν — 2 βοάειν, ᾶν — 3 χρυσόειν, οῦν.

Perfect. 1 πεποιῆκεν — 2 βεβοῆκεν — 3 κεχρυσῶκεν.

Participium.

Præſens	1 ποιεόμενος έ μενος	μένη, μενον.
	2 βοαόμενος ώ μενος	
	3 χρυσόμενος έ μενος	

Verbum Medium.

Aoriſtus primus.

Indic.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχρυσωσάμην
Imper.	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χρύσωσαι.
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χρυσωσαίμην.
Subju.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωμαι.
Infin.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι.
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσάμενος

Futurum primum.

Indic.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χρυσώσομαι.
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χρυσωσοίμην.
Infin.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χρυσώσεσθαι.
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμενος.

Verba in μι.

Quatuor ſunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis ſextæ conjugationis in έω, άω, όω, ύω; ut à τίθω, πίθημι, pono. ἵστάω, ἵστημι, ſtatuo. δίδω, δίδωμι, do. ζεύγνύω, ζεύγνυμι, jungo.

Fiunt verba in μι mutando ω ultimam ſyllabam in μι. vertendo penultimã in ſuam longam, ſi ſit mutabilis, ut τίθω, τίθημι. præponendo reduplicationem.

Reduplicatio est duplex.

- Propria, cum vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δίδωμι.
  - tenuis pro aspirata ponitur, ut θέω, πίθημι.
- Impropria, cum ι tantùm præfigitur, idque fit vel
  - cum verbum incipiat à ς, ut στάω, ἵστημι.
  - cum verbum incipiat à vocali, ut ἕω, ἵημι.

Æoles mutant η *in* ε, *geminato* μ, *ut* πίθεμμι, *pro* πίθημι. *Bœoti mutant* η *in* ει, *factâ reduplicatione per* ε, πεφίλεμμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantum ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἅλωμι, σβῆμι, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, & Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Subjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πίθημι	ης	ησι	ετον	τον	μεν	τε	σι(ν)	
2	ἵστημι	ης	ησι	ατον					
3	δίδωμι	ως	ωσι	οτον					
4	ζεύγνυμι	ις	υσι	υτον					

Imper.

Imperfectum.

	Sing.			Dual.	Plural.
1	ἐτίθην	ης η	ε		
2	ἵστην	ης η	α	τον, την	μεν, τε, σαν.
3	ἐδίδων	ως ω	ο		
4	ἐζεύγνυν	ις υ	υ		

Perfectum.

1 τέθεικα pro τέθηκα, Bœoticé.
2 ἕστακα pro ἕστηκα, à futuro στήσω, ad differentiam ἕστηκα præteriti Medii, ab ἑστήκω.
3 δέδωκα.

Plusquam Perfect.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἑστάκειν. 3 ἐδεδώκειν.

Aoristus α.

1 ἔθηκα. 2 ἔστησα. 3 ἔδωκα.

Aoristus β.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἔθην	ἔθης	ἔθη	ετον	έτην	εμεν	ετε	εσαν
2	ἔστην	ἔστης	ἔστη	ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότην	ομεν	οτε	οσαν

Aoristus secundus similis est Imperfecto in omnibus, excepto quod in Plurali ac Duali vocalem retinet longam: præter ἔθην, ἔδων, & ἧν à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præsens.

1 τίθετι	έ			
2 ἵσταθι	ά	τω	τον, των,	τε, τωσαν.
3 δίδοθι	ό			
4 ζεύγνυθι	ύ			

Aoristus secundus.

1 θὲς, θέτω. 2 στῆθι, στήτω. 3 δὸς, δότω.

Optativus.

Præsens.

1 τιθείην				
2 ἱσταίην, ης, η, ητον, ήτην,	ημεν, ητε, ησαν, &c	αῖμι, αῖς, αῖ,	εν.
3 διδοίην			οῖ	

Aoristus C.

1 θείην. 2 ἱσταίην. 3 δοίην.

Subjunctivus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 τιθῶ, ῇς, ῇ		ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
2 ἱστῶ, ᾷς, ᾷ	τον, τον,	
3 διδῶ, ῷς, ῷ		

Aoristus β.

1 θῶ, θῇς, θῇ. 2 στῶ, στῇς, στῇ. 3 δῶ, δῷς, δῷ.

Infinitivus.

Præsens.

1 τιθέναι. 2 ἱστάναι. 3 διδόναι. 4 ζευγνύναι.

Aoristus β.

1 θεῖναι. 2 στῆναι. 3 δοῦναι.

Participia.

Præsens.			Aor. β.
1 τιθεὶς	εῖσα	ἐν	1 θεὶς, θεῖσα, θέν.
2 ἱστὰς	ᾶσα	ὰν	2 στὰς, στᾶσα, στάν.
3 διδοὺς	οῦσα	ὸν	3 δοὺς, δοῦσα, δόν.
4 ζεύγνυς	ῦσα	ὺν	

Vox Passiva.

Sing.	Dual.	Plural.
1 τίθεμαι		
2 ἵστασαι	σαι, ται μεθον, σθον, σθον μεθα, σθε, νται.	
3 δίδομαι		
4 ζεύγνυμαι		

Imper-

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐπιθέμην		
2 ἱσάμην		
3 ἐδιδέμην	σο, το μεθον, σθον, σθην, μεθα, σθε, ντο.	
4 ἐζεύγνυμην		

Præteritum.

1 τέθειμαι. 2 ἕσαμαι. 3 δέδομαι.

Pluſquam perf.

1 ἐτεθείμην. 2 ἑσάμην. 3 ἐδεδόμην.

Aor. α.

1 ἐτέθην. 2 ἑσάθην. 3 ἐδόθην.

Futurum α.

1 τεθήσομαι. 2 σαθήσομαι. 3 δοθήσομαι.

Paulo poſt Futurum.

1 τεθείσομαι. 2 ἑσάσομαι. 3 δέδοσομαι.

Imperativus.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πίθεσο		
2 ἵσασο	σθω, σθον, σθων	σθε, σθωσαν.
3 δίδοσο		
4 ζεύγνυσο		

Perf. & pluſq. δέδοσο.

Optativus Præſens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πιθείμην οῖ		
2 ἱσαίμην αῖ, ο, το,	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 διδοίμην οῖ		

Præteritum.

Sing.	Dual.	Plural.
1 τεθείμην οῖ		
2 ἑσαίμην αῖ, ο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 δεδοίμην οῖ		

Subjunkti-

Subjunctivus.

Præsens.

1 τιθῶ ῇ, ῇ		
2 ἱστῶμαι, ᾷ, ᾶ, ται	ώμεθον, θον, θον,	μεθα, θε, νται.
3 διδῶ ῷ, ῶ		

Perfectum.

1 τεθῶ ῇ, ῇ	ῆθον	ῆθε,
2 ἑστῶμαι, ᾷ, ᾶ, ται	ώμεθον, ᾶθον, θον	ώμεθα, ᾶθε, ῶνται
3 δεδῶ ῷ, ῶ	ῶθον	ῶθε.

Infinitivus. *Participium.*

Præsens.

1 τίθεσθαι	1 τιθέμενος	
2 ἵστασθαι	2 ἱστάμενος	
3 δίδοσθαι	3 διδόμενος	νη, νον.
4 ζεύγνυσθαι	4 ζευγνύμενος	

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐθηκάμην. 2 ἐστησάμην. 3 ἐδωκάμην.

Aoristus C.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐθέ		
2 ἐστά, μην, σο, το	μεθον, θον, θην	μεθα, θε, ντο.
3 ἐδό		

In Imperativo.

Aoristus C.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θέ		
2 στά, σο, θω	θον, θων	θε, θωσαν.
3 δό		

In

In Optativo.

Aoriſtus ϛ.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θεί ει		
2	ϛαί, μην, αῖ, ο, το,	μ̃θον, σθον, σθην,	μ̃θα, σθε, ντο.
3	δοί, οῖ		

In Subjunctivo.

Aoriſtus ſecundus.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θῶ ῆ, ῇ		
2	ϛῶ, μαι, ᾷ, ᾶ, ται	ώμ̃θον, σθον, σθον,	ώμ̃θα, σθε, ῶντ).
3	δῶ ῷ, ῶ		

In Infinitivo. *Participia.*

Aor. ϛ.		Aor. β.
1 θέ	1 θέ	
2 ϛά σθ	2 ϛά	μενος, μένη, μενον.
3 δό	3 δό	

Formatio temporum verborum in μι.

De præſenti jam ſupra dictum eſt.

Imperfectum

Formatur à præſenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, niſi verbum incipiat ab ι poſitione longa, ut τίθημι, ἐτίθην· ſed ἵϛημι, ἵϛην.

Obſervatio.

Numerus ſingularis & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐτίθεον, ἐτίθουν· ἐτίθεες, ἐτίθεις· ἐδίδοον, ἐδίδουν. Secundæ etiam perſonæ Imperativi ſæpe contrahuntur, ut τίθει, ἵϛα, δίδου, pro τίθετι, ἵϛαθι, δίδοθι.

Aoriſtus ſecundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐτίθην, ἔθην· ſed ἵϛην, ἔϛην,

ἕσην, quod ut præteritum ἔσακα (quod & ἔσαα) neutram ſeu paſſivam habet ſignificationem, ſcilicet ſteti, jacui, vel poſitus ſum.

Si verbum caret reduplicatione, idem eſt Imperfectum & Aoriſt. β. ut σβῆμι, ἔσβην, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ Sum.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ.	εἰμὶ, εἶς vel ε἖, ἔστ	ἐστὸν, ἐστὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
	ἐμμὶ D. ἔῃ, ἔει A. ἐντὶ D.		εἰμὲς D ἐστὲ P. ἔασι I.
	ἦμι Æ. ἐασὶ P.		ἐμὲν P. ἔυτι Æ.
			εἰμὲν P. ἐνσὶ D.

Imp.	ἰσῦ, ἦς, ἦ, ἰσῦ At.	ἦτον, ἤτων	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
	ἔα I. ἦδα Æ.	ἦσον, ἤσην	ἦμες D. ἔσαν
	ἦ A. ἔηδα P.	Pleon. Pleon.	Syſtol.
	ἦα P. ἦες P. ἦε P.	ἔτον, ἔτων	ἔασαν
	ἔων P. ἔης P. ἔων P.	Syſt. Syſt.	Poet.
	ἔσκον P. ἔσκες P. ἔσκε P.	ἔσον, ἔσην	ἰσῦ Sync.
	ἔον P. ἔες P. ἦς D.	Poet.	ἔσκεν
	ἐῶν P. ἐῖς P ἔῃ P.		Poet.
	ἤων A. ἔῃς I. ἤων P.		

Pluſq.	ἤμην, ἦσο, ἦτο,	‖ ἤμεθον, ἦσθον, ἦστην	‖ ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.
Fut.	ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσε)	‖ ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσθην	‖ ὁμέθα, εσθε, ονται).
	ἔασομαι P. ἔαρῃ P. ἔασεται P.		ἔασθαν) P.
	ἐσσῦμαι D. ἔσει A. ἔσαι Sync.		
	ἐσσεῦμαι D. ἔσῃ D. ἐσσεῖ) D.		
	ἔσεαι I. ἐασεῖ) P.		
	ἔασεαι P.		

Imperativus.

Præſ.	ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω	‖ ἔστον, ἔστων	‖ ἔστε, ἔστωσαν.
	ἔσθι P. ἔασο, ἔασω P.		ἔστων
	ἐῶ Craſ. Po. ἤτω D.		Atticè
			Optat.

Optativus.

Præſ. εἴην, εἴης, εἴη ‖ εἶητον, εἰήτην ‖ εἴημεν, εἴητε, εἶησαν.
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι P. ‖ ‖ εἶμεν, εἶτε, εἶεν, Syn.
Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο ‖ &c.

Subjunctivus Præſ. ἐὰν

ὦ, ᾖς, ᾖ, ᾖτον, ᾖτον ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
ἔω P. ἔῃς P. ἔῃ P. ἔητην P. &c. ἔωμεν p. ἔητε p. ἔωσι A. I.
ἔω I. ἔῃς I. ἔῃ I. ἔητον I. &c. ἐόμεν Syſt. ἔωσι P.
ᾖδα Æ. ᾖσι I. ἔωμεν I. ἔητε I.
ἔῃσι I. ὦμες D.

Infinitivus.

Præſ. ἔειν. Com. Fut. ἔσεσθαι.
ἔμεν I.
ᾖμεν & ᾖμες D.
ἔμεναι A.
ἔμμεναι Æ.
ἔμεναι P.

Participium.

Præſ. ὤν, ὄσα, ὄν. F. ἐσόμενος.
ἐὼν I. ἐοῦσα I. ἐὸν I. ἐσόμενος P.
ἐὼς Æ. ἔασσα D. ἐοῦσα Æ.
ἐὸν Æ.

Εἶμι, Eo & Ibo.

Præſ. εἶμι, εἶς vel εἰ, εἶσι ‖ ἴτην, ἴτην ‖ ἴμεν, ἴτε, ἴσι.
εἶθα Æ. ἴμες, D. ἴασι I.
Imper. ἴθι, ἴτω, ἴτω ‖ ἴτον, ἴτων ‖ ἴμεν, ἴτε, ἰόντων.
ἴτον, ἴτες, ἴτε P. ἴμες D. ἴτωσαν P.
Perf. εἶκα.
Pluſq. εἴκειν, & ᾔκην Att. Aoriſt. α. εἶσα inuſitatus, unde 3. Dual. εἰσάτην & ἐεισάτην, Att. εἶσαν 3. plural. inde verò ᾖσαν & ἴσαν, Poet.
Per med. εἶα, εἶας, εἶε ‖ εἴατην, εἰάτην ‖ εἴαμεν, εἴατε, εἴασι.
ᾖα, ᾖας, ᾖε, &c.
ἴϊα, ἴϊας, ἴϊε, I.
Pluſq. ᾔειν, ᾔεις, ᾔει ‖ ᾔειτον, ᾐείτην ‖ ᾖμεν, ᾖτε, ᾖσαν.
ᾖεα I. ἴμεν, ἴτε, ἴσαν At.
Aor. β. ἴον, ἴες, ἴε ‖ ἴετον, ἰέτην ‖ ἴομεν, ἴετε, ἴον.
ᾖον.
Fut. α. εἶσομαι.

Imperat.

Imperativus.

Præs. Ιθι, vel εἶ, ἴτω. ‖ ἴτον, ἴτων. ‖ ἴτε, ἴτωσαν.

Aor. β. ἴε, & Cras. εἶ, solummodo in compositis, ut ἔξει, δίει, exi, transi. Optativus & Subjunctivus non sunt in usu.

Infinitivus.

Ιναι, vel ἔϊ, & ἰέναι in compositis.

Ιμεν I. Ιμεναι D. A.

Ιεμεν I. Ιέμεναι A. & D.

Ιημι, vado, eâdē planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantum usurpantur ἀπίασιν in Indicativo, ἀπιῶσιν in Subj. ἀπιέναι in Infin.

Participium.

Ιὼν, ἰοῦσα, ἰὸν, ut κιὼν & ἐών.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præs. Ιημι, ἵης, ἵησι. ‖ ἵετον, ἵετον. ‖ ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι. ἱέασι I. ἱάσι A.

Imper. Ιὴν, ἵης, ἵη. ‖ ἵετον, ἱέτην. ‖ ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν. Ιεον, ἵεν, ἵεις, ἵει, contracta. ἵεν B.

Perfect. Εἷκα, εἷκας, εἷκε, B. Dicitur etiam ἕωκα Attic.

Aor. α. Ηκα, ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἕηκα Att.

Aor. β. Ην, ἧς, ἧ. ‖ ἕτον, ἕτην. ‖ ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.

Fut. α. ἥσω.

Imperativus.

Præs. Ιεθι, ἱέτω. Aor. β. ἕς, ἕτω. Perf. εἷκε, εἱκέτω.

Optativus.

Præs. Ιείην, ἱείης, ἱείη. Aorist. β. εἵην, εἵης, εἵη.

Subjunctivus.

Præs. Ιῶ, ἱῇς, ἱῇ. Perf. εἵκω, εἵκῃς, εἵκῃ. Aor. β. ὦ, ἧς, ἧ. ἕω, ἕῃς, ἕῃ I. & P. εἵω, εἵῃς, εἵῃ.

Infinit-

Infinitivus.

Præſ. Ἱέναι. Perf. εἱκέναι. Aor. β. εἶναι
Ἱέμεναι D. ἕμεναι A. D.
Ἱεμεν I. ἕμεν I.

Participium.

Præſ. Ἱεὶς, ἱεῖσα, ἱέν. Perf. εἱκὸς, υῖα, ός. Aor. β. εἷς, εἶσα, ἕν.

Vox Paſſiva. *Indicativus.*

Præſ. Ἱεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
Imper. Ἱέμην, ἵεσο, ἵετο. Aor. α. ἕθην, & εἵθην.
Perf. Εἷμαι, εἷσαι, εἷται. εἵμεθον, εἷσθον, σθον. εἵμεθα, εἷσθε, εἷνται:
ἕται ἕωνται A.
Pluſq. Εἵμην, εἷσο, εἷτο. *Imperativus.* Ἵεσο, ἱέσθω.
Infinit. εἷσθαι. ‖ Aor. α. ἑθῆναι & εἱθῆναι ‖ P. A. α. ἑθείς.

Vox Media.

Aor. α. Ηκάμην, ἥκω, ἥκατο. Aor. β. Εμην, ἕσο, ἕο, & οῦ, ἕτο.

Imperativus. *Optativus.*

Præſ. Εσο, ἕσθω, &c. εἵμην, εἷο, εἷτο.
ἕο I.
οῦ A.

Subjunctivus. *Infinitivus.* *Participium.*

Præſ. Εὰν ὦμαι, ᾖ, ᾖται.
Aor. β. ἕσθαι. Aor. β. ἕμενος.

Ἵημι, Concupiſco,
Eandem habet inflectionem, præterquam quod format Aor. α ἧσα, non ἧκα.

Ημαι, Sedeo.

Præſ. Ημαι, ἧσαι, ἧται. ‖ ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον. ‖ ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται
ἕαται I.
ἥαται & εἵαται P.
Imper. Ημην, ἧσο, ἧτο. ‖ ἥμεθον, ἧσθον, ἥσθην ‖ ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.
P. ἧστο ἕατο Ion.
ἥατο & εἵατο P.

Imperativus.

Imperativus.

Præſ. ἧσο, ἥσθω. *Infinitivus* ἧσθαι. *Participium* ἥμενος.

Κάθημαι, inde compoſitum.

Præſ. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperf. ἐκαθήμην, κάθησο I. κάθη A. κάθητο & κάθησο.

Imperativus.

Præſ. κάθησο, καθήσθω. Ion. κάθεο, & κάθευ Syſtol. Att. κάθου.

Κεῖμαι, jaceo.

Præſ. κεῖμαι, σαι, ται. ‖ μεθον, θον, θον. ‖ μεθα, θε, κεῖνται κέαται I. κεῖαται P.

Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι, σῃ, σεται.

3. Plur. κέατο I. κήατο P. κεισοῦμαι & κεισεῦμαι D.

Indicativus.

Ἴσημι, ſcio.

Præſ. ἴσημι, ἴσης, ἴσησι ἴσατον, ἴσταον ἴσαμεν, ἴστε, ἴασι.

ἴσαμι D. ἴσατι D. ἴσον, Sync. ἴσμεν Sync. ἴδμεν D.

Imp. ἴσην, ἴσης, ἴση. ἴσταον, ἰστάτων ἴσαμεν, ἴστε, ἴσασαν.

ἴσαν Sync.

Imperativus.

Præſ. ἴσαθι, ἰστάτω. ‖ ἴσταον, ἰστάτων. ‖ ἴστατε, ἰστάτωσαν.

ἴδι, ἴςω, &c. Sync.

Infinitivus.

Præſ. ἰστάναι, ἰστάμεναι, & ἴδμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Sync.

Participium ἵστας, ἱστασα, ἱστάν.

Verbum Paſſivum. *Indicativus.*

Præſ. ἵσταμαι & ἵσταμαι, σαι, ται. Comp. ἐπίστα μαι, σαι, &c.

ἐπίστη A. ἐπίστησαι I.

Imper. ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο. Comp. ἐπιστάμην, ἐπίστασο, ατο.

ἠπίστα μην A. ἐπίστασο I. & ἐπίστω A.

Imperativus.

Imperativus.

Ἵστασο. Compositum, ἐπίστασο, ἐπίσταο Io. ἐπίστω Att.

Infinitivus. *Partic.*

Ἵστασθαι. Compositum, ἐπίστασθαι. ἐπιστάμενος.

Εἶμαι, Indutus sum, ab Ἕω.

Perfect. Εἶμαι, εἶσαι, & ἕσσαι P. εἶται & εἶσται. Tertia P. εἵαται.

Particip. εἵμενος.

Plusq. Εἵμην, εἷσο & ἕσσο, εἷτο & εἷστο & ἕστο. Tertia pl. εἵατο.
Aor. α. Act. Εἷσα, εἷσας, εἷσε.
P. ἕσσα, ἕσσας, ἕσσε.
Infinitivus. Εἷσαι & ἕσσαι quod etiam est collocare.
Aor. α. me. Εἱσάμην & ἑσσάμην, & ἑεισάμην. Part. Ἑσσάμενος.

Φημὶ, Dico. *Indicativus.*

Præsens. Φημὶ, φὴς, φησὶ, φατὸν, φατὸν, φαμὲν, φατὲ, φασί.
Φαμὶ D. φατὶ D. | φαντὶ & φατὶ D.
Imperf. Εφην, ἔφης, ἔφη, | ἔφατον, την, | ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν
Aor. β. Εφην, ἔφης, ἔφη, | ἔφητον, την, | ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν
φῆσθα Æ. | ἔφαν & φὰν B.
Φῆν, φῆς, φῆ, & ἦν, ἦς, ἦ P.
Futur. Φήσω, φήσεις, φήσει. Aorist. α. ἔφησα. *Imperat.* Φάθι.
Φασῶ, φασεῖς, φασεῖ D.

Optativus.

Præsens. Φαίην. Aorist. α. φήσαιμι. Futur. α. φήσοιμι.
Subjunct. ἐὰν φῷ, φῇς, φῇ. *Infinit.* φάναι, nam φᾶναι, est apparuisse.

Participium. Φὰς, φᾶσα, φάν.

Verbum Medium.

Præsens. Φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium.* Φάμενος.

VERBALIA.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel

- A prima persona præteriti passivi in
  - μα, ut γράμμα, litera.
  - μος, ut δεσμὸς, vinculum.
  - μη, ut γραμμὴ, linea.
  - μων, ut νοήμων, intelligens.
- A secunda persona præteriti passivi in
  - ις, ut ποίησις, poësis.
  - ια, ut δοκιμασία, probatio.
- A tertia persona præteriti passivi
  - Masculina in
    - της, ποιητὴς, poëta.
    - τος, ἀκουστὸς, audibilis.
    - τηρ, χαρακτὴρ, character.
    - τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
    - κος, κριτικὸς, judicialis.
  - Fœminina in
    - τις, πίστις, fides.
    - τις, ὀρχηστὺς, saltatio.
    - τρις, ὀρχηστρὶς, saltatrix.
    - τρα, ὀρχήστρα, illa Theatri pars in qua chorus saltabat.
  - Neutra in
    - τήριον, ποτήριον, poculum.
    - τρον, δίδακτρον, Minerval.
    - Adverbia positionis in έος, έα, έον, ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.
- A præterito Medio in
  - ος, λόγος, sermo.
  - η, ἐπιστολὴ, epistola.
  - ιον, λόγιον, oraculum.
  - εὺς, τομεὺς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸς, candidus, à λεύσσω, video; & ab Aoristo secundo, ut φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ἀνήκει & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε conveniebat.
Ἀρέσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placuit.
Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε oportuit.

tuit. Infin. δεῖν oportere. Particip. Δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compositum ἀπόχρη sufficit, ἀπέχρη sufficiebat, Fut. ἀποχρήσει sufficiet, A. 1. ἀπέχρησε suffecit, Inf. ἀποχρῆν sufficere.

Passiva Impersonalia sunt, ἐνδέχεται accidit, εἵμαρται & πέπρωται in fatis est, à περατόω definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solùm usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimã habent vel in ε solum, vel cum immutabili: ut, ῥέμβω, φέρβω, σέβω.

In άνω gravitona, λαμβάνω.

In σκω, γινώσκω· præter θνήσκω, quod facit θνήξω, & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In άθω, ut κιάθω· έθω, ut τελέθω· ύθω, ut μινύθω· θω cum implicatione consonantis, ut ἄκθω.

Είνω, hyperdissyllaba, ut φαείνω· ύω hyperdiss. facientia verba in μι, ut κεραννύω, ῥηγνύω, σβεννύω, στρωννύω, στορεννύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, δάκνω.

Quæ in ω purũ desinunt, præcedente υ diphthongo, ut ἀγυίω

Quæ in δω, si præcedat ν vel λ, ut σπένδω, μέλδω.

Item in είω, derivata à præsenti vel futuro: ut à τελέω, τελείω ἐτέλειον· γαμέω, γαμήσω, γαμησείω· à βρόω, βρόσω, βροσείω· ὄπτω, ὄψω, ὀψείω· πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω. quæ appetētiã cōnotāt, edere, cernere cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt in contracta, αὐξέω αὐξῶ, αὔξω, ἤυξον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἑψέω, ἑψῶ, ἕψω· quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐξήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω.

 Si

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutâtunt in ι: ut μέμω, μίμνω, ἔμιμνον· τέκω, τίκτω· ἐνέπω, ἐνίσπω· γείνομαι, γίγνομαι. at ἔπω, ἔσπω, ἕπομαι, ἕσπομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέτε pro ἕσπετε, σπέσθαι pro ἕσπεσθαι, σπόμενος pro ἑσπόμενος.

Verba Anomala.

A

Miror Αγαμαι, fut. ἀγάσομαι, ab ἀγάζω, aor. ἠγάσθην, aor. α. med. ἠγασάμην.

Ago Αγω, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον.

Sicco Αζω, aor. 1. ἄσθην, & ἀάσθην.

Frango Αγνυμι, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 1. ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἦγα, inusitat. unde ἔαγα Att. & κατέαγα.

Dico Αγορεύω, fut. ἀγορεύσω, aor. 1. ἠγόρευσα, præt. εἴρηκα ab εἴρω.

Cano Αδω, fut. ᾄσω, aor. 1. ᾖσα. Αδω placeo, præt. med. ἧδα & ἕαδα.

Capio Αἱρῶ, fut. αἱρήσω, aor. 2. εἷλον ab ἕλω inusit.

Eligo Αἱρῦμαι, fut. αἱρήσομαι, præt. ᾕρημαι, aor. 1. ᾑρέθην, aor. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι inusit.

Sentio Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι, aor. 2. med. ᾐσθόμην, ab αἰσθέομαι, αἰσθῦμαι, inusit.

Arceo Αλέξω, fut. ἀλεξήσω, ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inusit.

Erro Αλάλημαι, ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.

Tollo Αἴρω, fut. ἀρῶ, aor. 1. ἦρα vel ᾖρα, aor. 2. ᾖρον, præt. ἦρκα.

Capior Αλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2. ἥλων, ἥλως, ἥλω, & ἑάλων Attic. ab ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, unde participium, ὁ ἁλὺς, τοῦ ἁλόντος.

Consumo Αναλίσκω, fut. ἀναλώσω, præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Pecco

Pecco Αμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, aor. 2. ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω inuſitato.

Induo Αμφιέννυμι, fut. ἀμφιέσω, præt. ἠμφίεσμαι.

Renuo Ανaίνομαι, præt. ἀνήνημαι, aor. 1. ἠνηνάμην.

Aperio Ανοίγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1. ἀνέῳξα, præt. med. ἀνέῳγα, paſſ. ἀνέῳγμαι, aor. 1. ἀνεῴχθην.

Lego Αναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀνάγνωμι, inuſitato.

Odio ſum Απεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπήχθημαι, aor. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, οῦμαι inuſitato.

Admoneo Αναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω aor. 1. ἀνεμνήσθην.

Renuo Απαναίνομαι, aor. 1. ἀπηνηνάμην.

Perdo Απολέω, λῶ, & ὀπολλύω & ὀπόλλυμι, fut. ὀπολῶ ab ἀπόλλω, ὀπολέσω, præt. ἀπώλεκα, & Atticè ἀπολώλεκα, & prær. med. Atticè ὀπόλωλα.

Privo Απαυρόω, ῶ, aor. 1. ἀπήυρα.

Placeo Αρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.

Inhonoro Απίζω, fut. ἀπίξω.

Ægre fero Αχθομαι, fut. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1. ἠχθέσθην.

Augeo Αυξάνω & αὔξω, fut. αὐξήσω, aor. 1. ηὔξησα.

Triſtor Αχω, præt. ἄκαχε.

B

Mitto Βάλλω, fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, aor. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.

Vado Βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2. ἔβην, à βῆμι inuſit.

Germino Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aor. 2. ἔβλαστον.

Vivo Βιόω, fut. Βιώσω, aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, particip. ὁ βιὺς, à βιωμι.

Edo Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα.

Volo Βούλομαι, fut. βουλήσομαι, præt. βεβούλημαι, pluſq. ἐβεβουλήμην, & aor. 1. ἐβουλήθην.

Comedo Βρώσκω, fut. βρώσω.

Γ

Corem

Duco ux- Γαμέω, ῶ, fut. γαμήσω, aor. 1. ἔγημα.

Gigno Γείνομαι, fut. γενοῦμαι, aor. 1. med. ἐγεινάμην.

Lætor Γήθω, f. γήσω, p. med. γέγηθα. & γηθέω, ῶ, γηθήσω.

Senesco Γηράσκω, fut. γηράσω, à γηράω, γηρῶ.

Fio, sum Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, pr. γεγένημαι, aor. 1. med. ἐγενησάμην, aor. 2. med. ἐγενόμην, à γενάομαι inusit. p med. γέγονα, à γείνω γενῶ.

Cognosco Γινώσκω, ἐγίνωσκον, fut. γνώσομαι, aor 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, aor. 2. ἔγνων, à γνόω & γνῶμι, unde & præt. med. γέγωνα, exauditus sum, pro γέγνωα, per Metath. Eustath.

Vigilo Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐγρήγορα, plusquam. ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio Δαίω, fut. δαήσω, à δαέω, præt. med. δέδηα, aor. 2. ἐδάην.

Divido Δαΐζω, fut. δαΐξω, & δαΐω, fut. δαΐσω, præt. δέδασμαι, & δεδαίημαι, aor. 2. ἐδάην.

Mordeo Δάκνω, ἔδακνον, fut. δήξω, aor. 2. ἔδακον, à δήκω.

Oportet Δεῖ, fut. δεήσει, aor. ἐδέησε, imperf. ἔδει vel εἴδει, Infin. δεῖν.

Timeo Δείδω, fut. δείσω, præt. δέδεικα, med. δέδοικα, Ionicè δέδια, plusq. ἐδεδίειν, imperat. δέδιθι, ab inusitato δέδιμι.

Rogo Δέομαι, fut. δεήσομαι, præt. δεδέημαι, aor. 1. ἐδεήθην, à δεέομαι, δεοῦμαι.

Suscipio Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, aor. 1. med. ἐδεξάμην.

Ligo Δέω, δήσω, δέδεκα, aor. 1. ἔδησα, præt. pass. δέδεμαι & δέδεσμαι, unde δεσμός.

Doceo Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω, à διδάχω, aor. 1. ἐδίδαξα.

Aufugio Διδράσκω & διαδιδράσκω, A. 1. διέδρα & ἀπέδρα

Existimo Δοκέω, ῶ, fut. δόξω, à δόκω, aor. 1. ἔδοξα, præt. δεδόκηκα, à δοκέω, δοκήσω.

Facio

Facio Δρᾰ́ω, ῶ, fut. δρᾰ́σω, præter. δέδρᾰκα, aoriſt. 1. ἔδρᾰσα.

Subeo Δύω, & δύω, & δῦμι, fut. δύσω, aor. 2. ἔδυν, unde καταδύω, & ἀνέδυν.

Poſſum Δύναμαι, δύνασαι, & δυνῆ, imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, prær. paſſ. δεδύνημαι, aor. 1. ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην, potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνήθην, ſeu ἠδυνήθην, à δυνάω.

E

Sino Εᾶω, ῶ, fut. ἐάσω, aor. 1. εἴασα.

Cucurri Εδραμον, à τρέχω, δεδράμηκα, aor. 2. ἔδραμον, à δρέμω.

Edo Εδω vel ἐδίω, prær. ἐδήδοκα.

Volo Εθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

Solitus ſũ Εθω, prær. med. εἴωθα pro εἶθα, per pleonaſm. ω.

Excito Εγείρω, fut. ἐγερῶ, aor. 1. ἤγειρα.

Infundo Εγχέω, ῶ, fut. ἐγχεύσω, ab ἐγχεύω, aor. 1. ἐνέχεα, & ἐνέχευα, Æolicè.

Polliceor Εγγυάω, ῶ, fut. ἐγγυήσω, aor. 1. ἐγγύησα, prær. ἐγγεγύηκα.

Scio Εἴδω, fut. εἴσω, & εἰδήσω, prær. med. οἶδα, pluſq. ᾔδειν, aor. 2. ἔδδυν, poët. ἴδον ſine ε, prær. infin. εἰδέναι, partic. εἰδώς, pro εἰδηκέναι, & εἰδηκώς.

Dixi Εἶπα, aor. 1. & εἶπον, aor. 2. ab inuſitato ἔπω.

Abigo Ελαυνω, fut. ἐλάσω, ab ἐλάω, prær. ἤλακα, At. ἐλήλακα, aor. 1 ἤλασα, perf. paſſ. ἤλαμαι, At. ἐλήλαμαι, aor. 1. ἠλάθην, particip. ἐλαθείς.

Venio Ερχομαι, vel ἐλεύθω inuſit. fut. ἐλεύσομαι, prær. med. ἤλυθα, At. ἐλήλυθα, aor. 2 ἦλυθον & ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε, per Syncopen.

Operor Εργάζομαι, per. paſſ. εἴργασμαι. part. εἰργασμένος aor. 1. εἰργάσθην, fut. 1. med. ἐργάσομαι, aor. 1. εἰργασάμην.

Facio Εργω, prær. med ἔργα & ἔοργα, pluſq; ἐόργειν.

Facio Εδω, fut. ἕρξω, vide ῥέζω.

Dico Ερέω, abſolutum futur. ἐρῶ & ἐρήσω, perf. εἴρηκα,

paſſ. ἔρημαι, aor. 1. paſſ. ἐρρήθην, partic. ῥηθεὶς, Imperf. act ἔειρον.

Interrogo Ερομαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2. ἠρόμην.

Sortitus ſum Εἰμορται, præt. met. à μείρω, μερῶ, μέμορται, & ἔμμορται.

Incendo Εμπίμπρημι, fut. ἐμπρήσω.

Curo Εμπάζω, fut. ἐμπάσω.

Vado Εἶω, & ἴω, fut. εἴσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶα, pluſq; ᾔειν.

Speravi Εολπα, ab ἔλπω, præt. med. ὤλπα & ἐολπα.

Pereo Ἐρρω, fut. ἐρρήσω.

Invenio Εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, præt. ἔυρηκα, aor. 2. ἔυρον, ab εὑρέω, ἐυρῶ.

Habeo Ἐχω, fut. ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον, à σχέω, ῶ, inuſit. imperf. ἔσχον.

Z

Jungo Ζεύγνυμι & ζεύγνύω, fut. ζεύξω à ζεύγω, per. ἔζευχα

Vivo Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, tert. ſing. ζῇ, pro ζᾷ.

Cingo Ζωννύω, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, perf. ἔζωκα, perf. paſſ. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lætor Ηδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, aor. 2. ἥδην, med. ἡσάμην.

Iveram Ηειν, ἤεις, ἤει, præt. plæſq. ab εἶμι.

Triſtavit Ηκαχεν, ab ἄχω.

Inclino Ημύω, fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα aor. 1. ἔθαψα, perf. paſſ. τέθαμμαι, aor. 2. ἐτάφην à τάφω, fut. 1. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω, fut. θελήσω, à θελέω, aoriſt. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.

Morior Θνήσκω, ἔθνησκον, fut. θανοῦμαι perf. τέθνηκα à θνάω, θνῶ, Ion. τέθνεα, Dcor. τέθνειγα & τέθνεια, ex quo τεθνεὼς, τεθνειὼς & τεθνηὼς, P. pro τεθνηκὼς, Infin. τεθνάναι, aor. 2. ἔθανον.

Pervenio

I

Pervenio Ικνέομαι, ῆμαι, fut. ἵξομαι, aor. 2. ἰκόμην ab ἵκομαι, perf. ἷγμαι.

Placo Ιλάσκομαι, fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo Ἵπταμαι, fut. πτήσομαι, prær. πέπταμαι, aor. 2. ἔπτην ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην & ἐπτόμην, Infin. πτάσθαι & πτέσθαι, partic. πτάμενος.

Eundum Ιτέον, & Pleonaſmo ἰτητέον, ab εἶμι vado, prær. act. eſſet εἶκα, paſſ. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ι ablato ἰτέον.

K

Sedeo Καθέζω, καθέζομαι, fut. 2. καθεδοῦμαι.

Sedeo Κάθημαι, fut. καθήσομαι.

Demitto Καθίημι, aor. 1. καθῆκα.

Purgo Καθαίρω, aor. 1. ἐκάθηρα.

Voco Καλέω, fut. καλέσω & καλῶ, perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

Laboro Κάμνω & κάμω, fut. καμοῦμαι, aor. 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα.

Tondeo Κείρω, fut. κερῶ, aor. 1. ἔκειρα, perf. κέκαρκα.

Miſceo Κεραννύω & κεράννυμι, fut. κεράσω, & Sync. κερῶ, perf. κέκρακα, Infin. κεκρᾶσθαι per Sync.

Clango Κλάζω fut. κλάγξω, à κλάγγω, aor. 1. ἔκλαγξα, perf. κέκλαγκα, aor. 2. ἔκλαγον, præt. med. κέκλημαι à κλήζω.

Fleo Κλαίω vel κλάω, fut. κλαύσω à κλαύω, & κλαιήσω à κλαιέω inuſitato, aor. 1. ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.

Audio Κλῦω à κλύω, fut. κλύσω, perf. κέκλυκα, imperf. & aor. 2. ἔκλυον, imper. κλῦθι, particip. κλὺς, κλυὼς.

Saturo Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω & κορῶ, aor 1. ἐκόρεσα, perf. κεκόρηκα à κορέω, perf med. κέκορα.

Clamo Κράζω, fut. κράξω, perf. κέκραγα, aor. 1. ἔκραξα, Attic ἐκέκραξα, fut. 2. κραγῶ, aor. 2. ἔκραγον, perf. med. κέκραγα.

Suſpendo

Suſpendo Κρεμάζω, fut. κρεμάσω à κρεμάω, per. κεκρέμακα, paſſ. κεκρέμασμαι.

Pendeo Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.

Dormio Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, aor. 2. κατέδαρθον, à καταδάρθω.

Abſcon. (do Κρύπτω, fut. κρύψω, perf. κέκρυφα, aor. 2. ἔκρυβον, paſſ. ἐκρύβλιω.

Sum Κύρω, fut. κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, partic. κύρσας, Æolica ſunt: eſt quoque κυρέω, fut. κυρήσω, aor. 1. ἐκύρησα, Infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω, fut. κληρώσομαι, à κληρόω, ῶ, perfect. med. λέλογχα, quaſi à λέγχω, prat. act. λέλαχα, Atticè εἴληχα, aor. 2. ἔλαχον à λήχω, fut. λήξω.

Capio Λαμβάνω, fut. λήψομαι à λήβω, unde aor. 2. ἔλαβον, perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo Λανθάνω, fut. λήσομαι à λήθω, perf. med. λέλησμαι, aor. 2. ἔλαθον, perf. paſſ. λέλησμαι, aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον.

M

Inſanio Μαίνομαι, fut. μανοῦμαι, prat. med. μέμηνα, aor. 2. ἐμάνην.

Diſco Μανθάνω, fut. μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα, aor. 2. ἔμαθον à μήθω.

Pugno Μάχομαι, fut. μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι à μαχέομαι inuſit. aor. med. ἐμαχεσάμην.

Curo Μέλω, fut. μελήσω à μέλεω, aoriſt. 2 ἔμελον, perf. med. μέμηλα, poëticum.

Recordor Μιμνήσκω, fut. μνήσομαι, prat. μέμνημαι à μνάω, pluſquam. ἐμεμνήμην, aor. 1. ἐμνήσθην.

Maneo Μένω, fut. μενῶ, aor. 1. ἔμεινα, perfect. μεμένηκα, à μενέω inuſitato.

Miſceo Μιγνύω & μίγνυμι, fut. μίξω, aor. 2. ἐμίγην, à μίχω inuſitato.

Abſtergo Μοργνύω, fut. μόρξω.

Nuo

N

Nuo Νέω, fut. νεύσω.
Paſco Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Intelligo Ξυνίημι, fut. ξυνήσω, aor. 1. ἐξυνῆκα & ξυνέηκα, Atticé.
Lacero Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Oleo Ὄζω, fut. ὄσω, præt. med. ὦδα, & Atticè ὄδωδα.
Eo Οἶχομαι, fut. οἰχήσομαι, aor. 2. med. ᾠχόμην.
Puto Οἴομαι & οἶμαι, οἴει, οἴεται, fut. οἰήσομαι, aor. 1. ᾠήθην, imperf. ᾤομην, Sync. ᾤμην.
Juro Ομνύω, & ὄμνυμι, & ὀμόω, fut. ὀμόσω & ὀμοῦμαι, perf. ὤμοκα. Atticè ὀμώμοκα.
Ululo Ολολύζω, fut. ὀλολύξω.
Abſtergo Ομόργνυμι, fut. ὀμόρξω.
Debeo Οφείλω, fut. ὀφειλήσω, & ὄφλω ὀφλήσω, per. ὤφληκα, aor. 2. ὤφελον, Sync. ὦφλον.
Inquino Ονόω, fut. ὀνόσω.
Perdo vel Ολλύω ſive ὄλλυμι, perf. med. ὤλα, Atticè ὄλωλα,
Pereo Aoriſt. 2. ὤλον, med. ὠλόμην.
Video Οράω. fut ὄψομαι. præt. ἑώρακα.
Moveo Ορω, fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, præt. med. ὦρα, Atticè ὄρωρα.

Π

Patior Πάσχω, fut. πείσομαι à πείθω, perf med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον à πήθω.
Acquiro Πάομαι, ὦμαι, fut. πάσομαι, perf. πέπαμαι.
Populor Πέρθω, aor. 2. ἔπαρθον & ἔπραθον.
Sum vel fio. Πέλω, verbum poëticum, in perf. ἔπτλον, & ἔπλε, augmento remoto πέλε, Ionicè πίλεσκον, imperfect. paſſ. ἐπελόμην, ἐπέλε, & Ion. ἐπέλεο, Sync. ἔπλε & ἔπλεο, Dor. ἔπλευ, eras; tertia perſona ἐπέλετο, Sync. ἔπλετο, & detracto aug. πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλη, πίλεται.
Extendo Πετανύω, fut. πετάσω, præt. πεπέτακα, & per Sync.

Sync. πέπαγα, unde paſſ. præt. πέπαμαι, à πατάω inuſit.

Coquo Πέπω, fut. πέψω, à verbo Poët. πέπω.

Figo Πήγνυμι & πηγνύω, fut. πήξω, aor. paſſ. ἐπάγην à πήγω.

Bibo Πίνω, ἔπινον, fut. πώσω, præt. πέπωκα, paſſivum πέπωμαι, à πόω πῶμι inuſitato, aor. 2. ἔπον.

Incendo Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Cado Πίπτω, fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα ab antiquo πτόω, aor. 2. ἔπεσον.

Fingo Πλάττω, fut. πλάσω, præt. πέπλακα.

Percutio Πλήττω, aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus, ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Vendo Πωλέω, fut. πωλήσω, præt. πέπρακα: nam πωλέω, ξω, facio.

Projicio Προΐεμαι, aor. 1. med. προηκάμην.

Volo Πτάω, aor. 1. med. ἐπτάμην.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, præt. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥέζω vel ἔρδω, fut. ῥέξω, & Metatheſi ἔρξω, aor. 1. ἔρξα.

Fluo Ῥέω, fut. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐρρύηκα, aor. 2. paſſ. ἐρρύην, à ῥυέω.

Rumpo Ῥηγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἔρρωγα, aor. 2. paſſ. ἐρράγην.

Roboro Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι, fut. ῥώσομαι, præt. ἔρρωμαι, Imperat. ἔρρωσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω & σβέννυμι, fut. σβέσω & σβέσομαι, aor. 2. paſſ. ἔσβην, à σβῆμι inuſitato.

Concitor Σεύω, aor. 1. ἔσευα, paſſ. σεύομαι, præt. ἔσυμαι, aor. 1. paſſ. ἐσύθην.

Putreſco Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor. 2. ἐσάπην.

Vello Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Libo

Libo Σπένδω, fut. σπείσω à σπείδω inuſitato, aoriſt. 1. ἔσπεισα.

Stillo Στάζω, & σταλάζω, fut. στάξω & σταλάξω.

Gemo Στένω & στενάζω, fut. στενάξω.

Pungo Στίζω, fut. στίξω.

Privo Στερίσκω, fut. στερήσω, prær. ἐστέρηκα.

Sterno Στορεννύω & στρέννυμι, fut. στρέσω, aor. 1. ἐστόρεσα, à στορέω.

Sterno Στρωννύω & στρώννυμι, fut. στρώσω, aor. 1. ἔστρωσα.

Cohibeo Σχέω, fut. σχήσω, aor. 2. ἔσχον, unde imper. σχές, σχέτω, à σχῆμι.

T

Extendo Τανύω, fut. τάσω, prær. τέτακα.

Seco Τέμνω, fut. τεμῶ, & τμήξω à τμήγω, aor. 2. ἔταμον

Fabrico Τεύχω, aor. 2. ἔτυχον.

liquefacio Τήκω, fut. τήξω, prær. τέτηκα.

Pario Τίκτω, fut. τέξω, aor. 2. ἔτεκον, prær. med. τέτοκα.

Solvo Τίνω vel τίω, fut. τίσω.

Vulnero Τιτρώσκω, ἐπίβωσκον, fut. βώσω, aor. 1. ἔβωσα, prær. τέτρωκα, à τρόω, ῶ.

Perforo Τιτρόω fut. τρήσω à τρόω.

Tolero Τλάω, fut. τλήσω, aor. 2. ἔτλαν à τλῆμι.

Nutrio Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, prær. med. τέθραφα, paſſ. τέθραμμαι, aor. 2. ἐτράφην.

Curro Τρέχω, fut. θρέξω, prær. δεδράμηκα à δραμέω, aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δράμω.

Timeo Τρέω, fut. τρέσω.

Comedo Τρώγω, fut. φαγῶμαι, aor. 2. ἔφαγον, à φήγω.

Sum, Sortior, Nanciſcor Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι à τεύχω, prær. τετύχηκα à τυχέω, aor. 2. ἔτυχον.

T

Pluit Ὑει, fut. ὕσει, aor. 1. ὕσεν.

Suſtineo Ὑπέχω, fut ὑφέξω, prær. ὑπέσχηκα, aor. 2. ὑπέσχον.

Promitto Ὑποχνῶμαι, fut. ὑποχήσομαι, prær. ὑπέσχημαι, aor. 2. ὑπεσχόμην.

Dormito Ὑπνώω, fut. ὑπνώσω.

Dico

Φ

Dico Φάσκω, imperfect. ἔφασκον, cæteris caret.
Fero Φέρω, Fut. οἴσω ab οἶω, præt. ἐνήνοχα, Aor. 1. ἤνεγκα, Aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω.
Fugio Φεύγω, fut. φεύξομαι & φύξομαι, præt. med. πέφυγα, Aoriſt. 1. ἔφυγον.
Aio Φημὶ, fut. φήσω, aoriſt. 1. ἔφησα, aoriſt. 2. ἔφλω, Infinit. φάναι.
Prævenio Φθάνω, ἔφθανον, fut. φθάσω à φθάω, præt. ἔφθακα, aoriſt. 1. ἔφθασα, & aoriſt. 2. ἔφθλω à φθῆμι, participium φθάς.
Tabeſco Φθίνω, fut. φθίσω à φθίω.
Corrũpo Φθείρω, fut. φθερῶ, præt. med. ἔφθορα.
Cruento Φοινίκω & φοινίζω, fut. φοινίξω.
Horreo Φείσσω, fut. φείξω, præt. πέφεικα.
Produco Φύω, fut. φύσω, præt. πέφυκα, aoriſt. 2. ἔφυν à φῦμι.

X

Gaudeo Χαίρω, fut. χαρήσομαι, aoriſt. 2. paſſ. ἐχάρλν.
Sævio Χαλεπαίνω, fut. χαλεπανῶ, aor. 1. ἐχαλέπηνα.
Dehiſco Χάσκω, fut. χανοῦμαι, præt. med. κέχηνα, aor. 2. ἔχανον à χαίνω.
Fundo Χέω, fut. χεύσω à χεύω, aor. 1. ἔχεα, Infinit. χέαι.
Coloro Χρωννύω & χρώνυμι, fut. χρώσω, præt. paſſ. κέχρωσμαι.
Fundo Χωίω, à χύω, fut. χύσω.
Obruo aggere Χωννύω & χώννυμι, fut. χώσω à χώω inuſitato.

Ω

Pello Ὠθω & ὠθέω, fut. ὦσω & ὠθήσω, aoriſt. 1. ἔωσα, præt. ἔωσμαι.
Emo Ὠνέομαι, fut. ὠνήσομαι, præt. ὤνημαι, & ἐώνημαι Atticè, unde ἐωνημένος.
Concitavi Ὦρσα, ab ὀρέω, fut. ὀρέσω, aoriſt. 1. ὦρκσα, & per Syne. ὦρσα: vel ὄρω, ὄρσω, ὦρσα, Æolicé.

ADVER-

ADVERBIUM.

Adverbium est aut primarium, ut νῦν nunc, τότε tunc: aut derivativum in στι, ut ἑλληνιστὶ Græcè, ῥωμαϊστὶ Latinè; item in δον, ut κυνηδὸν caninè; in ην, ut κρύβδην secretò; in ει, ut πανσυδεὶ, omnino, prorsus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως: ut τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, verè; τῶν ὀξέων, ὀξέως, acuté.

Porrò δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ, notæ sunt ad locũ; θεν, θε, de loco; θι, σι, χοῦ, χῇ, in loco: ut οὐρανόνδε ad cœlum; οὐρανόθε de cœlo; πάντοθι, πανταχοῦ, πανταχῇ, ubiq; ubivis. ἀρι, ἐρι, ἀγα, βρι, δα, ζα, βυ, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earũ adaugent significata: ut δῆλος manifestus, ἀρίδηλος vel ἐρίδηλος valdè manifestus: νη & νε in cõpositione privãt & facilitatem, δις difficultatem seu malignitatem indicat.

Αλφα in compositis privat, conjungit & auget; ut χάρις gratia. ἄχαρις ingratus, πάντες omnes, ἅπαντες omnes simul, ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpe adverbiascunt.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ; καὶ, & τε, que, ἠδὲ, poëticè, atque, καὶ μέντοι, atque, καὶ μὴν καὶ, quinetiam, καίτοι καὶ, atque adeo, καὶ γὰρ ἄν, rursus etiam, ἠμὲν, ἠδὲ poëticè, tum tum.

Connexivæ seu conditionales; εἰ cũ compos. ἐὰν, ἂν, ἄν, ἄν, κε si; περ, εἰδὴ, εἰδήπερ, siquidem; ἐπείπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, ἐπειοῦν, ἐπειὴ, si, cum, postquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ὅτι μὴ, nisi; εἰ δὲ μὴ, sin minus, alioqui; εἰ γοῦν, si saltem; εἰ δ' ἄρα sin verò

Discretivæ; μὲν, quidem; δὴ, verò; γε, ἀτὰρ, ἀλλὰ, sed, verùm; μέντοι, sanè, sed; μέντοι που, μέντοι γε, nimirum, tamen; δέγε, δέπου, δέτοι, autem; δὴ, δὴ, porrò, autem.

Adversativæ; καίπερ, εἰ καὶ, κἂν, κἂν εἰ, etsi.

Redditivæ; ὅμως, δήπου, γεδήπου, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ οὖν, at enim, sed tamen, atqui, at verò; καίτοι, καίτοιγε, atque, sed quanquam.

Dis-

Disjunctivæ; ἢ, ἤτοι, ἤπου, vel, aut, sive.

Causales: γὰρ cum præpositione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γὰρ αὖ, γάρ που, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim; οὐ γὰρ ἀλλὰ, enimverò; ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, οὕνεκα, poëticè, quid, quod; ἐπεὶ, postquam; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα, poëticè. ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ: οὖν, ἄρα, τοιδὴ, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, οὔκουν, τοίνυν, καὶ δὴ, τοὔνεκα, poëticè, quare, ideo, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ: ut ἆρα, num? μῶν, nunquid?

Potentiales: ut ἄν, κε, vel κεν.

Expletivæ, quæ nihil significant, sed carmen explent: ῥα, θεν, νυ, που, τοι, περ, πω, ἀρ, κἀν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim.

- Monosyllabæ sex:
  - ἐν, & Poëticè ἐνὶ, *in.*
  - εἰς, & Atticè ἐς, *ad, in.*
  - ἐκ, ἐξ, *ex,* ante consonantem / ante vocalem.
  - σὺν, *cum.*
  - πρὸ, *ante.*
  - πρὸς, *ad, à, coram.*
- Dissyllabæ duodecim:
  - ἀνὰ, *per.*
  - κατὰ, *secundum, contra.*
  - διὰ, *propter, per.*
  - μετὰ, *cum, post.*
  - παρὰ, *à, apud, contra.*
  - ἀντὶ, *pro.*
  - ἐπὶ, *in, super, propter, ad.*
  - περὶ, *de, circa.*
  - ἀμφὶ, *de, circum.*
  - ἀπὸ, *à,* vel *sub.*
  - ὑπὸ, *sub.*
  - ὑπὲρ, *super, pro, supra.*

SYN-

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo numero & perſonâ: ut, Πολλάκι τι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε, *Sæpe etiam ſtultus opportuna loquitur.*

Exceprio.

Neutra pluralia gaudent verbo ſingulari, aliquando etiam maſculina & fœminina: ut, τῷ ἀργυρίῳ πάντα ὑπακούει καὶ πάντα, *Pecuniæ obediunt omnia.*

Ἄμφω & δύω, quamvis dualia, ſæpe junguntur plurali: *Ariſtoph.* ἐξ ἀμφοῖν φιλῶν, *ex utriſq; fa'ſis. Iſoc.* δύω ποιεῖ καιρὸς τοῦ λέγειν, *duo loquendi tempora conſtitue.*

Regula.

Genitivus per Antiptôſin ponitur loco Nominativi Atticé: ut, εἴθε μοι τότε γένοιτο, pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Subſtantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum ſubſtantivo caſu, genere & numero conſentit: ut, χρηστὸς ἀνὴρ ὅτι κοινὸν ἀγαθὸν, *Vir bonus eſt commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec caſu, nec genere, nec numero conſentit: ut, κόσμιος γυνὴ, *Ornata mulier;* Ἵππότα Νέστωρ, *Eques Neſtor.*

Obſervatio.

Adjectiva compoſita & derivata in ος deſinentia ferè communiter accipiuntur: ut, τιμωρία ἀδικίας ἀκόλουθος, *Pœna injuſtitiæ comes eſt.*

Adjectiva ſæpe permutant ſuum Subſtantivum in genitivum: ut, pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpe usurpantur Substantiva pro Adjectivis: ut, *μάγος τέχνη, ars magica; τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, Græcam linguam didici.*

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat genere, numero & personâ: ut, *χάριν οἶδα τῆς τιμῆς ἧς με τιμᾶτε, gratias ago pro honore quo me honoratis. Halicar.*

Atticè Relativum & Antecedens eodem casu ponuntur: ut, *χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω, utor libris quos habeo.*

Syntaxis Substantivi.

Ponitur Genitivus sæpe per Eclipsin in nominibus propriis: ut, *Νηλεὺς ὁ Κόδρου*, subaudi *υἱὸς· εἰς ᾅδου, ad inferos*, subaudi *οἶκον·* & per defectum vocis *ἕνεκα*, ut, *μακάριος τῆς πίστεως, beatus propter fidem.*

Genitivus per se positus est abominantis: ut, *τῆς ἀναιδείας, O impudentiam!*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia: ut, *ὀξὺ celeriter, καλὰ pulchrè, τὰ πρῶτα primùm, τὰ ἀρχαῖα olim, μέτρια mediocriter, ἀλυπώτατα lætissimè.*

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem. &c. denotant, Genitivum adsciscunt: ut, *δυσέρως τῆς δόξης, Gloriæ perditè cupidus; ἄπειρος πράξεων, rerum imperitus.*

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia, item comparativa & superlativa, genitivo gaudent: ut, *ἕκαστον τῶν ζώων, unumquodq; animalium.*

Comparativa cùm exponuntur per quàm genitivum

vum adsciscunt: ut, τῆς πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κενεώτερον ἄλλο, *Nihil vanius curiositate.*

Nomina etiam quæ superlativorum naturam induunt gaudent genitivo: ut, ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium*; Δῖα θεάων, *Diva dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, similitudo, dissimilitudo, contrarietas, &c. significantur, in dativum transeunt: ut, φίλος σοι, *amicus tibi*; ἐναντίος νόμῳ, *adversus legem.*

Huc referuntur adjectiva ex σὺν & ὁμοῦ composita: ut, σύνθροφος, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ similitudinem significant etiam genitivo gaudent: ut, ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accusativus post Adjectiva.

Adjectiva, si subintelligitur κτ, accusativum regunt: ut, πατρίδα Ῥωμαῖος, *Romanus patriâ*; Theog. Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφὸς, *Nemo hominum in omnibus sapiens est.*

Constructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco possessivi ponitur: ut, πατήρ μου, pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque construuntur in loco adverbiorum: ut, ταῦτά τοι, ταῦτ' ἄρα, *proinde*; ταύτῃ, *hoc pacto*; ταύτῃ τοι, *itaque.*

Nominativus post Verbum.

Verba substantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa Poëtica, πέλω, πέλομαι, τελέθω κυρῶ, *sum*, item verba vocandi passiva, & verba gestûs, utrinq; nominativũ expetunt: Κακῶν ἐπικάλυμμά ἐστιν ὁ πλοῦτος, *Malorum operculum sunt divitiæ.*

Observatio.

Verbo τυγχάνω eleganter postponitur participium ὤν cum alio nominativo: ut, Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφὸς, *Socrates est sapiens.* Sin participium sequatur, omittitur ὤν, ut, Σωκράτης τυγχάνει. περιπατῶν, *Socrates ambulat.*

Observatio.

Mutatur nominativus post verbum in genit. ut, Κροῖσός ἐστι τῶν πλουσίων, i. πλούσιος, *Crœsus est dives.*

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirādi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperādi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent: ut, τῆς ζωῆς ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auspicamur.*

Verba sensus gaudent genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Atticè verò omnia verba sensus accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolutè sumptus, ut, ἐμοῦ διδάσκοντος, & Atticè Accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt: ut, ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *Veteres sequor.*

Quodvis etiam Verbum admittit dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum actionis: ut, Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις, *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.*

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum significati-

ficationem habentia, ut νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νουθετεῖν, ταυτόν ἐστι, *Mortuum curare, & senem erudire, idem est.*

Hæc variam habent constructionem, ut ἐπιλείπει μοι καί με τόδε, *hoc mihi deest;* ἄρχει τῆς πόλεως καὶ τῇ πόλει, *præest civitati;* λοιδορῶ σοι καί σε, *convicior tibi;* προσκυνῶ τῷ Θεῷ καὶ τὴν Θεὸν, *adoro Deum:* cum multis aliis hujusmodi.

Verborum Passivorum Constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione, ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur.* Genitivus verò iste nonnunquam in Dativum vertitur, ut πεποίηταί μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut, πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum, ut Μωρῷ οὐ πιστεύεται τὴν ἀρχὴν, quia dicimus, Μωρῷ οὐ πιστεύομεν τὴν ἀρχὴν, *stulto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa passivè sæpe significant, & passivam habent constructionem, ut ἀπαλλάττω ὑπό σου, *liberor à te:* sic τελῶ, *censeor,* ἀναλαμβάνω, *recreor,* ἀναγνάμπτω, *reflector,* ῥίπτω, *jactor,* συνάπτω, *conjungor,* ἀσκῶ, *exerceor,* κρύπτω, *occultor.*

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigũt

- Genitivum, δεῖ, δεῖται, προσέδει, *opus est.*
- Genitivum & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται, *fieri potest.*
- Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρόσεστι, γίγνεται, πρέπει.
- Accusativum cum Infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet.*

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis uſurpant Græci Infinitivum cum articulo, vel ſine articulo: ut, λέγειν ἀγαθὸς, *dicendi peritus*; καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*; ἐν τῷ σπουδάζειν, *in ſtudendo*; πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum*, vel *oratu*; ποιεῖν αἰσχρὸν, *factu inhoneſtum*.

Cum ſignificatur neceſſitas, utuntur Græci Adverbiis poſitionis, quæ regunt plerumque Dativum vel Accuſativum: ut, ἰτέον μοι, *eundum eſt mihi*. Sæpe regunt caſus ſuorum verborum: ut, μνημονευτέον Θεὸν, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt caſus ſuorum Verborum: ut, ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens diſciplinam*.

Participia ponuntur loco nominum: ut, τέξων δὲ εἰδὼς, pro εἰδήμων, *arcuum peritus*.

Nonnunquam participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerunque verò in Verbis perſeverandi & deſiſtendi: ut, ἀγαπῶν με διατέλει, *perſevera me amare*; οὐ παύσομαι γράφων, *non ceſſabo ſcribere*; μέμνημαι ἰδὼν, *memini vidiſſe*.

De Articulo Præpoſitivo.

Articulo præpoſitivo utimur in { Exponendo, ut ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Jeſus*. Demonſtrando, ut ὁ ποιητὴς, i.e. *ſummus Poeta*, pro Homero. Diſtinguendo, ut κύων ὁ οὐράνιος, οὐχ ὁ γῆς, *canis ille cœleſtis, non terreſtris*, Diogenes.

Articulus, ſi præponitur infinitivo, pro nomine ſumitur in omni caſu: ut, τὸ φρονεῖν, *ſapientia*; τοῦ φρονεῖν, *ſapientiæ*; ἐν τῷ φρονεῖν, *in ſapientia*.

Item Adverbium cum articulo fit adjectivum: ut, τὰ ἔξω, *externa*; οἱ πέλας, *vicini*; τῷ πλησίον, *vicino*.

Arti-

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, μετὰ, & ſimilibus, vel cum nomine proprio, idem ſignificat quod nomen ipſum, vel comitatū: ut οἱ περὶ ἱερεῖς, *ſacerdotes*; οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato vel Platonici*; οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *ſocii Achillis*; οἱ κατ' ἀγορὰν, *cauſidici*.

Ponitur articulus præpoſitivus pro ſubjunctivo: ut, τὸ ῥᾷστον ἁπάντων, pro ὃ ῥᾷστον, *quod factu facillimū*.

Articulus cum genitivo ſubſtantivi ſignificat poſſeſſionem: ut, τὰ μητρὸς, *facultates matris*; τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*.

Articulus cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in diviſionibus: ut, οἱ μὲν κακοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali*.

Item adverbialiter: ut, τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuſcunque dictionibus τεχνικῶς, id eſt, pro ſeipſis acceptis: ut, τὸ ἄνθρωπος, id eſt, *hæc dictio* ἄνθρωπος, τὸ γυνὴ, *hæc vox* γυνή.

De Tempore.

Quæ ſignificant partem temporis uſurpantur frequentiùs in genitivo, nonnunquam in dativo & accuſativo: ut, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte die*q; ; εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, ὅλῳ ἡμέρᾳ.

De Loco.

Græci ſæpiſſimè in locis deſignandis utuntur proprio nomine loci cum præpoſitione: ut, ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βρεταννίαν.

Aliquando uſurpant Adverbia
- in θι & σι pro in loco, ut οὐρανόθι, *in cælo*, Ἀθηνῆσι, *Athenis*.
- in χῆ & χῇ, ut παντα χῆ, *ubique*, παντα χῇ, *ubivis*.
- in δε, σε, & ζε, pro ad locum, ut οἶκα δε, *domum*, οὐρανόσε, *in cœlum*, Ἀθηναζε, *Athenas*.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo*.

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numerandi, ſeparandi, copulandi, ordinis, cauſæ, comparationis & indignationis, genitivum poſt ſe recipiunt.

[u]Ἅμα & ὁμῦ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accuſativo gaudent: *μὰ Δία, non per Jovem; νὴ Δία, ita per Jovem.*

[n]Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accuſativo & vocativo: & eſt admirantis, vel dolentis.

[s]Ὦ circumflexum cum nominativo conſtruitur, & eſt vocantis, vel exclamantis.

Aliquando ſolus genitivus ponitur, omiſſo adverbio, ut τῆ τύχης, pro ὦ τῆ τύχης, *O fortunam!*

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementiùs negant.

[u]Οὐπω ante conſonantes, οὔπως & οὔπωσιν ante vocales locum habet.

Optandi particulæ, αἴθε, εἴθε, & ὡς præponuntur præter. Imperfect. ὤφειλον, ſeu ὄφειλον, & Aor. 2. ἄφελον, ſive ὄφελον, ſequente Infinitivo, ut [u]Ἦλυθες ἐκ πολέμυ, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι, *Veniſti ex pugna, utinam ibi periiſſes.*

[u]Ἕως pro quamdiu gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

[u]Ὅταν Subjunctivo, ὁπόταν Optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt, ut ἰδίᾳ, *privatè*, δημοσίᾳ, *publicè*; ſic & ἀρχῶ & τῆ ἀρχῶ, *in principio prorſus.*

CONJUNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὄφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπότταν, κἂν & ἂν pro *licet*; ὅπως pro πῶς, Indicativo.

[u]Ὅπ

Ὅτι *quòd* gaudet Indicativo, & aliquando Optativo & Subjunctivo: sic διότι, καθότι.

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent Indicativo & Infinitivo.

Ἐφ ᾧ *ob quod, propter quod*, Indicativo & Infinitivo.

Ὡς & ὥστε Subjunctivis & Infinitivis inserviunt.

Ἐι præcipuè Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

Ἂν potest præponi & postponi: cum accipitur	δυνητικῶς, omnibus modis inservit nisi Imperativo. Indefinitè Subjunctivo construitur, aliquando Optativo.

Ἂν sæpissimè redundat, aliquando deest.

Ἂν præteritis perfectis, nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositiones sunt,	Sex monosyllabæ, Duodecim dissyllabæ,	quæ serviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accusativo.

Ἐν soli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, *in domo*. Sed per Eclipsin genitivo, ἐν ᾅδου, subaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis*.

Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, *injicio*.

Εἰς, & ἐς Atticè, *in*, accusativo, ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam scribo*.

Composita *in* cùm accusativi significationem habet, ut εἰσάλλομαι, *insilio*.

Ἐξ sequente vocali, sed ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπραξίας πράγματα, *ex otio negotium*.

Composita auget, ἐκπίνω, *ebibo*: & idem significat quod ἔξω, *extra*, ut ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σὺν & ξὺν Atticè semper cum dativo, Σὺν Θεῷ, *cum Deo*.

Composita conjungit, ut συμβάλλω, *conjicio*.

Πρὸς

Πρὸς cũ genitivo *à*, ut πρὸς Θεȣ̃; *officium*, ȣ̓ πρὸς φιλοσόφȣ, *non est Philosophi*; *coram*, πρὸς ὀπισθόπȣ; *jurandi quoque est nota*, ut πρὸς χαείτων, *per Gratias*.

Cum accusativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, *ad scholam*; & *adversum*, ut πρὸς Ῥωμαίȣς, *contra Romanos*.

Composita significat *ad*, ut προσκαλῶ, *advoco*.

Πρὸ *ante*, soli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, *præ foribus*.

Composita *præ* significat, ut προβάλλω, *præpono*.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρὰ cum genitivo *à*, ut παρὰ κυρίȣ, *à Domino*; *excellentiam*, παρὰ πάντων τυγχάνει, *omnes excellit*; *Contrarium*, παρὰ λόγȣ, *contra rationem*.

Dativo juncta *prope* vel *juxta*, παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος.

Cum accusativo *motum ad rem*, ut παρὰ σε; *immorationẽ in aliqua re*, παρὰ τὰ μαθήματα, *in studiis mathematicis*; item *præter*, παρὰ πρέπον, *præter decorum*.

Composita *minuit*, παράσημος ῥήτωρ, *malæ monetæ*, i. e. *adulterinus orator*. Significat & *comparationem*, παραβάλλω, *confero*. *Contrarium* quoq; παράνομος, *iniquus*. Et *prope*, παρακολȣθῶ, *proximè sequor*.

Ἀνὰ *per* cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, *per exercitum*. Sed Poëticè cum dativo.

Composita *re* significat, ut ἀναδέχω, *recurro*.

Διὰ cum genitivo *per*, ut διὰ βίȣ, *per vitam*; *cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, *cum gladiis*; *Potentiam*, ut δι' ἑαυτȣ̃, *suis viribus*.

Accusativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, *propter timorem*.

Composita *dis* significat, ut διαρτᾶν, *dividere*.

Κατὰ cum genitivo, *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, *contra Christianos*; *de*, ut κατὰ παιδίων, *de studiosis*; *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν *per Deos*; *præ*, ut κατὰ χειρὸς, *præ manibus*; *supra*, ut κατὰ πετρῶν, *supra petras*.

Accusativo *secundùm*, ut κατὰ τύπον, *ad exemplar*; *pro*, ut κατὰ δύναμιν, *pro viribus*.

Com-

Compoſita *deorſum* ſignificat, ut καταβαίνω, *deſcendo.*

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετ' φίλων, *cum amicis*; cum dativo poëticè *inter*, μετ' πρώτοισιν, *inter primos.*

Accuſativo *poſt*, ut μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία, *poſt bellum auxilium.*

Compoſita *mutationem* ſignificat, ut μεταφέρω, *transfero.*

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, *mala pro bonis reddere.*

Compoſita *contra* ſignificat, ut ἀνατρέπω, *inverto.*

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de anima*; *præ*, περὶ ἁπάντων, *præ omnibus.*

Accuſativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, *Fortitudo eſt circa terribilia.*

Dativo *ex*, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, *quem ex animo amo*, Homer.

Compoſita *circum* ſignificat, ut περιπατέω, *obambulo*; item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, *admodum venuſtus*, περιγίνομαι, *præſto.*

Ἐπὶ cũ genitivo *in* vel *circa*, ut, βῶς ἐπὶ γλώσσης, *bos in lingua*; *ſuper*, ut ἐφ' ἵππου, *ſuper equo.*

Cum dativo *propter*, ut ὀπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum*; *in*, ὀπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis poteſtate*; *ſuper*, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *ſuper fundamentum*; *poſt*, ut ἐπὶ τούτοις, *poſt hæc.*

Accuſativo *ad*, ut ὀπὶ τοὺς διδασκάλους, *ad præceptores*; *propter*, ἐπὶ τοῦτο; *contra*, ἐπ' ἐμὲ *adverſus me.*

Compoſita *in* ſeu *ſuper* ſignificat, ut ἐπιγράφω, *inſcribo*; item *ſerò*, ut ὀπιμηδόμαι, *poſt factum conſulo.*

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, *de aſtris.*

Cum dativo *pro* poëticè ſignificat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, *pro Ulyſſe.*

Cum accuſativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, *circa diluculum.*

Compoſita *circum* ſignificat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio.*

Ἀπὸ

Ἀπὸ cum genitivo *à*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, *à capite*; ἀπ' ἀρχῆς, *ab initio*.

Composita *auget*, ut ἀποτείνω, *extendo*. *Contrarium significat*, ut εὔχομαι, *precor*, ἀπεύχομαι, *imprecor*. *Exemplū etiam significat* ἀπὸ, ut ἀπογράφω, *describo*.

Ὑπὸ cum genitivo *sub*, ut ὑπὸ κόλπου, *sub sinu*: *propter*, ὑπὸ αἰδοῦς, *propter pudorem*.

Dativo *sub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, *sub pelle leoninâ simia*.

Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν, *subter terram*.

Composita *diminutionem* notat, ut ὑποδείδω, *subvereor*: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, *aurum nequam*.

Ὑπὲρ cum genitivo *pro*, ut ὑπὲρ ἡμῶν, *pro nobis*: *de*, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, *de umbra asini*: *supra*, ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, *supra hortos mons est*.

Accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, *supra hominem sapit*: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, *præter fatum*.

Composita significat *defensionem*, ut ὑπερασπίζω, *defendo*: *augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, *nimis insanio*.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρήνης πέρι, tonúsque retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἔν pro ἔνεστι, *licet*; ἔπι pro ἔπεστι, *inest*, *adest*; πέρι pro περίεστι, *supra modum*, *superest*: sic ἄνα, *surge*, pro ἀνάστηθι.

Poëtæ sæpe præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κατὰ γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata Constructio.

Figuræ constructionis sunt communes Græcis cum Latinis, sed usitatissima est in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemq; genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissimè loco Imperativi usurpatur

patur per Enallagen modi, ut,

Αἰὲν ἀριςεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
Semper optimè te gere in bello, & esto aliis præstantior.

De accentibus Regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut μισανθρώπους.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalia in έος, & composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à κλείνω & τρέφω, si activè capiuntur, acuunt penultimã, ut μητροκτόνος, matricida; passivè, antepenultimã, ut μητρόκλονος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιέεις ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιεέτω ποιείτω.

Αι & οι diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium ὄικοι *domi excipitur: nam* οἶκοι *sunt ædes, ab* οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium

- Si acutus sit in ultima syllaba,
  - Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεὸς, θεοῦ, θεῷ, θεῶν, θεοῖς.
  - Acutus in reliquis casibus manet, ut θεὸν, θεοὶ, θεὰς.
- Si accentus erit in penultima, ubiq; manebit, ut λόγος, λόγοι, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἶκοι, οἴκῳ.
- Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cum ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Genit.

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis fœmininis adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis, ut, μακάριος μακαρίων.

In quinta declinatione

Acutus in ultima recti, erit in penultima obliquorum, ut, τριὰς, τριάδος, τριάδι: sin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut, σωτὴρ σωτῆρος.

Acutus in penultima recti transfertur in antepenultimam obliquorum, cum ultima sit brevis, at circumflexus mutatur in acutum, ut, βῆμα, βήματος, μάρτυρ, μάρτυρος.

Acutus in antepenultima recti permanet, quoties ultima sit brevis vel anceps, ut ἐπίγραμμα ἐπιγράμματος· sed cum ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut ἐπιγραμμάτων.

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur in genitivo & dativo singulari & dativo plurali in ultima, ut τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, τῶν χερσί.

In genitivo plurali, & genitivo & dativo duali in ultima circumflectitur, ut χειροῖν, χειρῶν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali & plurali, penultima circumflectitur, si sit naturâ longa ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia θεὶς, θέντος, θέντι; ὢν, ὄντος, ὄντι: *item genitivos,* παίδων, τρώων, πάντων, δάδων, δμώων, φώτων, *luminum; nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic* πᾶσι *à* πᾶν: *item* τίς *interrogativum tonum habet in priore per omnes casus. sed* τὶς *indefinitum & encliticum tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.*

Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, οὐ, οὐκ, εἰ, ὡς.

Encli-

Encliticæ Dictiones.

Enclitica dictio eſt, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedẽtis finalem ſyllabam, eam acuens, ut ἄνθρωπός τις.

Dictiones encliticæ ſunt in

- Nomine, τὶς *quidam*, indefinitum, ſed τίς interrogativum acuitur in prima.
- Pronomine. μοῦ, μοὶ, μὲ; σοῦ, σοὶ, σὲ; οὗ, οἷ, ἕ. *Poſt præpoſitiones autem,* ἕνεκα *vel* εἵνεκα, *& diſjunctionem* ἤ, *non inclinant.*
- Verbis, εἰμὶ & φημὶ in omnibus perſonis indicativi præſentis, excepta ſecundâ ſingulari.
- Adverbiis, ποτὲ, ποθὲν, πού, πῶ, πῶς, πῆ, indefinitis habentibus accentũ in ultima. *Hæc interrogativa in pẽultima habẽt accentũ, & nõ inclinãt.*
- Conjunctiones duæ copulativæ, κέ, τε, expletivæ innumeræ, ῥά, γε, νυ, περ, τοι, &c.

Inclinant id eſt, tranſferunt accentum ſuum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet vel
- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultima, ultima exiſtente brevi, ut σῶμά τι.

Amittunt vero accentum encliticæ dictiones, cũ præcedens habet vel
- Acutũ in pẽultima, ut λόγος σε
- Circumflexum in ultima, ut ὁρῶ σε.
- Acutũ in ultima, ut ἀγαθόν τι.

Verbum ἐστὶ

- Habet acutum in prima, quando eſt initium orationis, vel poſtponitur immediatè adverbiis, ἐκ, ὡς, οὐ, ἐν, ἀλλὰ, & τοῦτο.
- Amittit accentum poſt dictionẽ quæ vel acuitur vel circũflectitur in ultima, ut ἐρεμῶς ἐστι.
- Retinet tonũ in ultima, quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cuius ultima poſitione longa, ut λόγος ἐστὶ, φοῖνιξ ἐστί.
- Inclinat accentum, ſi præcedens dictio ſit circumflexa in penultima, ultimâ exiſtente brevi, ut φαῦλός ἐστι; vel acuitur in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Figuræ Dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut τεταγὼν pro ταγὼν, à τάζω, *apprehendo*; σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est cum litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut ὁρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*; ἱρὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut εὑράμην pro εὑρησάμην, *inveni*; ἐγέννατο pro ἐγεννήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cum medio dictionis litera aut syllaba interseritur, ἔλλαβε pro ἔλαβε, ὁππότερος pro ὁπότερος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ pro δῶμα, *domus*; Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, *Neptunus*; βεῖ pro βειαροί.

Paragoge.

Paragoge est cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλαδὶ pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα.

Meta-

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus: ἔρξω, *faciam*, pro ῥέξω; ἔπραθον, pro ἔπαρθον, à πέρθω, *vasto*; ἔδρακον, pro ἔδαρκον, à δέρκω, *video*; καρτερὸς, pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος, pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alterã in diversis dictionibus, ut τὰ μὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τοὔνομα pro τὸ ὄνομα; θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentũ*; ὦ 'τὰν, pro ὦ ἔταν ab ἔτης, *O amice* vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

Prosodia, sive de Carminum ratione.

QUid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hîc tantum meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus, longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis & Cæsura.

Apostrophus est cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci, ut Homerus,

Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.

O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut,

Παρ' μὲν οἱ ὥρια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι.

Adsunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ὦ 'γαθὲ, *O bone*, ὦ 'ναξ, *O rex*, ὦ 'νθρωπος, *O homo*; pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπος.

Συναίζησις } Synecphonesis est duarum syllaba-
Σύνεκφωνησις } rum in unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.

Cum aureo sceptro, & supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut, παΐς pro παῖς, ἐϋφρων pro εὐφρων.

Cæsura est cum post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compositione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regulâ.
Dialecto.	Exẽplo seu authoritate

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est.

Stamen aliquando eliditur nullâ positione factâ. Aratus

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κεκλίζει πολύφωνος κορώνη.

Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum,

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur, ut ante πλ, κλ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum,

Αὐτὰρ ἐλώρια τεῦχε κυσίν.

Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves esse possunt pro arbitrio, si modò subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum cor-

corripitur, nisi producatur licentiâ Poeticâ. Licentiâ enim cũ ante, tum post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μῶσα; cum penultima naturâ longa accentum acutũ habeat, anceps quæ est in ultima producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultima in ος & ον purum, fœminium ejus longum est in ultima, ut ἄγιον, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ, ut, πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut, ἐδόατε, ἐδόα.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η longum est.
Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.
Ionicum breve est in penultimis præteritorũ, & in tertiis personis pluralibus passivis, πεπύφαται; & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verum α Ionicè interpositum verbis in αω, longâ syllabâ antecedente, producitur, uti etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut πλέασι.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut, *vinco*, νικῶ, νίκη, *victoria*, ὁ νικητὴς, *victor*. Sed producuntur ὁ ἢ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ ἢ ἀένναος, *perennis*, ab ἀεὶ *semper*, primâ brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut, ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ ἢ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur, ut, ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ

etiam ζα, ἀρι, ἐρι, βρι, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείαο, Μουσάων.

A Incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νέκταρ, *nectar*; excipe ψὰρ, ψαρὸς, *sturnus*.
- Fœmininis & Masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*, ὁ μέλας, *niger*; in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, βος; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Masculinis & fœmininis in ρ & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*; ἡ ἅλς, *mare*.

Genitivus in ἄος longus est, quod patet ex accentu, ut Τιτὰν, τιτᾶνος: præter τάλανος & μέλανος.

Genitivus in αος, à nominibus in αις, brevis est, ut ναῦς *navis*, ναὸς; & nominibus quæ Syncopen patiuntur, sic πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, brevia sunt.

Incrementum.

I Incrementum
- breve est in
  - Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
  - Fœmininis & masculinis Barytonis in ιος, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
  - Fœmininis acutitonis in ίδος, ut ἡ πατρὶς, πατρίδος.
- longũ est in
  - Fœmininis & masculinis quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφὶς, & δελφὶν, δελφῖνος, ἀκτὶς, & ἀκτὶν, ἀκτῖνος.
  - Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ θὶν, θινὸς, *littus*; ἡ ῥὶν, *nasus*; ἡ ἴν vel ἶς, *fibra*; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιὸς, *leo*; λῖς, λιτὸς, *linteum*; sed Δὶς, Διὸς, *Jupiter*, corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultimâ longâ, & εὐκνήμιδες passim apud Homerum.

I incre-

I incrementum nominum in ιξ & ιψ, in quamplurimis breve eſt, ut θείξ, τριχὸς, *capillus*; ὁ χέρνιψ, χέρνιβος, *pollubrum*.

ϒ incrementum.

ϒ incrementum breve eſt à
- Nominibus monoſyllabis in υς, ὁ μῦς, *mus*, μυός.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*.
- Paroxytonis, oxytonis & circũflexis in υς & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*, ὁ μάρτυς, μάρτυρος, *teſtis*

Nomina in ων, quæ etiam in ις deſinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκων, φόρκωνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, ψ, ferè habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*; ὁ χάλυψ, χάλυβος, *Chalybs*. Excipiuntur χοῦψ, χηνὸς, *gryps*; γῦψ, γυπὸς, *vultur*.

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quam paſſivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præſenti; ut κείνω, *judico*, ἔκεινον, κείνομαι, ἐκεινόμην, κεινόμενος, ſyllabâ κει ubique longâ.

Verba in ύνω producunt penultimam in præſenti & imperfecto, ut μολύνω, *contamino*.

Verba in άνω penultimam corripiunt, niſi formentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ίω quodammodo in penultima ſunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoriſtis.

Quantitas Futurorum & Aoriſtorum ex Verborum formatione ſatis conſtat. Nonnulli tamen obſervant Aoriſt. prim. in quarta conjugatione penultimas α. ι, vel υ habere breves, cùm ſint breves in futuro. Idem volunt in verbis in αω, niſi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in præteritis.

Sin anceps ſit brevis in Futuro vel Aoriſto primo,

mo, brevis quoq; est in præterito perfecto activo & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo.*

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus,

Οὐκ ἀγαθόν· κῆρες δ' παρεστήκασι μέλαιναι.

Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum Aor. α. in ασα longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubiq;, & in singulari imperativi, ut ἵστατον, ἱστάτην, ἵστασαν, ἕστασαν, ἵσταμαι, ἑστάθην, σταθείς.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur in duali & plurali: & in toto passivo & medio corripitur.

In Imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μευ ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαρία.

Excipe ἀνία, *tristitia*; κονία, *pulvis*; καλιὰ, *nidus*; ὁρμιὰ, *linea piscatoris.*

I breve est in
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus.*
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius.*
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis substantivis, ut βίος, βίοτος, *vita.*
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus.*
- Illis item quæ tempus significant, ut εἰαρινὸς, *vernus*; θερινὸς, *æstivus.*

Υ in

Υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in ώνη & ύτης υ corripitur, ut, γηθοσύνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu authoritas, eademq; optima, certissima, & facillima, quam Poëtarum lectio multò faciliùs quam regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut, ἡ τράπεζα, *mensa*, item μαῖα, μοῖρα, τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur:

- Nomina in εα, ut, θέα, *spectaculum*, in δα & θα, in εια à verbis in εύω, ut προφητεία, & in ια, præter Δία, μία, πότνια.
- Polysyllaba in αια, ut, σεληναία, cum adjectivis in εια.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut, χαρὰ, *gaudium*.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut, τά.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut, ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut, ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in Genitivo, ut, τοῦ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Αν finita corripiuntur, ut, τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur:

- Πᾶν, nisi in compositis; nomina masculina in αν, ut, Τιτὰν, & Adverbia, ut, πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*.
- Αν primæ, ut, Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut, φιλίαν.

Αρ finita corripiuntur, ut, νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ, *cæterùm*, ἄφαρ.

Monosyllabæ κὰρ, ψὰρ, producuntur.

Ας finita producuntur, ut Αἰνείας, τὰς μούσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Corripiuntur
- Fœminina in ας, ut λαμπὰς; masculina, ut ὁ μέλας, μέγας; neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*.
- Item adverbia, ut ἑκὰς, ἀτρέμας.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

I finita brevia sunt, ut μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur
- Adverbia & pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, ὁ τοσί.
- Item ι ab Atticis ex ε factum, ut ὁδὶ pro ὅδε, ταυτὶ pro ταῦτα.
- Item κεῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἔειν, μὴν, νὶν, τὶν, τεῖν; & syllabæ quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἔστιν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λῖν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔρις ἔριδος, τυραννὶς τυραννίδος, δὶς, τρὶς, cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt, ῥὶς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς & κληΐς.
- Item monosyllaba, præter τὶς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, ut σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur
- Τὺ & adverbia fictitia ὗ, & γρύ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto & Aoristo secundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur, ut πολὺν, βραδὺν, σὺν, τοίνυν, conjunctio.

Pro-

Producuntur
- Circumflexa, πῶ, *nunc*, μωῦ, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ ις in nominat. habent longum, ut ἰλὺς, *limus*; ἰχθὺς, *piscis*.
- Primæ personæ verborum in μι, ut ἐζεύγνυμι.

Υς finita longa sunt, ut ὁ ῥῖνς, *sus surrus*; τὸ πῦρ, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In ις desinentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*, βαρὺς, *gravis*, κόρυς, *galea*.

Producuntur
- Κώμυς κώμυθος, *fasciculus*, ἄρχυς, ἄγκυς, & monosyllaba, ut μῦς.
- Participia in υς, ut ζεύγνυς.
- Quæ declinantur per ος purum, ut ἰλὺς; sed in ἰχθύσι est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate, sed quodāmodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti; aut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his, ἀθάνατος, φιαμίδης, primam syllabam, quæ per se brevis est extendunt. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: ut,

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσπλῆτα.

Mars, Mars, homicîda, sanguinarie, mœnium subversor.

Figuræ Poeticæ.

Systole (i.e. contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur, ut,

Φαιήκων μηδ' ἔτω φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.

Ectasis

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut, Δὸς μὴ ὀδυσσῆα πτολίπορθον οἴκαδ' ἱκέσθαι
Synecphonesis, de qua supra in scansione.
Catalexis, (i.e. terminatio) quâ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur; hujus usus est in Iambicis & Trochaicis sicut & sequentium duarum, ut, μάρτυρες σοφώτατοι, Pindar.
Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est, integer pes, desiderantur, ut,
Ζεῦ, τεαὶ γὰρ ὧραι, Pindar.
Hypercatalexis, (i. e. superabundans terminatio) quâ syllaba super justam dispositionem superabundat, ut, Ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον.
Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cum Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut, Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.
Dialysis (id est dissolutio) quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut,
οὐδ' ἀπίθησέ νιν, ἀλλ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσι θορῶν.

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentiũ, quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica: præter quas suam Dialectum & Idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ: quæ omnes, quod ad terminationes partiũ orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò, cùm tanta sit varietas, ut regulis cõprehendi vix possit, singularũ proprietates insigniores breviter propõere sufficiat.

Attici

Attici mutant { σ in ξ, ut ξωὶ pro σωὶ; αν in π, ut θάλαππα pro θάλασσα; σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, *vir*: & contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, *amicitia*. ε pro α, γελέω pro γελάω, *rideo*. & contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, *seco*.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς, π pro φ, ut ἀπαιρῶμαι pro ἀφαιρῶμαι: contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant {
- α pro η, ut φάμα pro φήμη, *fama*.
- α pro ε, ut πάζω pro πίζω, *premo*: γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
- α pro ω, ut μυσᾶν pro μυσῶν, *musarum*.
- ωϝᾶτος pro ωϝῶτος, *primus*.
- α pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, *claves*.
- η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν; & pro ει, ut κοσμεῖν pro κοσμῆν.
- ω pro υ, ut μῶσα pro μῦσα, *musa*; & pro ε, ut ὥνεκα pro ἕνεκα, *propterea*.
- αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam*.
- ᾳ pro υ, ut ἁλεῦμαι pro ἁλῦμαι, *saliam*.
- οι pro υ, ut τύπτοισα pro τύπτυσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συείσδω pro συείζω; σ pro θ, ut σεὸς pro θεός; κ pro τ, ut πόκα, ὄκκα, pro πότε & ὅτε, *aliquando*; & contra τ pro κ, ut τῆνος pro κῆνος, *ille*.

Æoles utuntur { ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, *puellus*. & contra ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor*. ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia*. αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, *bonas*.

Ex consonãtibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, *oculi*; & β ante ρ, ut βεῤῥος pro ῥάκος, *cento*.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς; & aspirationem rejiciunt, ut ἄλιος pro ἅλιος;

ἥλιος atque pro ι conſonantem ſequentem geminant, ut πόῤῥω pro πόρρω; χέῤῥες pro χέρρες.

Poëtæ non ſolùm peculiarem in quibuſdam habent Dialectum, ſed etiam dialectos commiſcent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiſcet; Pindarus Doricus, alias etiam dialectos adjungit; Ariſtophanes Atticus, ut etiam Euripides; Sophocles & Æſchylus in choris & cantilenis ſubinde ſunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpoſitivus.

Nom. Gen. Dat. Acc.	Nom. Gen. Voc.	Nom. Gen. Dat. Acc.
Com. ὁ, τοῦ, τῷ, τόν.	τὼ, τοῖν, τώ.	οἱ, τῶν, τοῖς, τούς.
τοῖο Ion. & Att.	τοῖϊν Ion. τὶ Dor.	τοῖσι I. A. P.
τῶ & τεῦ Dor.		τὼς Dor.
τέο Poet.		
Com. ἡ, τᾶ, τῇ, τλώ.	τὰ, ταῖν, τά.	αἱ, τᾶν, ταῖς, τάς.
ἁ, τᾶς, τᾷ, τᾶν, Dor.		ταὶ, τᾶν, Dor.
		τάων Æ. τῆς & τῇσι P.
		ταῖσι A. I. Æ.
Com. τὸ, τοῦ, τῷ, τό.	τὼ τοῖν, τώ.	τὰ, τῶν, τοῖς, τά.
τοῖο Ion. & Att.	τοῖϊν Ion.	τάων Æ. τοῖσι I. A. P.
τῶ & τεῦ Dor.		
τέο Poet.		

Articulus Subjunctivus.

N. G. D. A.	N. G.	N. G. D. A.
Com. ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν.	ὥ, οἷν.	οἵ, ὧν, οἷς, ὅς.
ὃ P. ὅτυ, ὅτῳ, A.		ὁτέων, ὁτέοισι, Ion.
ὅτευ D. ὅτεο, P.		
ὁτέω, Ion.		
ὅπεο, Æol.		
ᾧ, τᾷ, ᾧ, I. D.		
Com. ἣ, ἧς, ᾗ, ἥν.	ἃ, αἷν.	αἱ, ὧν, αἷς, ἅς.
ᾧ, τᾷ, ᾗ, I.		
ἃ, τᾶς, τᾷ, τὰν, D.		

Prima

Prima Declinatio.

	Sing.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ας, ȣ, ᾳ, αν, α. ης, ȣ, ῃ, ην, η.	α, αιν.	αι, ῶν, αις, αι, αι.

ης, εω, ῃ, ην, & εα,
ας, α, ᾳ, αν,
αο Æ.
ω per Crasin ex εω Poët.

έων, ῃς & ῃσι, εας, Ion.
ᾶν, αῖσι Dor.
άων Æ.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	α, ης, ῃ, αν, α. η, ην, η.	α, αιν.	αι, ῶν, αις, ας, α.

η, ης, ῃ, ην.
α, ας, ᾳ, αν.

έων, ῃς & ῃσι, I. P.
ᾶν, αισι, Dor.
άων, Æ.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ος, ȣ, ῳ, ον, ε. ον, ον.	ω, οιν.	οι, ων, οις, ȣς, οι. α, α, α.

οιο, Ion.
ω Dor.

οῖϊν Poet.

οισι Ion.
ως & ος Dor.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ως, ω, ῳ, ων, ως. ων, ων.	ω, ῳν.	ω, ων, ῳς, ως, ω. ω, ω, ω.

ωο & ῳο, Poet.

Quinta Declinatio simplicium.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	α, ι, υ. ω, ν, ρ. ος, ι, α. σ, ξ, ψ. ν.	ε, οιν.	ες, ων, σι, ας, ες. α, ξι, α, α. ψι.

εσσι & εσι, Poet.
αις in Masc. in αι, Æ.

Prima

Prima Declinatio contractorum.

	Sing.					Dual.				Plural.				
	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G.	D.	V.	N.	G.	D.	A	V.
Com.	ης,	εος,	εῖ,	εα,	ες.	εε,	έοιν,	εε.		εες,	έων,	έσι,	εας,	εες.
	ες,	ους,	ει,	η,	ες.	η,	οῖν,	η.		ους,	ῶν,		εις,	ους.
	ος,			ος,	ος.					εα,			εα,	εα.
										η,			η,	η.

ὰς Æ. & D. ῳ At. ης At. εασι I. P.

Secunda Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G.	D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ις,	ιος,	ιϊ,	ιν,	ι.	ιε,	ίοιν,	ιε.		ιες,	ίων,	ισι,	ιας,	ιες.
Neu.	ι,			ι,	ι.					ια,			ια,	ια.

εος,	εϊ,	I. εως	ει,	A. εε,	έοιν,	εε,	εες,	έων,	έσι,	έας,	εες,	I.
ηος,	ηϊ Poet.			η,	η,		εις,			εις,	εις,	A.
ι, Att.	εως,	εϊ,		ιες,	έων,	ιε,	ια,			ια,	ια.	
		ει,		η,		η,	ι,			ι,	ι.	
							εα,			εα,	εα, A.	
							η,			η,	η, A.	

Tertia Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G.	D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	εὺς,	έος,	έι,	έα,	εῦ	έε,	έοιν,	έε.		έες,	έων,	εῦσι,	έας,	έες.
		ει,								εῖς,			εῖς,	εῖς.

ὰς, Æ. έως, At. εὺς, At.

ῆ, ῆς, ῆα, ῆε, ήοιν, ῆε, ῆες, ήων, ήεσι, ῆας, ῆες, I.

εῖ, Ion. ῆ.

εῦς, Dor. ῆ, Poet. έσι, Poet.

η, Æ. ει, Æ. ῖ, B.

Quarta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G.	D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ὼ,	όος,	όϊ,	όα,	οῖ.	ὼ,	οῖν,	ώ.		οἱ,	ῶν,	οῖς,	ὺς,	οἱ.
	ὼς,	ῦς,	οῖ,	ώ.										
	ῶς, Æ.			ῶν, Æol.						ες, *Metapl. apud Poet.*				
				ῦν, Ion.										
				ὼ, At.										

Quinta

Quinta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N.A.G.D.V.	N. G. D. A. V.
Com.	ας, ατος, ατι, ας, ας	ατε, ατοιν, ατε	ατα, ατων, ασι, ατα, ατα
	αϙ, αϊ, ως, ᾳ	αε, ἀοιν, αε, αα, ἀων, ᾳ, ῷν, α, α, ῶν	αα, αα, α, α.

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγὼ per Aph.	ἐμοῦ μοῦ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	νὼ	νῷν	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἔγωγε	ἐμέοθεν ἐμέθεν ἐμοῖο	ἔμοιγε							
Dor:	ἐγώνη ἐγὼν ἔγωγα	ἐμεῦ	ἐμὶν		ἄμμε		ἅμες ἅμμες	ἁμῶν ἁμέων	ἁμῖν	ἁμᾶς
Æol.	ἐγῶν	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἄμμων ἀμμέων	ἄμμιν ἄμμι	ἄμμας
Ion.		ἐμέο					ἡμέες	ἡμέων		ἡμέας
Poet.		ἐμεῖο			νῶϊ	νῶϊν		ἡμείων	ἡμὶν	
Bœot.	ἰώγα ἰώνγα									

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G.D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accuſ.
Com.	Σὺ	σοῦ	σοὶ	σὲ	σφὼ	σφῷν	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς.
Dor.	Τὺ	σεῦ	τοὶ	τὲ	ὔμμε		ὔμμες		ὔμμιν	ὔμμας.
	Τύγα	τεῦ		νὼ					ὔμμι	
	Τυνή	τεοῖο								
Æol.		σεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμίων	ὔμμιν	ὔμμας.
		τεῦ						ὑμμέων	ὔμμι	
Ion.		σεῖο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας.
		σέο								
Poët.		σεῖο	τὶν, τεῖν		σφῶϊ	σφῶϊν	ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμίν.	
		σέθεν								
		σέθεν								

Com.

Inſtitutio Græca

	Sing.			Dual.			Plural.			
Com.	Nom.	Gen. ἑ	Dat. οἱ	Acc. ἕ	N.A. σφὲ	G.D. σφὶν	Nom. σφεῖς	Gen. σφῶν	Dat. σφίσι	Accuſ. σφᾶς
Dor.		εὖ		* μὶν νὶν			σφὲς			σφὲ
Æol.		αὖ								
Ion.		ἕο		ἑὲ			σφέες	σφέων	σφὶν	σφέας
Poët.		εἷο ἕθεν ἕοθεν			σφωὲ σφεὲ	σφωὶν		σφείων	σφὶ σφὶν	σφὲ

* μὶν pro ejus, ipſius, vel illius, indeclinabile, & ſignificat ipſum, ipſam, ipſos, ipſas.

Com.	Mas.	Fœm.	Neut.
	Σὸς	σὴ	σόν.
Dor.	τεὸς	τεὰ	τεόν.
Com.	ὃς	ἣ	ὅν.
Poet.	ἑὸς	ἑὴ	ἑόν.

τῆνος pro ἐκεῖνος D.

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον; Dor. ἁμὸς, ἁμὰ, Poet. ἁμὴ, ἁμόν· ὑμὸς, ὑμὴ, seu ὑμὰ, ὑμὸν, pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον· σφὸς, σφὴ, seu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον· ἑῶν & ἐκεῖνος, κεῖνος, Æol.

Attici cum rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine, ut ὑτοσὶ, τυτυὶ, τυτονὶ, in neutro verò τυτοὶ, & sæpiùs τυτὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτὶ; sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινυὶ, &c. Iones ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, ut ἑῶν, τυτέυ, τυτέῳ, Duali, τυτέω, τυτέοιν, Plur. τυτέων, τυτέοισι, τυτέυς: sic αὐτέη, ταυτέης· sic αὐτὸς, αὐτέυ, αὐτέῳ. Et etiam in pronominibus compositis, ut ἐμαυτέυ, ἐμαυτέῳ, & ἐμωϋτέυ, ἐμωϋτέῳ; σεαυτέυ, σεωϋτέῳ, ἑωϋτέῳ.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, υσι.
	ης, η, Æol.		
	ες, ε.		ομες, οντι, Dor.
	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. &	ον, ες, ε.	ετον, έτην.	ομεν, ετε, ον.
Aorist. β.	σκον, σκες, σκε, sine augmento, I. & P. τύπτον & τύπτεσκον, &c.		σκομεν, σκον, Ion. & P. οσαν, Bœot.
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, υσι.
	ιῶ, ιεῖς, ιεῖ.	ιεῖτον, ιεῖτον.	ιεῖμεν, ιεῖτε, ιοῦσι. At.

à verbis in ίζω plusquam dissyllabis.

ῶ, εῖς, εῖ. εῖτον, εῖτον. { ῦμες / εῦμες } εῖτε { ῦντι / εῦντι } D.

έω, έεις, έει, Ion. & Poet, in verbis quintæ conjugat.

Aorist.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aorist.	α. α, ας, ε.	ατον, άτην.	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε I. P. Æ.		αμες, Dor ασκον, Ion. ασαν, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	α, ας, ε.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, ασι,
			αμες, αντι. Dor. αν, Bœot.
	αα, αας, αε.	άατον, άατον.	άαμεν, άατε, άασι. I in quibusd.

	Sing.	Dual.	Plural.
Plusq.	ειν, εις, ει.	ειτον, είτην.	ειμεν, ειτε, εισαν.
	ην, η, At. & Dor. εα, εε, Ion.		ειμες, D εσαν, A. & I.

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur.	β. ῶ, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον.	οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
			οῦμες, οῦντι, ευῶτι, Dor.
	έω, έεις, έει.	έετον, έετον.	έομεν, έετε, έουσι. Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs. & Præt.	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.
			όντων, Att.
Aorist.	α. ον, άτω.	ατον, άτων.	ατε, άτωσαν.
			άντων, Att.
Aorist.	β. ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.
	ον, Ion.		όντων, Att.

Modus Optativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs. Præ. Aor. β. fut.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην.	οιμεν, οιτε, οιεν.
α. & β.			οιμες, Dor.
Aor. α,	αιμι, αις, αι.	αιτον, αίτην.	αιμεν, αιτε, αιεν.
	εια, ειας, ειε,		είαμεν, είατε, ειαν. Æ. αιμες, Dor,

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς, ῃ.	‖ ητον, ητον.	‖ ωμεν, ητε, ωσι.
ῃσι, I.		ωμες, ωντι D.

Modus Infinitivus.

Præs. Fut. α. ειν. Perf. έναι. Aor. α. αι. Aor. β. & Fut. β. εῖν.
ἐμεν I. ἐμεν I. ἐμεν I. ἐφν, ἐμεν I.
ἐμεναι A. D. ἔμεναι D. & A. ἔμεναι A. D. ἐμεναι A. D.
εν D. εν D.
ἐμμεναι P.

Participia.

Præsens. ων, ουσα, ον. Perf. ὼς, ῦα, ός.
οισα D. ὼν Æ. ut εἰρηκὼν pro εἰρηκώς.
ὼς, ῶσα, ὼς A.

Aorist. α. ας, ασα, αν. Fut. β. ῶν, ῦσα, ῦν.
αις, αισα, αιν, Æ. έων, έουσα, έον, I.

Aorist. β. ὼν, ῦσα, όν. Fut. α. ων, ουσα, ον.
οῖσα D. οισα D.

Dialecti in voce Passiva.

Præsens. ομαι, ῃ, εται. ‖ όμθον, εσθον, εσθον. ‖ όμθα, εσθε, ονται.
εαι I. & ει A. όμεσθα, D. I.
όμθεν Æ.

Imperf. όμην, ου, ετο. ‖ όμθον, εσθον, εσθον. ‖ όμθα, εσθε, οντο.
εο I. όμεσθα, D.
ὲ D.
σκου, σκετο. σκοντο P. Æ.

Aorist. β. ην, ης, η. ‖ ητον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησαν.
Fut. β. & εν B.

Pau-p. Fut. ομαι, ῃ, εται ‖ όμθον, εσθον, εσθον. ‖ όμθα, εσθε, ονται.
εαι I. όμεσθα D.

Præ. p. μαι, σαι, ται ‖ μθον, θον, θον. ‖ μθα, θε, ται vel μένοι εἰσί.
μεσθα D. αται Ion.

Plusq. μην, σο, το. ‖ μθον, θον, θην. ‖ μθα, θε, το vel μένοι ἦσαν.
μεσθα Dor. ατο Ion.

Aorist. α. θην, θης, θη. ‖ θητον, θήτην. ‖ θημεν, θητε, θησαν.
θεν B.

Fut. α. θήσομαι, θήσῃ, θήσεται. || θησόμεθον, θήσεσθον, σθον. || θησόμεθα, εσθε, σονται.
θήσεαι, Ion. μεσθα, D.

Imperativus.

Præsens ου, έσθω. || εσθον, έσθων. || εσθε, έσθωσαν.
εο, Ion. έσθων, Att.
ευ, Dor. Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

Præs. Fut. *Optativus.* (οιντο.
α. Fut. β. & οίμην, οιο, οιτο. || οίμεθον, οισθον, σθην. || οίμεθα, σθε,
Pau. p. Fut. οίμεσθα, D. οίατο, I. & P.
Aor. α. είην, είης, είη. || είητον, ήτην. || είημεν, ητε, ησαν.
& β. εῖμεν, εῖτε, εῖεν, Sync.
εῖμες, D.

Subjunctivus.

Præsens ωμαι, ῃ, ηται. || ώμεθον, ησθον, ησθον. || ώμεθα ησθε, ωνται.
ηαι, I. ώμεσθα, Dor.
Aor. α. & β. ῶ, ῇς, ῇ. || ῆτον, ῆτον. || ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῶμες, Dor. ῶντι, Dor.
έω, έῃς, έῃσι. || έητον, έητον. || έωμεν, έητε, έωσι, Ion.

Infinitivus.

Aor. α. & β. ῆναι. ήμεναι Dor. ῆμεν Ion.

Dialecti in voce Media.

Aorist. α. άμην, ω, ατο. || άμεθον, ασθον, άσθην. || άμεθα, ασθε, αντο.
αο Ion. μεσθα, Dor.
α Dor.
Aorist. β. όμην ου, ετο || όμεθον, εσθον, έσθην. || όμεθα εσθε, οντο.
εο Ion. μεσθα Dor.
Futur. α. ομαι, ῃ, εται. || όμεθον, εσθον, εσθον. || όμεθα, εσθε, ονται.
οῦμαι, ῇ, εῖται. Dor.
εῦμαι D. εαι Ion.
Fut. β. οῦμαι, ῇ, εῖται. || ούμεθον, εῖσθον, εῖσθον. || ούμεθα, εῖσθε, οῦνται.
ηαι Ion.
Par. Fut. β. τυπούμενος, τυπεύμενος, D. & I.

Imperativus.

Aor. α. αι, άσθω. || ασθον, άσθων. || ασθε, άσθωσαν.
άσθων At.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Dialecti Verborum Contractorum.

Præſ. 1. έω, ῶ, εῖς, εῖ. ‖ εῖτον, εῖτον. ‖ οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
Conjug. εῦμες, D. εωῦπι & εῦντι. D. εῦπι, Æ.
Præſ. 2. ά̔ω, ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῶς, ᾖς, ᾷ. ᾶτον, ᾶτον. ῶμες, ᾶτε, ῶντι, Dor.
όω, ᾰ́ᾳς, ᾰ́ᾳ. όωμεν, ᾰ́ατε, όωσι, P.
έω, έεις, έει, &c. Ion.
Præſ. 3. όω, ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ οῦμεν, οῦτε, οῦσι.
οῦμες, οῦντι, D.
Imperf. 1. ων, εις, ει. ‖ εῖτον, είτην. ‖ οῦμεν, εῖτε, οῦν.
εσκον, εσκες, εσκε, P. I. εων, Dor.
Imperf. 2. ων, ας, α. ‖ ᾶτον, άτην. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η. ᾶτον, ήτην, Dor.
ασκον, &c. I.
αα, P.
Imperf. 3. ουν, ους, ου. ‖ οῦτον, ούτην. ‖ οῦμεν, οῦτε, ουν.
ουσκον, σκες, σκε, Ion.

Imperativus.

Præſ. 1. ει, είτω. ‖ εῖτον, είτων. ‖ εῖτε, είτωσαν.
ούτων, Att.
Præſ. 2. α, άτω. ‖ ᾶτον, άτων. ‖ ᾶτε, άτωσαν.
αα, Poët. άντων, Att.
Præſ. 3. ου, ούτω. ‖ οῦτον, ούτων. ‖ οῦτε, ούτωσαν.

Optativus.

Præſ. 1. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησαν, A.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.
Præſ. 2. ῷμι, ῷς, ῷ. ‖ ῷτον, ῴτην. ‖ ῷμεν, ῷτε, ῷεν.
ῴην, ῴης, ῴη. ῴητον, ῳήτην. ῴημεν, ῴητε, ῴησαν, Dor.
Præſ. 3. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησαν, A.
ῴην, ῴης, ῴη, D.

Subjunctivus.

Præſ. 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῶσι, Ion. ῶντι, Dor.

Præſ.

Præſ. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ᾖς, ᾖ. ᾶτον, ᾶτον. ᾶτε, ῶντι, Dor.
Præſ. 3. ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præſ. 1. εῖν, έμεναι, Att. εν, Dor. ων & εις, Æol. ήμεναι, Poët.
Præſ. 2. ᾶν, άμεναι, At. ων, Dor. αις, Æol. άφεν, Po. ήμεναι, Po.
Præſ. 3. ῦν, ύμεναι, At. οῖς & οῖν, Æol. εῶν, Dor. όμεναι, Po.

Deſunt Voces Paſſiva & Media.

Dialecti Verborum in μι.

Præſ. 1. ημι, ης, ησι. ‖ ετον, ετον. ‖ εμεν, ετε, ᾶσι.
Conjug. ητι, Dor. έαμεν, Ion. εντι, Dor.
έασι, Ion.
ητον, ητον. ημεν, ητε, εντι, D.
Præſ. 2. ημι, ης, ησι. ‖ ατον, ατον. ‖ αμεν, ατε, ᾶσι.
ατι, D. άντι, D.
έασι, I.
Præſ. 3. ωμι, ως, ωσι. ‖ οτον, οτον. ‖ ομεν, οτε, οῦσι.
ωτι, D. ωντι, D.
όασι, I.
Præſ. 4. υμι, ις, υσι. ‖ υτον, υτον. ‖ υμεν, υτε, ῦσι.
υντι, D.
ύασι, I.
Imperf. & ων, ης, η. ‖ ετον, έτων ‖ εμεν, ετε, εσαν.
Aor. 6. 1. εα, I. εε, I. εν, B.
εν, εις, ει.
σκον, σκες, σκε, P. & I.
Imperf. & ων, ης, η. ‖ ατον, άτων. ‖ αμεν, ατε, ασαν.
Aor. 6. 2. ασκον, σκες, σκε, P. & I. αν, B.
ων, ας, α, At.
Imperf. & ων, ως, ω. ‖ οτον, ότων. ‖ ομεν, οτε, οσαν.
Aor. 6. 3. σκον, σκες, σκε, P. & I. ον, B.
ων, ως, ω.
Imperf. & ων, ις, υ. ‖ υτον, ύτων. ‖ υμεν, υτε, υσαν.
Aor. 6. 4. υσκον, &c. Ion.

Perf. 2. ἔσαγμαι. ἔσαμαι I.
Aor. 6. 2. ἔσλω, ης, η. ‖ ητον, ήτλω. ‖ ημεν, ητε, ησαν.
σάσκον I. ἔσαν B.
Fut. α. 2. σήσω. σασῶ D.

Imperativus.

Præſ. 1. επι, έτω. Aor. β. ὲς, έτω. ‖ ετον, έτων. ‖ ετε, έτωσαν.
α D.
η Æ. P.
ω, επε, A.
Præſ. 2. αθι, άτω. ‖ ατον, άτων. ‖ ατε, άτωσαν.
η A. α D.
Præſ. 3. οθι, ότω Aor. σὸς, ότω. ‖ οτον, ότων. ‖ οτε, ότωσαν.
ϑ A. contract. ωθι P.
οι D.
Præſ. 4. υθι, ύτω. ‖ υτον, ύτων. ‖ υτε, ύτωσαν.

Optativus.

Pr. 1. οίλω, οίης, οίη. ‖ οίητον, οιήτλω. ‖ οίημεν, οίητε, οίησαν.
& per Sync. οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
Pr. 2. αίλω, αίης, αίη. ‖ αίητον, αιήτλω. ‖ αίημεν, αίητε, αίησαν.
ᾱλω, ᾱης, ᾱη P. αῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync.
Pr. 3. οίλω, οίης, οίη.
ῴλω, ῴης, ῴη. Att. οῖμεν, οῖτε, οῖεν, per Sync.

Subjunctivus.

Præſ. 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έῃς, έῃσι, &c. Ion.
Præſ. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
έω, έῃς, &c. Ion.
Præſ. 3. ῶ, ῷς, ῷ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι Ion.
ώω, ώῃς, ώῃ P.

Infinitivus.

Præſ. 1. έναι. Aoriſt. 2. εῖναι.
έμεναι D. έμεναι D.
έμεν Ion. έμεν Ion.
Præſ. 2. άναι Aoriſt. 2 ῆναι. ήμεναι D. ῆμεν Ion.
άμεναι D. άμεν Ion. Perf.

Perf. ἑστακέναι, & ἑστάναι per Sync. Ion.

Præs. 3. όναι. Aorist. 2. ῦναι.

ὁμέναι A. & D. ὁμέναι A. D.

ὁμὲν Ion. ὁμὲν Ion.

Præs. 4. ύναι.

ὑμέναι A. D.

ὑμὲν Ion.

Dialecti Vocis Passivæ Verborum in μι.

Præs. 1. εμαι, εσαι, εται.

conjug. η Att.

εαι Ion.

Præs. 2. αμαι, ασαι, αται ‖ ἀμεθον, ασθον, ασθον ‖ ἀμθα, ασθε, (ανται.

conjug. η Att. ἑαται I.

εαι I.

Imperf. 1. ἑμην, εσο, ετο.

ἡμην, &c. Æ. εο I.

ευ D.

ου A.

Imperf. 2. ἁμην, ασο, ατο. 3. Plur. ἱστέατο I.

αο I.

ω A.

Imperf. 3. ὁμην, οσο, οτο.

ου A.

Imperativus.

Præs. in 1. εσο, ἑσθω. Præs. in 2. ασο, ἁσθω:

ου A. ω A.

εο I. αο I.

ευ D.

Præs. in 3. οσο, vel ου Att. ὁσθω.

οι D.

Dialecti Vocis Mediæ.

Aor. C. 1. ἑμην, εσο, ετο. Aor. C. 3. ὁμην, οσο, οτο.

εο I. ου A.

ου A.

ευ D.

Fut. α. 2. στήσομαι. στασεῦμαι D.

Impera-

Imperativus.

Aorist. β. 1.	εσο, ἔσθω	Aor. β. 3.	όσο, όσθω.
	έο, I.		ου, A.
	ου, A.		
	ά, D.		

Dialecti anomalorum in μι suprà suo loco adnotantur.

In Adverbii & Coniunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti: scilicet σθεν & σθε pro θεν & θε; & contrà in Adverbiis localibus, ut ὄπισθεν, ὄπιθεν, *retro*; βαβαιὰξ *papæ*, pro βαβαί; μόγις *vix*, pro μόλις; δὴ pro δὲ, Atticè; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, *hîc*; ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè; πόκα pro πότε, *quando*; ὄκα & ὄκκα pro ὅτε, *aliquando*; μὲς pro μ̄, *quidem*; αἰὲς pro αἰεὶ, *semper*; ἐνδὲ pro ἔνδον, *intus*; κάλως pro καλῶς; εἰκὰ pro εἴκεν, *si*; ἔμπροσθεν pro ἔμπροσθεν; ἄλλοτα pro ἄλλοτε, Doricé.

In præpositione inveniuntur ἐνὶ, ἔνι; εἰν *pro* ἐν; ἀπαὶ *pro* ἀπὸ; παραὶ *pro* παρὰ; καταὶ *pro* κατ̄; ὑπαὶ *pro* ὑπὸ, *Poëticè*; ποτὶ *pro* πρὸς, πὰρ *pro* πρὰ, *Doricè*; ἀμπὶ *pro* ἀμφὶ, ζὰ *pro* διὰ *in compositione, ut* ζαβάλλειν *pro* διαβάλλειν, calumniare, *Æolicé*.

Huc minimè pertinent (*cū varietas non sit in terminatione*) *illa*, πώμαλα *pro* ὀδαμῶς, nequaquam, ἀμηγέπη, quodammodo, *quæ sunt propriæ voces Atticorum; ut* κάρτα admodum, ἀνακῶς sedulò, ἐπιστρεφέως dolosè, ἐκτοπίως absurdè, *sunt Ionum*; ἦμος & τῆμος, cum & tum, *Doricorum*: τόφρα, ὄφρα, tamdiu, quamdiu, ἄλλῃ, alibi, *pro* ἀλλαχοῦ, ἀλλαχόσε; ἄντα contra, *pro* ἐναντίον; ἄντην coram, *pro* ἐνώπιον; πάρος ante, *pro* ἔμπροσθεν; ἀντικρὺ è regione *pro* ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ, *atque ejusmodi alia quæ sunt Poëtica.*

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averseris, inest sua gratia parvis.
Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

Pri-

Primitiva, ſi non omnia, ſaltem præcipua, Græcæ linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci poſſunt.

Per. I. SURSINUM collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus Etymologiis quam plurimis, quæ Aſteriſcis notantur,

A A

᾽Α Α᾽ζω, exhalo, à ſono quem inter exhalandum edimus.

᾽Αάσκω, noceo, lædo.

᾽Αβάσκανθος, non invidus, benevolus.

᾽Αβολέω, ῶ, i. ᾽Αντιβολέω, occurro, obvius fio.

*Αβρα ſive ἄβρα, ἡ, ancilla, famula.

᾽Αβύρβηλος, vanus, inanis.

᾽Αβρὸς, mollis, delicatus.

᾽Αγαθὶς. ἴδος, ἡ, faſciculus fili.

*᾽Αγαθὸς, bonus, quaſi ἀγασὸς, admirandus.

*Αγαν, nimis, immodicé.

᾽Αγανακτέω, doleo affligor.

᾽Αγαπάω, diligo, amo.

᾽Αγάπη, ἡ, charitas, dilectio.

᾽Αγάω, demiror, invideo.

᾽Αγάλλω, orno, inſignio.

*Αγγελοι, Regum nuncii.

᾽Αγγέλλω, nuncio.

*Αγγος, τὸ, nomen generale, vas

᾽Αγείρω, ago, congrego.

᾽Αγορὰ, ἡ, forum.

*Αγυιεὺς, εως, ὁ, idem.

᾽Αγέλη, ἡ, armentum, grex, propriè boum.

*Αγκιστρον, τὸ, hamus.

*Αγκος, τὸ, vallis.

᾽Αγκύλη, jaculi genus.

᾽Αγκυλομήτης, ὁ, obliqua conſilia animo agitans.

*Αγκυρα, ἡ, anchora.

᾽Αγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus, ſive cubitum, locus curvaturæ.

᾽Αγκὰς, ulnæ, plur. num.

᾽Αγκάλη, ἡ, ulna.

᾽Αγκοίνη, idem.

᾽Αγρεύω, immundus & ſordidus ſum.

᾽Αγρὸς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.

*᾽Αγρὸς, ὁ, ager, rus, ab ᾽Αρῶ, aro.

Αγείζο-

Ἀγείζομαι, irritor.
Ἀγκα, ἡ, captura, venatio.
Ἀγκιστρον, τὸ, rete, ſeu reticulum.
Ἄγχι ſive ἀγχοῦ, propè, juxta.
Ἄγχω, ſtrangulo, ſuffoco.
Ἄγω, duco, affero, veho.
Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.
Ἄγω & ἄγνυμι, ab ἀγνύω inuſit. frango, rumpo.
Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, litus.
Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius ſolis.
Ἄξων, ονος, ὁ, axis rotæ.
Ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, ſolennes ludi.
Ἀγωνία, ἡ, certamen, angor, fractio.
Ἀδρὸς, ὁν, multus, magnus, abundans.
Ἄεθλος, ὁ, certamen, labor.
Ἄεθλον, τὸ, præmium certaminis, ex α intenſivo, & ἐθέλω, volo; vel ex τλῶ, tolero.
Ἀεὶ, αἰεὶ, αἰὲν, ſemper, quaſi ἀεὶ ὄν.
Ἄειε, i. ζήτει, quære, in Imperat.
Ἀείδω, cano, carmine celebro.
Ἄδω, canto.
Ἀζα, ὕ, fuligo, cinis & pulvis.
Ἀζηὸς, ἀιζηὸς, juvenis, quaſi ἀεὶ ζέων, ſemper fervens.
Ἄγος, τὸ, res venerationem habens; & ſcelus, piaculum.
Ἅγιος, ſanctus.
Ἀὴρ, ἀέρος, aër, ab ἄω, ſpiro.
Ἀθλιὴ & Ἀθλιᾶ, & Ἀθηνάα, Minerva, quaſi ἀθήλος lacte non nutrita.
Ἀθρέω, video, cerno, conſidero.
Ἀθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut denſus, frequens.
Αἰ pro εἰ, ſi.
Αἴ vel αἶ, hei, heu, eheu.
Αἀίζω, lugeo.
Αἴγλη, fulgor, ſplendor, nitor
Αἰδὼς, οῦς, ἡ, veneratio, pudor, ab α & εἴδω, quia pudor oculos dejicit.
Αἴθω, uro, incendo, accendo, interdum ardeo, fulgeo; unde αἰθὴρ æther.
Αἴλουρος, catus, felis.
Αἷμα, ατος, ſanguis, cruor, ab αἴθω.
Αἰμος, dumus.
Αἱμύλος, blandus, feſtivus, circumſpectus.
Αἰνὸς, gravis, horrendus.
Αἶνος, apologus, dictum fabuloſum, aut proverbialis ſermo. Item laus.
Αἴξ, ἡ, capra, & ὁ Αἴξ, caper: Item

Item ſignum cœleſte, avis.

Αἰόλος, varius, variegatus.

Αἰονάω, aſpergo, perfundo.

Αἰπὺς, altus, excelſus.

Ἄρω, apto.

Αἴρέω, capio, invado, eligo, antepono.

Αἴρω, tollo, elevo, offero.

Ἀείρω, i. εἰς ἀέρα αἴρω, erigo, attollo; item affero, prabeo; etiam necto, copulo.

Ἄρσις, elevatio, ſublatio, erectio.

Ἀρύχος, loculus, arcula, crumena.

Ἄρτος, panis, ex ἄρω, offero.

Αἶσα, parca, fatum, quaſi ἀεὶ ἶσα.

Αἰσιμόω, inſumo, impendo.

Αἰσθάνομαι, ſentio, de ſenſu corporis.

Αἴσσω, ruo, irruo, proſilio.

Αἰτάω, proſilio, ſubſulto.

Αἴσυλος, iniquus, nefarius.

Αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, fœditas.

Αἴτης, mendicus.

Αἰτέω, peto, poſtulo.

Αἴτιος, αἰτία, αἴτιον, autor alicujus rei, qui, vel quæ, vel quod in cauſa eſt.

Αἴχμη, ης, cuſpis, mucro.

Αἶψα, ſtatim, celeriter.

Ἄϊω, Poët. audio.

Ἀκάτιος, ὁ, genus navigii actuarii.

Ἀκέομαι, ſano, medeor.

Ἄκος, medicina.

Ἀκὴ, cuſpis, acies.

Ἀκμὴ, cuſpis, acies, ſummum incrementum.

Ἀκανθα, ſpina.

Ἄκαρος & ἄκαινα, idem.

Ἀκάνθος, ὁ, herba ſpinoſa.

Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco mulier quæ ad ſpeculum cum imagine ſua ſolebat confabulari; à cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, fingo, ſimulo nolle, ſimulatè recuſo.

Ἀκόλουθος, pediſſequus, comes.

Ἀκούω, audio, auribus percipio.

Ἀκροάομαι, audio, intelligo.

Ἄκρος, ſummus, extremus.

Ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἀλαζὼν, όνος, jactator, glorioſus.

Ἀλδέω, augeo, augmentum do.

Ἀλέα, locus apricus & ſole calens, calor, tepor.

Ἀλέγω, curo, rationem habeo alicujus.

Ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Ἀλείφω, ungo, lino.

Ἀλέω, ήσω, molo.

Ἀλέω,

Ἀλέω vel ἀλέομαι, vito, caveo.
Ἀληθὴς, verus.
Ἅλης, sive Ἁλὴς, condensus, confertus.
Ἅλις, satis, abunde.
Ἁλίσκω, capio.
Ἀλκὴ, robur, vires.
Ἀλλὰ, sed.
Ἄλλος, alius.
Ἀλλᾶς, ᾶντος, farciminis genus.
Ἅλλομαι, salio, salto.
Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare: ὁ Ἅλς, sal.
Ἅλες, sal, sales, sermonis lepos, convictus.
Ἄλσος, εος, τὸ, lucus.
Ἀλύται, lictores.
Ἄλφω vel Ἀλφάνω, invenio.
Ἄλφος, albus.
Ἀλώπηξ, ἡ, vulpes.
Ἅμα, simul, unà cum.
Ἅμαξα, currus, plaustrum.
Ἀμάω, meto, ex quo infinit. voc. pass. ἀμᾶσθαι.
Ἄμη, falx messoria, etiā ligo.
* Ἀμάρα & Ἀμάρη, aquæ. ductus, sulcus, παρὰ τὸ ἄμῃ αἴρεσθαι, quod ligone fiat.
Ἁμαρτάνω, aberro, pecco: ex Ἁμαρτέω.
Ἀμαυρὸς obscurus, etiam inanis, ignobilis.
Ἀμείβω, muto, permuto, alterno & transeo.
Ἀμέργω, exsugo, ex quo Μέργνυμι & Ὀμόργνυμι, abstergo, exprimo.
Ἀμέλγω, mulgeo.
Ἅμιλλα, certamen, contentio
Ἄμμος, ἡ, arena; Ψάμμος idem.
Ἀμνὸς, agnus.
Ἀμόργη, herba quædam purpurea.
Ἀμὸς, Doricè, unus, unus aliquis.
Ἄμπελος, ἡ, vitis, vinea.
Ἄμπυξ, catena, funiculus auratus, quo sparsæ in equorum frontibus comæ colliguntur: etiam rota.
Ἀμυδρὸς, obscurus.
* Ἀμύμων, inculpatus, quasi ἄμωμος, sine reprehensione.
Ἀμύνω, auxilior, defendo.
Ἀμφὶ, circa.
Ἂν, si.
Ἀνὰ, per, cum.
* Ἀνάγκη, necessitas, ab ἀνάσσω, quia imperat.
Ἀναλίσκω, absumo.
* Ἄναξ, Rex, ab ἄνω, quia Rex super alios.
* Ἄνεμος, ventus, ab ἄω, (spiro.
Ἄνδηρον, summitas, seu cacumen; & fluviorum labra, seu aggeres.
Ἀνέδην, quasi ἀναίδην, impu-

impudenter, licenter.
Ἀνά, ſine, abſque.
Ἀνεψιὸς cōſobrinus, patruelis, fratris vel ſororis filius.
Ἀνέω, perpurgo.
Ἀνέω, ex quo ἀνίημι, laxo, remitto, etiam reveho.
* Ἀνὴρ, vir, homo, ab ἀνύω, perficio.
Ἀνήνωρ, Poët. non virilis.
** Ἄνθος, flos, ab ἄνω θεῖν, quòd citò creſcat.
Ἄνθραξ, carbo, ulcus.
Ἀνθρήνη, crabro, veſpa.
** Ἄνθρωπος. homo, ab ἄνω ἀθρεῖν, quia ſurſum vultum tollit.
* Ἀνία, mœror, ex ἰῶ, ſano.
Ἀντα, Poët. coram, palam.
Ἀντάω, obvius fio, occurro.
Ἀντὶ, pro.
Ἀντία, adverſus, ex adverſo
Ἄνλος vel ἄνλον, & ἀνλία, ſentina.
Ἄντρον, antrum.
Ἄνλυξ, υγος, ἡ Poët. ambitus circumferentia.
Ἀνύω, Poët. ἀνύτω & ἀνύπω, Orator. perficio, perago.
Ἄνω, ſupra, ſurſum.
Ἀνώγω, jubeo, ſuadeo, inſtigo
Ἀξίνη, aſcia, ſecuris.
Ἄξιος, dignus.
Ἄορ vel ἄορος, ος, τὸ, enſis.
Ἅπαξ, ſemel.
Ἀπατάω, decipio, ſeduco.
Ἀπαυρέω, eripio, aufero.
Ἀπειλὴ, comminatio, minæ.
Ἁπλόος, ἁπλοῦς, ſimplex.
Ἀπὸ, ab vel abs.
* Ἀπόλλων, quaſi ἀπολύων, quia malis liberat.
Ἅπτω, necto, alligo.
Ἁπαλὸς, tener, delicatus.
Ἅπτω, accendo.
** Ἀπείξ, firmiter, à πείω.
Ἀρα, utique, profecto, itaque.
Ἀρὰ, precatio, preces, etiam noxa, damnum.
** Ἄριστον, prandium, quòd non niſi Deos precati veteres ad prandiū accederent.
Ἄρης, Mars.
* Ἀρετὴ, virtus, quaſi ἐρατὴ, amabilis.
Ἀρακος, ſtrepitus.
Ἀρύω, amputo, abſcindo, etiam mulgeo, ut Ἀμέλγω ῥάσσω, item & ῥήσσω, frango, rumpo.
ῥάκος, εος, τὸ, lacera veſtis.
Ἀραιὸς, rarus, tenuis, unde ἀραχνης, araneus.
Ἀργὸς, ὸν, albus, candidus.
Ἀργῆς, ῆτος, idem.
** Ἄργυρος, argentum, ab ἀργὸς, quòd candidum.
Ἀρδω, irrigo, potum præbeo.
Ἀρκέω, arceo, ſufficio, duro, permaneo.
Ἄρκιος, ſufficiens.
Ἄρκτος,

*"Αρκ]Θ vel ἄρκος, ursus vel ursa, ab ἀρκῶ.

"Αρκυς, rete.

'Αρνέομαι, recuso, nego.

'Αρόω, ώσω, aro.

"Αρπη, falx.

"Αῤῥην, ἄρσην, mas.

"Αρνυμαι, capio, recipio.

'Αρτηρία, spiritûs semita, arteria.

"Αρτι, modò, paulò anté.

'Αρχὴ, principium, exordium

'Υπάρχω, initium do, sum.

"Αρω, apto, congruo.

"Αρθρον, artus, articulus.

'Αρτάω, appendo, suspendo.

"ΑρτιΘ, integer, incolumis.

'Αρτύω & ἀρτύω, apparo, adorno.

'Αρέσκω, placo, amicum reddo, etiam placeo.

'Αρμὸς, apta commissura, compages, coagmentatio.

"Αρωμα, odoramentum, aroma.

'Ασελγὴς, έΘ, petulans, improbus.

"Ασις, ἡ, limus.

"Ασβολ Θ, & ἀσβόλη, fuligo.

'Ασκέω, exerceo,

'Ασκὸς, utris, saccus.

'Ασπάζομαι, amplector, amplexor.

'Ασπὶς, ἡ, clypeus rotundus, ut cyclopis oculus.

'Ασπίζω, defendo.

*'Αστὴρ, stella, quasi ἄστα]Θ, semper in motu.

"Αστυ, τὸ, urbs.

"Ασω]Θ, qui servari nequit.

'Ατηλὸς, tener, de ætate.

'Ατάω, lædo, nocco.

'ΑτάσθαλΘ, improbus.

"Ατη, noxa, damnum, clades.

'Ατρεκὴς, verus, certus.

"Α]Θ pro ἄα]Θ, insatiabilis

'Απύζω, terreo, & perturbo.

Αὖ, rursus, retro.

'Αυγὴ, splendor, lux.

*"Αρτεμις, Diana, quasi ἀέρα τέμνουσα, quia aëra scindit.

'Αυχὴν, ένΘ, cervix.

"Αυω & ἀΰω, clamo.

'Αφελὴς, έΘ, simplex, integer.

'Αφύω, haurio.

'Αφρὸς, spuma.

'Αφροδίτη, Venus, quia ex spuma nata.

'Αχλὺς, caligo.

"ΑχΘ, τὸ, dolor, mœror.

"Αω, flo, spiro.

'Αυλὸς, tibia.

'Αυλὴ, area, locus apertus.

*"Αυω, flo, splendeo, fulgeo; unde ἠὼς, aurora.

Βα'ζω, Poet. loquor.
Βάκχος, furore percitus.
Βαβ'ζω, inarticulatè loquor
Βάθος, τὸ, profunditas.
Βαίνω, ex Βάω, eo, gradior.
Πρόβατον, pecus.
Ἀμφισβητέω, dubito, ambigo.
Βάλανος, glans.
Βάλλω, jacio, jaculor.
Βέλος, τὸ, telum, jaculum.
Ἀμβλὺς, obtusus.
Βαλλίζω, tripudio.
Βάπτω, mergo, immergo.
Βάρβαρος, barbarus, inusitatâ pronunciatione utens.
Βάρος, τὸ, pondus, onus.
Βάσανος, ἡ, lapis index.
* Βασιλεὺς, Rex, quasi βάσις λαῶν, quòd in Rege salus populi fundata est.
Βασκαίνω, fascino, quasi φασὶ σι καίνω, oculis occîdo.
Βαστάζω, porto.
Βάτος, ἡ, rubus, sentis.
Βαῦνος, fornax, caminus.
Βδάλλω, mulgeo, sugo.
Βδέω, flatum ventris emitto.
Βδόλος, crepitus ventris: etiam fœtor extinctæ lucernæ.
Βέβαιος, stabilis, firmus.
Βεμβέω, ῶ, circumago, in gyrum ago.
Βηλὸς, limen domûs.
Βὴξ, ῆ, tussis.

Βία, vis, virtus, robur.
Βίκος, urna.
Βίος, vita.
* Βιὸς, arcus; ex Βία.
Βλωξ, ὁ, abjectus præ luxu, vel fatuitate.
Βλάπτω, lædo, ex βλάζω.
Βλαστάνω, ex βλαστέω, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς, terribilis aspectu.
Βλεσὸς, cui membra sunt resoluta, propriè πταυλὸς, balbus, cui lingua est impedita.
Βληχὴ, balatus ovium.
Βληχάομαι, balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηθέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βορὰ, pabulum, propriè brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βούλομαι, volo, malo.
Βουνὸς, ὁ, collis, tumulus.
Βοῦς, Doricè βῶς, bos, vacca.
Βόω, pro quo Βόσκω, pisco.
Βραβεὺς, judex certaminis.
Βραδὺς, tardus.
Βράζω & βράσσω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω, madefacio, irrigo.
Βρόγχος, guttur.
Βρῦγμα, id quod tuſſiendo expuitur.
Βρίθω, ingraveſco, ſum gravis
* Βροτὸς, ὁ, mortalis, quaſi ῥοτὸς, à ῥοὴ, fluxus, quod nihil ſit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, ſtrideo dentibus.
Βρύω, ſcateo, abundo.
Βύβλος, ἡ, papyrus.
Βυθὸς, fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, burſa.
Βύω, obturo, obſtruo.
Βύζω, idem.
Βῶλος, gleba.
* Βωμὸς, baſis, ara, ex βαίνω.

Γ

ΓΑῖα, & αἶα, Poët. tellus. γῆ in proſa.
Γαίω, glorior, efferor.
Γάλα, κτος, τὸ, ut à γάλαξ, lac.
Γαλέη, & γαλῆ, felis, catus.
Γαμέω, uxorem duco.
Γάνος, εος, τὸ, lætitia, item ſplendor.
Γαργαρεὼν, ῶνος, gurgulio.
Γαστὴρ, ἡ, venter, ventriculus.
Γὲ, quidem, certè, utique.
Γείνω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod ῥῶπος, merces, ſarcina variarum mercium.
Γέμω, plenus ſum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor.
* Γέργον, quaſi γλιῶ ὁρῶν, quia terram ſpectat.
Γεραιὸς, ſenex, ſenilis.
Γέρανος, ἡ, grus, avis vigilans, prudens.
Γεύομαι, guſto, deguſto.
* Γέφυρα, pons, γῆ ἐφ' ὑγρῇ, terra ſuper aquam.
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γῆρυς, υος, vox.
Γηρύω, dico, loquor.
Γινώσκω, cognoſco.
Γλάφω, cavo, fodio, ſcalpo.
Γλαφυρὸς, cavus, elegans.
Γλεῦκος, εος, muſtum.
Γλυκὺς, ὺς, dulcis.
Γλάμη, ſeu γλήμη, idē quod Λήμη, unde Γλαμάω, oculorum pituitâ laboro.
Γλίσχρος, lentus, tenax, lubricus.
Γλίχομαι, appeto, cupio.
Γλῶσσα, lingua.
Γλαύσσω, cerno, intueor.
Γοάω, & γοάομαι, gemo, deploro.
Γόνυ, υος, & γνυὸς, τὸ, genu.
Γόμφος, cuneus, clavus.
Γοργὸς, terribilis.
Γράφω, ſcribo, inſculpo.
* Γρίπος & γρῖφος, rete: etiam con-

convivalis quæstio ænigmatica, ab ἀγρεύω, vel ἀγρεὺς, piscator.
Γρᾴω, ἐσθίω, comedo.
Γρὺ vel γρῦ, sordes quæ sunt sub ungue.
Γρυπὸς, qui naso vel rostro est adunco.
* Γρώνη, caverna, ex γράω.
Γύα & γυῖα, arvum, via, fossa.
Γῦον, membrum.
Γυόω, membra frango.
Γυὸς, claudus, mutilus.
Γύαλον, cavitas.
Ἐγγύη, sponsio ex promisso.
Ἔγγυος, præs.
Γυμνὸς, nudus.
* Γυνὴ, αικὸς, mulier: quasi γονὴ, quia parit.
Γυρὸς, curvus, rotundus.
Γωνία, angulus.

Δ

ΔΑείω & δαίω, disco, doceor, intelligo.
Δαίω & δαίομαι, divido.
δαὶς, τὸς, ἡ, epulum.
δαΐς, ΐδος, ἡ, fax.
Δαίω, comburo, incendo.
Δάκνω, à δήκω, mordeo.
Δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω, ex quo δάμνημι, etiam inusit. δέμω, unde ἐδάμην, domo, affligo, conficio, occido.
Δάνος, τὸ, donum, munus.
Δάπεδον, pavimentum, solum.
Δάπτω, voro, dilanio.
Δαρθάνω, dormio, à δαρθῶ.
Δασὺς, densus, consitus.
Δάφνη, laurus.
Δὲ, autem, veró.
Δεῖ, oportet.
Δέομαι, & δεύομαι, egeo, indigeo.
Δείδω, timeo, metuo.
Δείελος, ὁ καὶ ἡ, pomeridianus, vespertinus.
Δείκνυμι, à δείκω, ostendo.
Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis, de quo fit sermo, ut ὁ δεῖνα.
Δεῖναι & δῖναι, aquarum vortices.
* Δεινὸς, terribilis, à δέος, terror: item peritus, prudens.
Δεῖπνον, cœna.
Δέκα, decem.
Δέλτα, literæ nomen.
Δελφὺς, ύος, ἡ, uterus.
Δέμω, extruo, ædifico.
Δένδρον, arbor.
Δέννος, probrum, contumelia.
Δέρκω, video, aspicio.
Δέρας, τὸ, pellis, corium.
Δέρω, excorio.
Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
Δεῦτε, huc agite.
Δέρθ, secundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέρω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, suscipio.
Δεξιὰ, dextera manus
Δοχὴ, ὁ καὶ ἡ, capax: Δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δὴ, sane: Δήθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio.
Δῆλος, manifestus, perspicuus.
* Δημήτηρ, Ceres, quasi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quasi δεσμὸς, à δέω.
Δὴν, Δηρὸν, & Δηθὰ, diu.
Διὰ, per.
Διαῖτα, vitæ institutū, victus.
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex δόω, do, dono.
* Διηνεκὴς, ές, continuus, perpetuus: fortè ex διὰ, ἀνὰ, & ἔχω.
Δίκη, jus, iustitia, fas.
Δίκω, jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς, bis.
Δίδυμος, geminus, duplex.
Δίκρανος, δίκρανις, bifidus.
Διὸς, Διὸς, Jupiter, aër.
Δίψα, sitis.
Δίω, δίομαι, expello, abigo.
Δοίδυξ, ὁ, pistillum.
Δοκέω, videor; ut δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ἡ, opinio: δοκὸς, ἡ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὸς, saccus, culeus.
Δόρπον, cœna, ut δεῖπνον.
* Δοῦλος, servus, à δόλος, quia servi astuti.
Δοῦπος, sonitus.
Δοχμὸς, obliquus.
Δράπω & δρέπανον, prehendo.
Δράω facio, ago.
Δρόμος, curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῆμι, fugio.
Δρᾶσκε, inusit. idem.
Δριμὺς, acris, acutus in sapore.
Δορὰξ, κὸς, capra sylvestris, dama.
Δρόσος, ἡ, ros.
Δρῦς, ἡ, quercus.
Δυνάμαι, possum.
Δυίω, & δύω, & δύομαι, & δῦμι, subeo.
Δύο, & Poet. δύω, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio: cùm duabus menti propositis viis, nescit utram sequi debeat.

E

Ἔ, ἐ, dolentis adverbium.
Ἔλεγος, lamentatio, Elegiacum

legiacum carmen.
Ἐλελεῦ, acclamatio bellica.
Ἑ, ſe, pronomen.
*Ἔαρ, ver; ab ἵημι, mitto, quòd tunc terra emittit omnia.
Ἐάω, ſino, permitto.
Ἐγείρω, expergefacio, excito.
Ἔδω, edo.
Ἔδω & ἐδέω, idem.
Ἕζομαι, ſedeo.
ἵζω, ſedere facio.
ἵδρύω & ἵδρυμι, idem.
Ἐθέλω, volo.
*Ἐθλός, bonus; quia omnes bonum volunt.
ἐθελόκακος, ſponte malus.
Ἔθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo.
Εἰ, ſi: ἐὰν, idem.
Εἶδω, video.
εἶδος, facies.
ἀΐδης & ᾅδης, orcus, tartarus.
ἄϊς, ἄϊδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando οἶδω, ſcio.
Εἴκω, ſimilis ſum.
εἰκών, ῆ, imago.
ἔκηλος, quietus.
ἑκών, volens.
Εἴκω, cedo, non repugno.
Εἱλέω, ήσω, & εἴλω, coarcto, concludo.
εἰλέω, verſo, volvo.
Εἴλαρ, αρος, τὸ, propugnaculũ.
Εἰμὶ, ſum; Εἶμι, eo, & ibo.
ἴτις, υος, circumferentia & umbo.
Εἴρω, necto.
Εἴρω, dico, interrogo, nuncio.
εἴρων, diſſimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ἐς, ad.
Εἷς, unus; μία, una; ἕν, unum:
*ἄρος, divitiæ redditus propriè unius anni.
Εἶτα, poſtea, deinde, tum.
Ἔκτὸς, extra, exterius, extrinſecus.
ἔξω, extra, foras.
Ἕκαστος, quiſque.
Ἑκάτερος, alteruter.
Ἑκατὸν, centum.
Ἐκεῖνος, ille.
Ἐλαία, olea, oliva.
Ἐλαύνω, ab ἐλαύω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado
Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.
Ἐλαχὺς & ἐλαχὸς, parvus.
Ἔλδομαι & ἐέλδομαι, cupio.
Ἐλέγχω, arguo.
Ἔλεος, ὁ ᾗ τὸ, miſericordia.
Ἐλεὸς, ὁ, menſa coquinaria.
Ἐλεύθερος, liber.
Ἐλεύσω, venio.
Ἐλέφας, elephas, ebur.
Ἔλη, calor ſolaris.
ἐλάνη, fax.

Δήλη, pomeridianum tempus.
Σέλας, fulgor, lumen.
Ἑλίσσω vel ἑλίττω, volvo, verſo.
Ἕλκω, traho.
Ἕλωρ, ωρος, τό, captura.
Ἑλώειον, idem.
Ἕλλην, Hellen, à quo Græcus.
Ἕλος, τό, palus.
* Ἐλπὶς, ίδος, ſpes, quia ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.
Ἐμέω, vomo.
Ἐναίρω, occido, ſpolio, corrumpo.
Ἔναρα, τὰ, ſpolia, exuviæ.
* Ἐναργὴς, clarus, evidens: ab ἀργὸς, i. albus.
Ἐν, ὲνὶ & εἰν Poët. in.
Ἔνθα, hic.
Ἔνδον, intus.
Ἐντὸς, intus, intra.
* Εἰρήνη, pax, quod εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.
Ἔριος, lana, quod connectitur.
Ἕνεκα, propter, cauſâ.
Ἔνη, trigeſima dies menſis.
Ἐνιαυτὸς, ὗ, annus.
Ἐννέα, novem.
Ἐνυὼ, οῦς, Enyo, Bellona, dea bellica.
Ἐνόω, concutio, agito.
Ἐξῆς, deinceps.
Ἑορτὴ, ῆς, feſtum, feſtus dies.
Ἐπεὶ, poſtquam.
Ἐπείγω, urgeo, impello.
Ἐπὶ, ſuper, in, &c.
Ἐπίκουρος, auxiliator.
Ἐπιπολῆς, in ſuperficie, in ſummitate.
Ἐπιτηδὴς, idoneus.
Ἕπω, operor, tracto.
Ἔπω, dico.
* Ἐράω, amo, ab ὁράω, video; ab aſpectu naſcitur amor.
Ἔρανος, collatitia cœna.
Ἔργον, opus, factum, res.
Ἀργαλέος, difficilis, moleſtus.
Ἐργάω, operor.
Ἔργω, unde εἴργω, εἵργω, includo, figo, contineo.
Ἐρείδω, firmo, fulcio.
Ἐρείκω, frango, contundo.
Ἔρικω, idem.
Ἐρέπτω, edo, veſcor, de brutis.
Ἐρεύγω, ructo, eructo.
Ἐρέσσω vel ἐρέττω, remigo.
Ἐρυθος, rubor.
Ἐρευνάω, indago, inquiro.

Ἐρέ-

Ἐρέφω, tego, tectum impono.
Ἔρεβος, τὸ, Erebus, Orcus.
Ἐρέθω, irrito, lacesso.
Ἔρημος, ὁ, & ἐρημαῖος, desertus, solus.
Ἔρις, contentio, concertatio.
Ἐριννὺς, ύος, ἡ, Erinnys, furia.
* Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ, vel εἴρω, dico.
Ἕρπω, serpo, repo, repto.
* Ἔρση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσω rigo.
Ἐρύκω, contineo, detineo, impedio.
Ἐρύω, traho.
εἰρύω, idem.
ἀρύω, haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
Ἐρύω, custodio, tueor.
Ἔρχομαι, venio, eo.
Ἕσπερος, vesper, hesperus.
Ἑστία, focus, lar.
Ἐτάζω, examino, scrutor.
Ἑταῖρος, sodalis.
* Ἐτεὸς, verus, ex εἰμὶ, sum.
Ἕτερος, alter.
Ἔτι, adhuc, etiam.
Ἕτοιμος & ἑτοῖμος, promptus, paratus.
Ἔτος, εος, τὸ, annus.
Εὖ, bene, recté.
* Εὐθὺς, rectus, ab εὖ & τίθημι, bene pono.
Εὐθηνέω, prosperâ fortunâ utor.
Εὐμαρὴς, έος, facilis, promptus, expeditus, ut εὐχερὴς ῥᾴδιος, εὔκολος.
Εὐνὴ, cubile.
Εὑρίσκω, invenio.
Εὐρὺς, latus, amplus.
Εὔχομαι, precor.
Ἔχθος, τὸ, odium.
Ἔχω, habeo, possideo.
Ἴσχω & σχέθω, habeo.
Ὀχεὺς, έως, retinaculum.
Ὀχὴ, cibus: εὐωχία, convivium.
Ὄχθη, ripa.
Ἔσχατος, ultimus, postremus.
Ἰσχυρὸς, munitus, firmus, tutus.
Ἐσχάρα, focus.
Ἔγχος, εος, τὸ, hasta.
Ἀέξω, augeo, accumulo.
Ἕψω, coquo, elixo.
Ἕω, ἕννυμι, induo.
Ἑανὸς, indutu pulcher.
Ἕω, colloco, idem quod ἵζω.

Z

ZΑ'ω & Ζώω, vivo.
* Ζεὺς, Jupiter, à ζάω, quia pater vitæ.

Ζέα & Ζειὰ, ὄλυρα, hordeum.

Ζεύγνυω & Ζεύγνυμι, jungo, copulo.

* Ζέω, ferveo, à ſono literæ ζ to ſeeth.

Ζῆλος, æmulatio.

Ζημία, damnum, jactura.

Ζητέω, ῶ, quæro.

Ζόφος, caligo.

Ζύμη, fermentum, farina ſubacta.

Ζωμὸς, jus, jus eſculentum.

Ζωννύω, Ζώννυμι, à Ζώω, ſut. ζώσω, cingo.

Ζωρὸς, merus. meracus.

H

Ἢ Vel, aut, ſive, an, quam.

Ἦ, certè, profecto.

Ἥβη, pubes, pubertas.

Ἡγέομαι, duco, præeo.

Ἤδη, jam.

ἠδὲ, &, atque.

Ἡδὺς, jucũdus, ſuavis, dulcis.

Ἀδέω, placeo, gratificor.

Αὐθάδης, ες, ſibi placens, arrogans, ſuperbus, ſibi pulcher.

Ἄδην, abunde, ad ſatietatem uſque.

Ἀδέω, ſatio, expleo.

Ἥδω, ſuavitate afficio, delecto, oblecto.

Ἔδνα & Ἐεδνα, τὰ, munera quæ ſponſus dat ſponſæ, ut dos; unde ἄεδνος, i. e. Ἄφερνος, indotata.

Ἡθέω, colo, per colum mitto, ſacello, ab ἠθέω & ἠθίζω, to ſtrain liquour.

Ἥκω, venio.

Ἠκὴ, idem quod ἀκὴ, acies.

ἧκιστος, minimus.

Ἠλιθα, fruſtra, in vanum.

Ἡλίκος, quantus.

* Ἠλιος, ſol: quaſi ἕλλος, clarus.

Ἠλύγη, id eſt, σκιὰ, σκότος, umbra.

Ἡμέρα, dies.

Ἥμερος, manſuetus.

Ἦμος, quum, quando: cui reſpondet τῆμος, tum.

Ἡνία & Ἡνίον, habena.

Ἡνίκα, quum, quando.

Ἧπαρ, hepar, jecur.

Ἤπειρος, ἡ, terra continens.

Ἤπιος, lenis, clemens, benignus.

* Ἥρα, Juno, ab ἀὴρ, aër.

Ἡρέμα, quietè.

* Ἥρως, heros, ſemideus; ab ἀρετὴ, virtus.

Ἧσσων, ἧσσον, minor; uſitatius in neutro genere ἧσσον.

Ἥσυχος, quietus.

* Ἥφαιστος, Vulcanus, ab ἅπτω, accendo.

* Ἠὼς, aurora, ab ἄω, ſplendeo.

Ἦχος, ὁ, ſonus.

Θαάσσω,

Θ Αάσσω, ſedeo.
* Θάλασσα, θάλαττα, mare, ab ἅλς, quia ſalſū.
Θάλλω, vireo, floreo.
Θάλπω, foveo.
Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.
Θαμὰ, crebro, frequenter.
Θάπτω, ſepelio, inhumo.
* Θάρσος, τὸ, audacia, animi præſentia, à θέρω, calefacio.
Θεάομαι, ſpecto.
Θαυμάζω, miror, admiror.
Θέλγω, mulceo.
* Θεὸς, ὁ ἡ ἡ, Deus & Dea, à θεάω, quia Deus videt omnia.
Θεωρὸς, oraculi conſultor.
Θεράπων, miniſter, ſervus.
Θέρω, calefacio, medeor.
Θέρομαι, calefio, uror.
Θέρος, τὸ, æſtas.
Θέω, θέομαι, curro.
Θοὸς, velox.
Θήγω, acuo, exacuo.
Θηλὴ pupilla.
Θῆλυς, fœmineus, etiam mollis.
Θήπω, ſtupeo, admiror.
Θὴρ, ὁ, fera, bellua.
Θὴς, τῆ]ὸς, ὁ, operarius.
Θίασος, chorus mulierum Baccho aut Bonæ Deæ operantium.
Θίγω, tango, attingo.
Θὶν, vel θὶς, ὁ vel ἡ, littus, cumulus.
Θλάω, contundo, elido.
* Θάνατος, mors, à τανύω, quia corpus extendit.
Θραύω, frango, tero.
Θνήσκω, morior, ex θνάω.
Θοίνη, epulum, convivium.
Θολὸς, ſordes turbidæ.
Θόρω vel θορέω, ſalio, inſilio.
Θεράσσω & θεράπω, perturbo.
Θρέω, ſedeo.
Θρέω, tumultuando clamo.
Θρύλλος, ſuſurrus, rumor.
Θόρυβος, tumultus, turbæ.
Θρηνῶς, luctus, planctus.
Θρᾴξ, θρὴξ Poët. Thrax.
Θρησκεία, cultus deorum, ſuperſtitio: etiam vera religio.
Θεὶξ, χὸς, ἡ, pilus, capillus.
βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.
Θειῶδὸς, pinna, ſeu corona murorum, & quaſi capillus.
Θρίον & θρῖον, ficûs folium, folium generaliter, & edulium.
Θρύπτω, frango.
Θυγάτηρ, filia.
* Θυμὸς, animus, ira, à θύω, quia impetu fertur.
Θύρα, janua, oſtium.
Ἀθύρω, ludo, luſito.
Θύω, macto, ſacrifico.

Θύω & Θωΰω, impetu quasi furibundo feror, propero.
Θωὴ, mulcta, damnum.
Θώπω, assentor, colo: etiam cavillor, irrideo.
Θώρηξ, thorax, pectus.

I

Ἰᾶομαι, medeor, sano.
Ἰαύω, commoror.
* Ἐνιαυτὸς, tempus longum; annus, qui in se volvitur.
Ἴδιος, peculiaris.
* Ἱδρώς, sudor, ab ὕδωρ.
Ἱερὸς, sacer, sacrosanctus.
Ἱέω, jaceo, mitto, immitto.
Ἷημα, jaceo, jaculor.
Ἄνεμα, infusum.
Ἔφεσις, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ.
Ἐφετμὴ, mandatum, jussum.
Ἰὸς, missile, sagitta.
Ἶος, solus, unus.
Ἶον, viola.
Ἰάλλω, mitto.
Ἰάπτω, idem.
Ἧλος, clavus.
Ἑσμὸς, examen, apum congregatio.
Ἰθὺς, rectus, directus.
Ἰκμὰς, ἄδος, ἡ, humor, vapor.
Ἵκω, venio.
Ἐπιτηδειος, idoneus.

Ἥκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus, vel hilaris.
* Ἴλλος, oculus, ab εἱλεῖν, volvere.
* Ἰλὺς, limus, lutum, ab εἱλύω, involvo.
Ἱμείρω, desidero, cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα, ut.
Ἶξος, viscum.
Ἰὲ, hei, heu, eheu.
Ἵππος, ὁ ἡ ἡ, equus, equa, ab Ἵπταμαι, volo.
Ἵπταμαι, volo, as.
Πέτομαι, & πέταμαι, idem.
Ἵπτω sive ἴπτω, noceo, lædo.
Ἵπος, muscipula: etiam officina fullonis.
Ἶπος, pressura, onus.
Ἰπνύω, premo.
Ἰπνὸς, furnus, caminus.
Ἶς, ἰνὸς, fibra, ex quo vis.
Ἶσος vel ἴσος, æqualis, par.
Ἥμισυς, εος, εϊ, dimidius.
Ἵστημι, ἱστάω & ἱστάνω, statuo.
Στάδιον, stadium, mensura pedum sexcentûm.
Στατὴρ, stater, pondus 4. drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallus.
Στήλη, lapis è terra erectus.
Στύλος, columna.
Στηρίζω, figo, firmiter statuo.
Ἱστὸς, ὕ, malus navis.

Ἰσχὶς,

Ἰσχίς, lumbus, unde ἰσχίον, coxa.
Ἰσχὺς, robur, vires.
Ἴταλος, taurus, bos, vitulus.
Ἴτης, ου, temerarius, audax.
Ἰυγξ, mulier verefica.
Ἰφι, validè, fortiter.
Ἰχθὺς, pifcis.
Ἴχνος, τὸ, veſtigium.
Ἰχὼρ, tenuis & aquoſa humiditas.

K

Κάδος, menſuræ frumentaceæ genus, unde κάδη cibus.
Καγχάζω, cachinnor, effuſè rideo.
Κάδος & Κάδδος, cadus.
Καθαίρω, purgo, mundo.
Καινὸς, novus.
Καιρὸς, occaſio, opportũitas.
Κάϊρος, licium.
Καιρίω, ſtamen connecto.
Κάλαμος, calamus, arundo.
Καλάμη, ſtipula, culmus.
Καλέω, voco, accerſo.
Κᾶλον, lignum.
Κάλαθος, calathus, quaſillum.
* Καλὸς, pulcher, formoſus, à καλέω, quia pulchra nos amore ſui vocant.
* Κάλως & κάλως, ω vel ως, rudens, funis nauticus, à χαλάω, ῶ, laxo, demitto.

Καλύπτω, tego, abſcondo.
Κάλυξ, flos, vel animal quo tingitur purpura.
Κάμινος, ὁ καὶ ἡ, caminus: etiam ignis.
Κάμνω, laſſeſco, deficio.
Κάμπτω & κναμπτω & γναμπτω, flecto.
* Ἀγναμπτος, non flexilis, rigidus.
Γνάθος, & γναθμὸς, ὁ, mala, maxilla,
Καυθὸς, oculi angulus, hirquus.
Κάνθων, ωνος, aſinus.
Κάννη vel κάννα, vel κάνα, ſtorea, teges, matta.
Κάπρος, aper.
Κάπτω, comedo, avidè comedo.
* Καπνὸς, fumus, à κάπτω, ſpiro.
Κάρηνον, caput, vertex, ſummitas.
Κάρη, per Apocopen, & κάρα, idem.
Κεραυνὸς, aſper.
Κάρος, ſopor cum gravedine.
Καρύα, nux arbor, juglans.
Καρύκη, intritum, conditura.
* Κραιπάλη, crapula, ἡ περὶ τὸ κάρα πάλλουσα, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρπὸς,

Καρπὸς, junctura manûs cum cubito, id eſt, cum duobus oſſibus, quorũ uni nomen eſt πῆχις, alteri κερκίς.
Καρπὸς, fructus de ſtirpibus.
Κάρφω, ſicco, arefacio.
Κάσις, frater, ſoror, conſobrinus.
* Κακὸς, malus, à χάζω, fugio, quia mali fugiendi.
Κατὰ, adverſus, in.
Καυλὸς, caulis, ſcapus, thyrſus.
Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.
Καρδία & κραδία, idem.
Κρέατ☉, τὸ, robur.
Κείρω, tondeo, ſcindo.
Κορμὸς, truncus.
Κόρ☉, ſatietas.
Κέλλω, appello, vel appellor, pervenio in portum.
* Κέλεύθ☉, ἡ, via, ab ἐλεύθω, venio.
Νωχελὴς, tardus.
Κέλω, jubeo, hortor.
Κενὸς, vacuus, inanis.
Κεντέω, pungo, ſtimulo.
Κέραμ☉, terra figularis.
Κεραμεὺς, figulus.
Κέρας, cornu.
Κεράννυμι, à Κεράω, miſceo.
Κεραυνὸς, fulmen.
Κέρδ☉, τὸ, lucrum, quæſtus, dolus.
Κερκὶς, ἰδ☉, ἡ, radius textorius.
Κέρκ☉, cauda.
Κέρχω, exaſpero.
Κεύθω occulto, abſcondo.
Κεφαλὴ, caput.
Κέω, inuſit. ex quo κῆμαι, jaceo, ſitus ſum.
Κέω & κείω, κειάζω, findo.
Κέω & κείω, & κήω & καίω, uro, incendo.
Κηδέω, curo, curam gero.
Κηκίω, ſalio, cum ſaltu ſurſum feror.
Κηλέω, mulceo, permulceo.
* Κὴρ, ἡ, ſors, fatum, à κείρω, ſcindo.
Κηρὸς, cera.
Κήρυξ præco, caduceator, à γηρύω, loquor: etiam κήρυξ, piſcis buccinum.
Κηρύσσω, prædico.
Κῆτ☉, ε☉, τὸ, cetos, ſeu cetus.
Κίδδης, lutum, ut πηλός.
Κιθάρα, cithara.
* Κίνδυν☉, periculum, quaſi κινῶν ὀδυνίας, movens dolores.
Κινέω, moveo.
Κίσσα, pica.
Κισσάω, faſtidio laboro.
Κισσὸς & κιττὸς, hedera.
Κίστη, ης, ciſtula, capſula.
Κιχέω, & κιχάνω, & κίχημι, invenio, aſſequor.
Κίω, vado, eo.
Κίων, ον☉, ὁ vel ἡ, ἰωνικῶς,

κῶς, columna.
Κλαίω vel κλαύω, lacrymor, fleo.
κλάδος, ramus.
Κλάω, frango, & κολούω.
κλάζω, clamo.
* Κλείω, claudo, quasi καλύπτω.
Κλέπτω, furor.
Κλῆρος, ὁ, sors.
Κλίνω, reclino, inclino.
Κλίμαξ, ἡ, scala gradus.
Κλόνος, ὁ, motus, tumultus.
Κλύζω, abluo, eluo.
Κλύω, audio.
Κλέος & κλεῖος, τὸ, fama, rumor.
Κληδὼν, & κληηδὼν, idem.
Κλώθω, neo.
Κνάω, & κνέω, & κνῆμι, idem quod κόπτω, scindo.
κνήθω, scalpo, frico.
κνίζω, seco, rado.
κνύω, idem.
Κνῆκος, ὁ, flavus, rutilus, luteus.
Κνήμη, tibia, crus.
Κόβαλος, i. πανοῦργος, κακοῦργος, ῥωμύλος, λάλος, πολυεπὴς, ἀπατεών, vafer, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impostor.
Κοῖλος, cavus.
Κοινὸς, communis.
Κύριος, princeps, dominus.
Κολάζω, punio, castigo.
Κολάπτω, tundo, excavo.
Κόλλα, ης, gluten, glutinum.
Κόλον, i. τροφὴ, cibus.
Κόλαξ, adulator, assentator.
Κολούω, amputo, trunco.
Κόλπος, sinus, gremium.
Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs aquas subeo.
Κολωνὸς, tumulus, collis.
Κομέω, curo, curam gero.
κομίζω, idem: etiam porto, fero.
κόμη, coma, compta cæsaries.
κομψὶς, scitus, elegans.
Κόνδυλος, digiti articulus, & junctura quâ digitus flectitur.
Κόνις, ἡ, pulvis.
Κονέω, festino, curro.
διάκονος, Minister.
Κόπρος, ὁ ἡ, stercus, fimus.
Κόπτω, scindo, seco.
Κόμπος, crepitus, propriè apri dentes acuentis.
Κορέω, verro, purgo.
κόρος, puer, juvenculus, & novellum germen.
κοσμίζομαι, blandior.
Κόρος vel κορὸς, niger.
κόραξ, corvus.
Κόρυς, υθος, ἡ, galea: etiam avis nomine alauda.
Κορυνὴ, clava.

Κορυφὴ, vertex.

*Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, id eſt ἐπιμελοῦμαι, curo.

* Κότος, ira vetus, à κεῖται, quia mente repoſita.

Κοτύλη, vas cavum, cavitas.

Κοῦφος, levis.

Κράδη, ramus ficulnus.

* Κραίνω, & κρανέω, impero, efficio, perficio, ſecundum Etymolog. à κάρα.

Κρέας, τὸ, caro.

Κρέκω, pectine ſeu radio pulſo.

Κρεμάω, ſuſpendo.

Κρημνὸς, præcipitium.

Κρήνη, ης, fons.

Κρίζω, ſtrideo.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum.

Κρηπὶς, ἴδος, baſis, fundamentum.

Κρίνω, ſecerno, judico.

Κριὸς, aries, ovium gregis dux.

Κρόκη, trama, ſubtegmen.

κροκὶς, ἴδος, idem: etiam floccus, ſeu filum in veſte prominens.

κροκάλη, calculus litoralis.

Κρόκος, vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.

Κρόνος, Saturnus.

Κρούω, pulſo.

κρότος, pulſus.

κρόταφος, tempus, *the temples of the head.*

κρανὸς, ſcatebra.

Κρύος, τὸ, frigus, rigor.

Κρύπτω, abſcondo, abdo.

Κτάομαι, acquiro, comparo.

κτῆνος, τὸ, jumentum.

Κτεὶς, ενὸς, pecten, pubes.

Κτίζω, condo, creo, fabrico.

Κτῶ, interficio.

Κύαμος, faba.

Κύανος ſive κυανὸς color cæruleus, ſeu nigricans.

Κυβερνάω, guberno, navem rego.

Κύβος, teſſera.

* Κῦδος, τὸ, gloria, decus, quia κύει δέος, parit timorem.

Κύδος, ὁ, convitium, probrum.

Κυέω & κυῶ, uterum geſto, oſculor.

Κυκάω, miſceo.

κῦμα, fluctus.

Κυλίω, volvo, voluto.

κύκλος, orbis, circulus.

Κυλλὸς, i. χωλὸς, κάμπυλος, claudus, curvus.

Κύμβος, cavus receſſus: unde κύμβη, cymba.

Κύπτω, pronus ſum, demitto oculos.

Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

Κῦφος, gibbus, vas concavum.
Κυρτὸς, curvus, gibbosus.
* Κῦρος, τὸ, authoritas, authoritas plena, unde κύριος.
Κύρω, incido.
κυρῶ, contingo, & sum.
Κυσὸς, ὗ, πυγὴ, αἰδοῖον.
Κύτος, εος, τὸ, omne quod cavum est.
* Κύων, νὸς, ὁ χὴ, canis, à κύω, quia amat dominum.
Κώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.
Κῶλον, membrũ, specialiter pes.
Κωλύω, impedio.
Κῶμα, somnus profundus.
* Κῶμος, compotatio convivalis, ex qua incidit aliquis in κῶμα.
* Κώμη, pagus, vicus, à κῶ, cubo.
Κωμῳδὸς, qui per pagos cantat carmina: unde comœdia.
* Ἐγκώμιον, laudatio, quasi in vicis.
Κῶνος, conus, turbo, meta.
Κώπη, remus.
Κώρυκος, pera, saccus coriaceus.
Κὼς, ovinum vellus.
Κωτίλλω, fabulor, garrio.
Κωφὸς, surdus.

Λ A, auget in compositione.
Λᾶας, lapis, saxum.
* Λάβρος, nimium vorax, quasi λίαν βορός.
Λαγαρὸς, laxus, gracilis.
Λάγνης & λάγνος, libidinosus, lascivus.
Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω inusitat.
Λάχος, εος, sors.
* Λαγωὸς, lepus, à λα & ὦς, i. longis auribus.
Λάζομαι, prehendo, arripio.
λάζυμαι, idem.
λάζω autem injurius sum, ex quo fortè Latinè, Lascivus.
Λαγκάζω, decipio, & scortor.
Λαιμὸς, guttur, gula.
Λάκκος, fossa, fovea.
Λαλέω, loquor.
Λαμβάνω, accipio, ex λήβω.
Λάμπω, lucco, splendeo.
Λαμυρὸς, loquaculus, facetus.
* Λὰξ, calce, seu calcibus, extremo pede, à λήξω, F. verbi λήγω, desino.
* Λαὸς, turba, populus, à λᾶας, lapis.
Λάπτω, lambendo bibo.
Λαπάζω, evacuo.
Λαφύσσω, avidè deglutio.

Ἐλα.

Ἐιλαπίνη, epulum, convivium opiparum comportatio.

Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάτρις, ὁ χ᾽ ἡ, servus, serva; famulus, famula, ancilla.

Λαύω, fruor, pro quo ἀπολαύω, à, λάω. unde λαιμός

Λαχαίνω, fodio.

Λάχανον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili molles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero, percenseo.

λέγομαι etiam differo, loquor.

λόγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, præda, corpora quæ capta sunt.

Λεΐζω, prædor.

Λεῖον, λήϊον seu λαῖον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, libo, i. σπένδω.

Εἴβω, idem.

λέβης, lebes.

λειμών, ῶνος, pratum, locus irriguus, ἐις ὃν ὕδωρ λείβεται.

λίβω, idem quod λείβω.

λὶψ, petra, unde aqua stillat.

Λεῖος, lævis.

Λείπω, linquo.

* Νωλεμὴς, à νώ, privativa partic. & λείπω, indefinens assiduus.

Λείχω, lambo, lingo.

λιχανὸς, index digitus; quòd eum in obsonia immissum lingimus.

Λέπω, decortico.

λεπτὸς, tenuis.

λεπρὸς, scaber, asper.

Λέσχη, sera ocinatio, confabulatio.

Λάγαλέος, pernicios us, difficilis, gravis: etiam malus.

Λάασω, Poët. video, aspicio.

λάυκὸς, albus candidus.

Λέχος, ε-ος, τὸ, lectus.

Λέων, ονος, leo.

Λήγω, cesso, desino.

Λῆδος, ους, τὸ, vestis è panno raro aut detrito.

Λήθω, lateo.

* Ἀλάστωρ, qui ἄλαστα, perpetravit, id est, non obliviscenda: etiam furia, diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω.

λανθάνομαι, ut λήθομαι, sæpius obliviscor.

Λήϊτος, i. δημόσιος, publicus.

Ληχέω, sono, plaudo.

* Λῆμα, præsens seu virilis animus, à λῶ, volo.

* Λῆμμα, quod accipitur, assumptum, à λαμβάνω.

Λήμη, gramiæ, lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Λιὼς,

Λἰωὸς, lacus torcularii preli.
Λιῶ Θ, εΘ, τὸ, lana.
* ΛῆρΘ vel λῆρος, nugæ, ineptiæ, à λα & ἐρῶ, i. valde dico.
Λιάζω, agito, jacto, turbo.
Λίαν & λίλω, valde, admodum.
* Λιμὴν, portus, à λίαν μένειν.
Λίμνη, ſtagnum, palus.
Λίγγω, ſtrideo, ſeu ſtrido.
Λιγὺς, ſtridulus, jucundus, dulcis.
Λικμὸς, ventilabrum.
Λίθ Θ, lapis.
* Λιμὸς, fames, eſuries, à λείπομαι, deficio, ὁ, ἡ Dor.
Λίνον, linum.
ΛίπΘ, τὸ, pinguedo, adeps.
Λῖς, ὁ, leo, accuſat. λῖν, leonem.
Λίασομαι, ſupplico, precor. λιπὴ, ſupplicatio.
Λιτὸς, ſimplex, nudus, vilis, tenuis, non exquiſitè elaboratus.
Λόγχη, i. λῆξις, μοῖρα, ſors, portio: etiam lancea.
ΛοίδορΘ, conviciator, maledicus.
* Λοιμὸς, peſtis, à λείπομαι, deficio.
Λοίσθιος & λοῖδος, ultimus.
Λοξὸς, obliquus, non rectus.
Λορδὸς, curvus, incurvus, cui caput & dorſum in anteriora inclinant.
Λόω, lavo.
* Λόφ Θ, cervix in jumentis, ſeu ea pars colli cui jugum imponitur, à λέπω.
Λωφάω, reſpiro, interquieſco.
Λόχος, cohors: etiam inſidiæ.
* Λυγὸς, λίαν ὑγρὸς, nimiùm humidus, difficilis, funeſtus, triſtis, exitioſus.
Λύζω, ſingultio, ſingulto.
Λύθρον, cruor, pulverulentus ſanguis, pulvis ſanguine mixtus.
ΛύκΘ, lupus.
* Λῦμα, purgamentum, ſordes: quaſi λῦμα, ex λύομαι, lavor.
Λύμη, lues, noxa, βλάβη.
Λύπη, dolor animi, moleſtia, à λύω, quia ſolvit corpus.
Λύρα, lyra.
* Λύσσα, rabies, furor canum, à λύω, quia diſſolvit rationem.
ΛύχνΘ, lucerna, lumen.
Λύω, ſolvo.
Λύτρον, redemptionis pretium.
* Λῦσις, εως, catena, vinculum.
Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λωΐτος & λῶστος, optimus, à λῶ, λῇς, λῇ, volo.

M

Μαζὸς, mamma.
Μαδὸς, Doricè, idem: etiam lævis, glaber, depilis.
μαδάω, quæro, vestigo; ut pueri mammam.
* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω.
μάνης, ου, servus, famulus.
* μάκαρ, beatus, quasi μὴ κὴρ, non sorti subjectus.
Μάλα, valde, multùm.
Μαλάσσω, mollio.
Μάλθα, cera emollita.
* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.
Μανθάνω, disco.
Μάντις, vates, divinus.
Μαραίνω, marcescere facio.
Μάρσιππος, ὁ, insanus, stolidus.
Μαρμαίρω, resplendeo.
Μάρπτω, capio, corripio.
Μασάομαι, mando, manduco.
Μάσσω, pinso; etiam abstergo.
Μαγδὶς, pistor.
Μάζα, maza, panis genus.
Μάγειρος, coquus.
Μάστιξ, ῐγος, flagrum, scutica.
Μάτην, frustra, in vanum.
Μασχάλη, axilla, ala, armus.
Μάχη, pugna, prælium.
Μάχλος, libidinosus, lascivus.
Μάω, vehementer cupio, quæro.
μαῖα, obstetrix, nutrix, avia.
μήτηρ, mater.
* Μοῦσα, musa, quasi μέλουσα, canens.
* Μετέωρος, sublimis, à μὴ ἀείρω.
Μεγαίρω, invideo.
Μέγαρον, domus.
Μέγας, magnus.
Μέδω, impero.
Μέθυ, vinum, temetum.
Μειδάω, vel ἰάω, rideo, subrideo.
Μεῖον, minus.
Μείρω, divido, partior.
μόρος, portio, fatum.
μοῖρα, pars, sors, conditio.
μέρος, εος, τὸ, pars.
μέτρον, modus, mensura.
μέριμνα, cura, sollicitudo.
μερμαίρω & μεριμέρω, curo, anxiè, curiosè cogito.
μέροψ, privo; & intueor, obtueor.
Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττόω.
Μέλαθρον, domus.
Μέλας, niger, ater.
Μέλδω, liquefacio, consumo.

Μελεδαίνω, ἐπιμελοῦμαι, curo.
Μέλει, imperſon. curæ eſt.
Ἀμέλει, adverb. atqui, certè, ne cures.
Μελία & μελίη, fraxinus arbor.
Μέλι mel.
Μειλίσσω, mellitum reddo.
μέλισσα, apis.
Μέλλω, futurus ſum.
Μέλος, τὸ, membrum : etiam carmen.
Μέλπω, canto, ludo.
Μέμφομαι, cõqueror, accuſo.
Μὲν, quidem.
Μένω, maneo, permaneo.
Μένος, εος, τὸ, animi ardor quidam, ſeu impetus: etiam robur.
Μενεαίνω, cupio vehemẽter.
Μέσος, medius.
Μεστὸς, plenus, refertus.
Μετὰ, cum, unà cum, poſt.
Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.
Μεταξὺ, inter, in medio.
Μέχρι vel μέχρις, uſque ad.
Μὴ, ne, nec. non, nequaquam.
Μῆκος, τὸ, longitudo.
Μῆδος, εος, τὸ, cura, conſilium.
Μηλέα, malus, arbor : μῆλον, malum, pomum.
Μῆλον, ovis, pecus.
* Μὴν, νὸς, ὁ, menſis, à μήνη, luna.
Μήνη, luna.
* Μῆνις, ira permanens, à μένω, maneo.
Μηνύω, indico, ſignifico.
Μηρὸς, femur, femen.
Μηρύω, revolvo, rumino.
Μῆτις, ιδος, conſilium, prudentia, intelligentia, ſapientia.
Μηχανὴ, artificium.
Μιαίνω, inquino, contamino.
Μίγω, inuſit. à quo μίσγω, Poët. pro quibus, μιγνύω, & μίγνυμι, miſceo.
Μίγα, mixtim.
Μικρὸς, parvus.
Μιμέομαι, imitor.
Μινύθω, minuo.
Μιςύλλω, in minutas partes ſeco.
Μισθὸς, merces.
Μίσος, εος, τὸ, odium.
Μίτος, licium.
Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriã reduco.
Μόγις, vix, ægré.
μόγος, labor, ærumna.
Μοιχὸς, mœchus, adulter.
Μολέω, venio, advenio.
μολίσχω, idem.
Μόλιβδος, plumbum.
Μόλις, vix, idem quod μόγις.
Μολύνω, polluo, contamino.
Μόνος, ſolus, unus, unicus.
Μορμὼ, οῦς, mulier horrendâ

 facie,

facie, ut ſtrix fuiſſe dicitur: & ſumitur pro larva & terriculo.

Μόρφη, forma.

μορφνὸς, obſcurus, tenebroſus.

Μόσχος, vitulus, vitula.

Μόχθος, labor, moleſtia.

Μυδάω, humore putreſco.

Μυελὸς, medulla.

* Μῦθος, verbum, conſilium; à μυέω, doceo.

Μυῖα, muſca.

Μυκάομαι, mugeo.

Μυκὸς & μύδος, ſurdus.

Μύλη, mola.

Μυλλὸν, i. κυλλὸν, curvum.

Μύειοι, decies mille; μυρίοι, infiniti.

Μῦρμος & μύρμηξ, formica.

Μύρομαι fleo, lamentor.

Μῦς, υὸς, mus.

μύσσον & μυσίλη, panis excavatus, buccea panis cava.

Μυχὸς, penetrale, receſſus.

Μύζω, clauſis labris quendam ex naribus ſonum emitto, qualis eſt gementium: etiam fugo.

μυκτὴρ, naris.

μυτὶς, ίδος, naſus.

Μύω, conniveo, nicto.

* Μῦσος, ſcelus, ad quod oculos claudimus.

Μυέω, doctrinâ inſtituo, præſertim eâ quæ ad res ſacras pertinet.

Μυστήριον, ſacramentum.

* Μῶλος, ὁ, bellum, à μολυνόω.

Μῶμος, dedecus, infamia, reprehenſio.

Μῶν, num, numquid, utrúm.

* Μωρὸς, & Atticè Μῶρος, ſtultus, fatuus, quaſi μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N

NAὶ, næ, ita, etiam.

Ναίω, habito, incolo.

Νάκη, ης, & νάκος, εος, vellus.

* Ναὸς, templum, à ναίω, quaſi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.

Νάρκη, torpedo piſcis.

ναρκάω, torpeo.

Ναύω, flo, mano.

* Ναῦς, ὰος, navis, à νέω, no.

* Νῶκος, τὸ, rixa, jurgium, à νὴ & οἶκος.

* Νεκρὸς, mortuus, defunctus, à νὴ & κῆρ.

Νέκταρ, τὸ, murina, potionis genus, vinum ex permixtis favis & odoratis floribus concinnatum.

Νεμεσάω, indignor, iraſcor.

Νέμω, tribuo, diſtribuo: etiam poſſideo; & paſco, adminiſtro.

νέμη-

νέμησις, distributio, justitia.
νέμεσις, vindicta.
νομὴ, distributio, pastus.
* Νόμος, lex, quia suum cuique distribuit.
Νέμος, ους, τὸ, locus arboribus densus & pascuus, nemus.
* Νέος, novus, à νέω, venio.
νεῶν, nuper.
νεάζω, juvenesco.
Νέρθε & νέρθεν, subter, infra.
Νέω, nuo, annuo.
* Νέφος, τὸ, nubes, nebula, à νὴ & φάος.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, insula.
Νέω & νοστῶ, eo, redeo, venio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & νηέω, & νηνέω, glomero, accumulo.
Νὴ, privandi particula in compositis: etiam intendendi, & concedentis, & affirmantis.
* Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπω.
Νηδὺς, ἡ, venter, uterus.
* Νῆστις, jejunus, ex νὴ & σῖτος.
Νήφω, sobrius sum.
* Νικάω, vinco, supero, à νὴ & εἴκω.
Νίπτω, lavo.
Νίφω, ningo.
Νόθος, nothus, spurius.
* Νόος, οῦς, mens, animus, à νέω, quia nihil mente celerius.
Νόσος, ἡ, morbus.
Νοστέω, ῶ, redeo.
Νόσφι & Νόσφιν, seorsim.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas.
Νύμφη, sponsa, nova nupta: etiam Nympha, Dea.
Νῦν, nunc.
* Νὺξ, nox, à νύσσω, quia ad somnum quasi pungit.
Νύσσω, pungo, vulnero.
Νυστάζω, dormito, propriè dormito capite nutans.
* Νωθὴς, ἐος, tardus, à νω privat. & θέω.
Νωμάω, moveo, agito, verso; interdum etiam vibro.
Νῶτος, dorsum, νῶτα in plurali.

Ξ

Αἴνω, carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus, quasi ἀνθος.
Ξένος, peregrinus, hospes.
* Ξέω, rado, scalpo, ad sonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, radula.
Ξηρὸς, aridus, siccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφος, τὸ, ensis, gladius.
Ξιφίας, cometes, & piscis.
Ξιφίζω, manu in altum sublatâ sulto.
Ξυθὸς, idem quod Ξανθὸς,

flavus, & πυῤῥὸς, rufus.
Ξυνὸς, i. κοινὸς, communis, Atticé.

O

ΟΑρ, ἡ, idem quod ἄορ, uxor, conjux: unde ὀαρίζω, colloquor, confabulor.
Ὄγκος, tumor, & moles: & magnitudo, amplitudo.
Ὄγκη, angulus, seu uncus.
Ὁδὸς, ἡ, via.
* Ὀδὺς, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.
* Ὀδύνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.
Ὀδύρομαι, ploro, gemo.
Ὄζος, nodus, ramus arboris.
Ὄζω, oleo.
Ὄθη, cura, ratio.
Ὀθέω, & Ὀθεύω, curo.
Οἷ, adverb. quo, ubi.
ὅπη, idem.
Οἴγω, οἰγνύω, aperio.
Ὀϊζὺς, ἡ, ærumna, miseria.
οἶτος, idem, ab οἶ, hei.
Οἰδέω, vel οἰδάω, tumeo.
Οἶκος, domus.
Ἄπροικος, dotis expers, indotata.
Οἶκτος, misericordia.
Οἶμος, via, semita.
Οἰμώζω, ploro, ejulo.
* Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.
Οἷος, qualis: & οἶος, solus.
Ὄκρις, idem quod ἄκρις, cacumen.
Οἷς, οἰὸς, & ὄϊς, ὄϊος, ovis.
Οἶστρος, asilus, œstrus, tabanus.
Οἰστράω, & οἰστρέω, œstro agitor.
Οἴχομαι, abeo, proficiscor.
Οἴω, & ὀΐω, existimo, puto, opinor.
Οἰωνὸς, avis; propriè de majoribus & carnivoris.
Ὀκλάζω, in genua procumbo.
Ὄκνος, pigritia.
* Ὄλβος, beatitudo & opes: quasi ὅλος βίος, integra vita.
Ὀλίγος, paucus.
Ὄλισθος, lapsus.
Ὄλλυμι, sive ὀλλύω, perdo, amitto, perniciem infero.
Ὀλολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.
Ὅλος, totus.
οὖλος, sanus, & crispus; item noxius.
* Ὀλοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὀλοῶς φύρομαι.
* Ὄλυμπος, Olympus, mons Thessaliæ; sumitur & pro cœlo, quasi ὁλόλαμπρος, totus lucidus.
Ὁμαλὸς & ὁμαλὴς, planus.
* Ὄμβρος, imber, pluvia, quasi

quasi ὁμόῤῥοος, simul defluens.

*"Ομηρος, obses, & ὄμηρον, pignus, quod est velut obsidis loco, ab ὁμεῖρειν, vel ab ὁμηρεῖν, significante, ἀκολουθεῖν.

"Ομηρος, Homerus, à quo, ceu fonte perenni, Vatum Pieriis ora rigantur aquis.

"Ομνυμι & ὀμνύω, juro; ex ὀμόω, ῶ, inusit. Fut. ὀμόσω.

'Ομὸς, similis, & idem.

"Ομιλος, cœtus, multitudo.

'Ομφαλὸς, umbilicus.

"Ομφαξ, ὁ καὶ ἡ, uva acerba.

"Οναρ, somnium, insomnium.

"Ονημι, juvo, prosum.

"Ονησαρ, ατος, τὸ, emolumentum.

"Ονος, asinus.

"Ονομα, nomen.

"Ονυξ, unguis, ungula.

'Οξὺς, acutus.

ὀξὺ, mucro, acumen.

ὄξος, τὸ, acetum.

'Οπάζω, persequor, præbeo.

'Οπηδέω, & ὀπηδάω, comitor.

*"Οπις, ultio, vindicta, quâ Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω, vel ἕπομαι.

ὄπιθεν, à tergo.

"Οπλον, ὅπλα, arma.

ὁπλότερος, junior.

'Οπὸς, succus, humor.

'Οπότε, quando: ὅπου, ubi.

'Οπτάω, torreo, asso.

"Οπτω, video, aspicio.

ὤψ, ὠπὸς, oculus, aspectus, vultus.

*'Οφθαλμὸς, ὁ, oculus, quasi ὠπὸς θάλαμος, cubiculum visus.

'Οπύω, conjugem habeo.

'Οπώρα, autumnus.

'Οράω, video, cerno.

*'Οργὴ, ira, ab ὀρέγω.

ὀργάω, impatienter appeto.

ὄργια, sacra Liberi.

'Ορέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.

ὀρέγομαι, appeto.

'Ορθὸς, rectus, porrectus.

"Ορθρος, tempus matutinum.

'Ορμὴ, impetus.

"Ορνις, θος, ὁ & ἡ, avis, ales.

"Ορος, τὸ, mons.

"Ορος, ὁ, terminus, limes.

'Ορρὸς, serum lactis.

ὄρρος, pars corporis.

'Ορταλὶς, pullastra, gallina.

'Ορύσσω, fodio.

'Ορφανὸς, orbus, pupillus.

*"Ορφνη, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.

'Ορχέομαι, salto, tripudio.

"Ορχις, testiculus, testis.

"Ορω, (ex quo Latinè orior) excito, concito.

"Οτλος, ærumna, labor.

Οὖρος, ventus secundus: etiam custos, inspector.

ὄρχης, alveus.
Ὅς, qui, Ὅστις, quicunq;.
Ὅ, ubi, ὅτε, quando.
Ὅσιος, ſanctus, juſtus.
Ὀστέον, ὀστοῦν, os.
Ὀστρακον, teſta.
Ὄσσα, vox.
* Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio, ab ὀσμὴ & ἐυφραίνομαι, quâ voce includitur etiam vox ῥὶν, naris.
Ὀτρύνω, incito, adhortor.
Οὐ, οὐκ, οὐχ, & οὐχὶ, non.
Οὐθαρ, τὸ, uber, propriè in belluis.
Οὐρὴ, cauda.
* Οὐρανὸς cœlum, quaſi ὁρανὸς, quod ſit viſui pervium.
Οὖρον, urina.
Οὖς, ὠτὸς, auris.
Οὖας, ατος, τὸ, idem.
Οὐτάω, vulnero, ictum infero
Οὗτος, hic.
Ὀφείλω, debeo.
ὀφέλλω, idem: alias augeo, adaugeo, amplifico.
Ὄφις, ſerpens, anguis.
Ὀφρὺς, ύος, ἡ, ſupercilium.
Ὄφρα, i. ἵνα, ὅπως, ut, quo.
Ὀχετὸς, canalis, aquæductus.
Ὀχεύω, admiſſarium admitto, quum de femineo ſexu dicitur.
Ὄχλος, turba, multitudo hominum.

Π

ὀχλεύω & ὀχλέω, moveo.
Ὄχος, currus, vehiculum.
*Ὄψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.
Ὄψα, vox, fama.
Ὀψὲ, ſerò, longo pòſt tempore.
Ὄψον, obſonium, omne id quo, præter panem, veſcimur

Π

ΠΑῖς, δὸς, & παΐς, άϊδος, ὁ ἡ, puer, vel puella.
* Παίζω, à παῖς, jocor, ludo.
Παίω, percutio, pulſo.
Πάλαι, olim, quondam.
Πάλη, lucta.
Πάλιν, iterum, rurſus.
Πάλλω, vibro, agito.
Πάππας, pater, vox puerorum.
Παρὰ, a, ab, apud, ad.
παρὲξ, παρὲκ, extra, foris.
Παραδεισος, hortus, viridarium.
Παρειὰ, ᾶς, mala, maxilla.
Παρθένος, ὁ ἡ, virgo.
Πάρος, adverb. Poet. antè, priùs: idem quod πρὸ vel ἔμπροσθεν.
Πάσσω, inſpergo, conſpergo.
Πάσχω, quod ſumit ſua tempora à πίθομαι, patior, & ago, facio: etiam, accidit mihi.
Πατέω, calco, am' ulo.

Πα.

Παπάζω, cum ſtrepitu palpito, vehementer palpito.

* Πατὴρ, pater, ſenex, quaſi παῖδας τηρῶν, i. ſervans pueros.

πατρῷος, vitricus; πατρῷος, paternus.

Παῦρος, Poet. idem quod ὀλίγος, paucus.

Παύω, finem impono, deſiſtere facio.

Παχὺς, craſſus.

Πάω, poſſideo, acquiro.

Πέδη, pedica, compedes.

* Πέδον, ſolum, terra, à πούς, ποδὸς, pes.

Πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.

Πείθω, perſuadeo.

Πίστις, fides.

Πείκω, pecto, carmino.

Πόκος, vellus.

Πεῖνα, fames, eſuritio.

Πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.

Πείρω, tranſadigo, transfigo: & tranſeo, pertranſeo.

πόρος, traiectus, traiectus.

Ἀπορέω, ῶ, ad anguſtias, è quibus me explicare nequeo, redactus hæſito; vel ſimpliciter hæſito, dubius animi ſum.

Ποιέζω, aditum patefacio, excogito, acquiro, præbeo.

Ἔμπορος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.

Πορθμὸς, fretum, ſinus maris in anguſtias coarctati, quod facilè trajici poteſt.

Πέλας, propè, ut πλησίον, ἄσχι.

Πελάω & πελάζω, propinquo

* Πέλαγος, pelagus, à πέλας, & γῆς.

* Ἄπλαγος & * Ἄπληστος, immenſus, inacceſſus.

Πέλεκυς, ſecuris, bipennis.

Πελὸς, niger, fuſcus.

Πέλτη, ſcutum brevius.

Πέλω & πέλομαι, Poet. ſum.

Πέλωρ, ωρος, monſtrum immane.

πελώριος, ingens.

Πέμπω, mitto, mando.

Πομπὴ, miſſio, deductio.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus.

Πενέω, ſum pauper, inops.

Πενία, πενίη, paupertas.

Πένθος, τὸ, luctus, mœror.

Πένω, πένομαι, ſtudioſè aliquid facio.

Πόνος, labor, ſtudium.

Πέπλος & πέπλον, indumentum muliebre è ſubtili ſtamine, cæteris veſtibus ſuperinjici ſolitum.

Πέπω, coquo.

Πέρας,

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέρα, ultra.
Περάω, transeo; etiam vendo.
Πέρδω, pedo; unde πορδὴ, crepitus.
Πέρθω, diruo, vasto.
Περὶ, de, propter, circa.
Περισσὸς, nimius.
Πέρκος, & περκνὸς, niger, nigris distinctus maculis, varius.
* Πέρπρος, quasi πέρφορος, seu à περιφρήτης, levis, temerarius, inanis.
Πέρυσι, anno præterito.
Πετάω, πετάζω, πετανύω, πετάννυμι, pando, explico: πετάζω etiam tendo.
Πέταυρον, pertica, tignum super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, lapis, saxum.
Πεύκη, picea, larix.
Πήσσω, πηγνύω, πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.
Πάγος, collis, tumulus.
Πάγιος, fixus, firmus.
Πάχνη, ros, glacies, pruina.
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω, salio, salto.
Πηγὴ, fons, scatebra.
Πίδαξ, idem.
Πηλασμὸς, illusio, contumelia: ut ὕβρεις.

Πηλὸς, lutum, cœnum, limus.
* Πῆμα, damnum, exitium, à πήθω, patior.
Πῆνος, textum, seu tela.
Πλωὴ, idem: etiam pannus.
Πήρα & πήρη, saccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πῆχυς, ὁ, cubitus, χερσίς.
Πιέζω, premo.
Πίθος, dolium.
Πικρὸς, amarus.
Πῖλος, pileus, seu pileum.
Πιμελὴ, id est, πῖαρ, seu λίπος, pinguedo, seu pingue.
Πίναξ, tabula scriptoria, libellus.
Πίτος, sordes, squalor.
Πίνω, bibo, poto.
Πιπίσκω & ποτίζω, potum præbeo.
Ποτὸς, potulentus.
Πότος, potatio, convivium.
Ποτὸν, aqua potui apta.
Πίπτω, cado, labor.
Πετρὸς sive πιτὸς, calculus, scrupus lusorius.
Πίσσα sive πίττα, pix.
Πίτυς, υος, ἡ, pinus arbor, quæ picem fundit.
Πίτυρον, furfur.
Πίων, ονος, pinguis, obesus.
Πλάζω, errare facio, propriè de pluribus dicitur, dispergo, errabundus huc illuc agito.

Πλάγιος, obliquus, transversus.
Πλάνη, error, erratio.
Πλάξ, ακὸς, tabula ex lapide.
Πλάσσω, fingo.
Πλατὺς, έος, ὁ, latus.
Πλέκω, plico, plecto, necto.
Πλέος & πλεῖος, plenus.
Πλευρὰ, latus, & πλευραὶ, costæ.
Πλέω, πλεύσω, navigo.
Πλήθω, impleo, repleo.
Πίμπλημι, idem.
Πλήρης, εος, plenus.
Πλὴν, præterquam
Πλημμελὴς, έος, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompositus.
Πλήσσω, percutio, ferio.
Πλίνθος, ὁ, later.
Πλίσσω, sive Πλίσσομαι, gradior.
* Πλοῦτος, divitiæ, quasi πολύετος, i. multis annis opes collectæ.
Πλυνὼ, lavo, de vestimentis; ut λούω, de corpore.
Πνέω, flo, spiro, respiro.
Πνίγω, suffoco, strangulo.
* Πόθος, desiderium, à πέσθω.
Πόα & ποίη, herba.
Ποιέω, facio, efficio, ago.
Ποικίλος, varius.
* Ποιμὴν, pastor, propriè ovium, pilio; etiam dux, imperator; & generaliter quilibet curator: quasi in ποίη μῆνας.
Ποινὴ, pœna, ultio, injuria.
Ποιπνύω, sedulò opus facio, sarago.
Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis & quale: interdum etiam quis.
οἷος, qualis.
Ποιφύσσω, spiro, flatum emitto.
* Πόλεμος, bellum, pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.
Πολέω, verto, verso.
Πόλτος, puls, pulmentum.
Πολιὸς, canus.
* Πόλις, urbs, civitas, à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.
Πολὺς, multus, numerosus.
* Πόντος, pontus, mare, à πόνος, labor.
Ποππύζω, fibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.
Πόποι, Dii, Papæ.
Πόρις, vitulus, juvencus.
* Ποσειδῶν, Neptunus, à σώειν τὸ πέδον, quia terram concutit.
Πόσθη, ακρεποσθον, præputium.

Πόσος,

Πόσος, quantus.
ὅσος, quantus.
τόσος, tantus.
* Ποταμὸς, fluvius, flumen, à ποτὸς, quod potabilem præbeat aquam.
* Πότμος, id eſt, μόρος, ſors, fatum, à πίπτω, cado.
Πότερος, uter.
Πότνιος, venerandus, auguſtus, à πίπτω, cado.
Πὲς, ποδὸς, pes.
Πρᾷος, lenis, mitis.
Πραπίδες, præcordia.
Πρήσσω, facio, ago.
Πρέμνον, ſtipes, ſtips.
Πρέπω, decorus ſum, conſpicuus ſum, & excello.
Πρέσβις, εως, ὁ, legatus.
πρέσβις, υος, ὁ, ſenex.
Πρήθω, incendo, inflammo.
Πρηνὴς, ἐος, pronus, præceps.
Πρίαμαι, emo: idem cum ὠνέομαι & ὠνῦμαι.
Πρὶν, priùs, anté.
Πρίω ſeu Πρίζω, ſerro, ſerrâ ſeco, vel findo, frendere dentibus.
Πρὸ, ante, præ, coram.
πρῶτος, primus.
* Προΐαπτω, porrectâ manu præbeo, ex ἴαπτω, præbeo.
πρωΐξ, ῆ, donum, dos.
Πρὸς, à, ab, prope, ad.
Πρόφασις, cauſa, occaſio.
Πρυμνὸς, extremus, ultimus.
πρύμνα, puppis.
Πρύτανις, rector, adminiſtrator.
Πρωῒ, mane.
πρωΐ, idem.
Πρῷρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendor
Πτάρω & πταίρω, ſternuo, ſternuto.
Πτέρνα, calx, ca'ceamentum
* Πτέρον, ala, à πίτομαι, volo, as.
πτέρυξ, γος, ὴ, ala.
Πτήσσω, metu contrahor.
πτώσσω & πτοέομαι, idem.
πτωὼξ, ωχὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτίσσω & πτίττω, tundo, decortico, pinſo.
Πτύσσω, plico, complico.
πτυχὴ, plica, plicatura.
Πυὼξ, pugnó.
Πυγμὴ, pugnus; etiam menſura ſex digitis brevior quàm cubitum, unde πυγμαῖος, æquans ſeu explens πυγμὴν.
πύκα, idem quod πυκνῶς, densè, ſpiſſè: etiam prudenter.
Πύω, ſpuo, excreo.
Πυγὴ, nates, pyga.
Πύθω, putrefacio.
Πυθὼ, οῦς, & πυθῶν, ῶνος, urbs

urbs Phocidis, quæ & Delphi appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in ea urbe templum.

Πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα aditus in domum. Latine Foris, seu Fores, Janua, Ostium, in ædificiis dicuntur; Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

Πυλὼν, ῶνος, atrium.

Πυνθάνομαι, & πεύθομαι, audio, intelligo: etiam cognosco, resciscо, interrogo, quæro.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio, πύσεις, nuncii sermones.

πύστις, εως, ἡ, auditio, fama.

Πύος, τὸ, primum lac post partum in animalibus: πύον, pus. πύελος, locus ubi lavatur, Balneatoria vasa.

πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πυρεῖον & πυρεῖον, igniarium, materies arida ad ignem accendendum.

πυρὰ, rogus.

πυῤῥὸς, rufus, rutilus.

ὁ πυρὸς, qui secundò assatur.

πύργος, turris.

Πυρὼν, ῶνος, ὁ, nucleus, vel quod in pomo ligneum osseū ve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Διπύρωον, instrumentum Chirurgicum; id est, specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρὸς, triticum, frumentum.

Πώγων, ωνος, barba.

Πωλέω, vendo, venundo.

Πῶλος, ὁ καὶ ἡ, pullus, sæpe de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur

Πῶμα, operculum.

Πῶρος, luctus, ut πίνθος: etiam callus, id est, corpus durum & siccum, & album, ossa fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, qua via? ὅπως, ut.

P

*Ῥάβδος, & ῥάβδος, virga, ramus, hastile, à ῥαπίζω, verbero.

Ῥᾴδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

Ῥαίω, profligo, perdo.

Ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga, & fortè ensis.

Ῥάπτω, suo, sarcino.

Ῥάχις, εως, ἡ, spina dorsi.

Ῥάχες, cauliculi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ῥαχία,

Ραχία, crepido littoris petrosa: etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani littore.

Ρίγχω vel ῥέγκω, sterto: factum per Onomatopœiam.

Ρέζω, facio, etiam sacrifico.

Ρέμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.

Ρέμβη, vagatio, erratio.

Ρέπω, vergo, propendeo; propriè de statera.

Ρόπαλον, clava.

Ρέω, fluo, etiam fundo.

Ρεῦμα, fluentum.

Ραίνω & ῥάζω, perfundo, aspergo, irroro.

Ραδάμιγξ, gutta.

Ρόθος, undarum sonitus.

Ρὶν, ινὸς, & ῥὶς, ῥινός, nasus.

Ρινὸς, οῦ, ὁ ἡ, pellis, corium.

Βεοτὸς, mortalis.

Βεότος, sanies.

Ρίζα, ης, radix.

Ρὶν, ινὸς, ὁ, ovis.

Ρῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens.

Ρίνη, ης, lima.

Ρίπτω, projicio, præcipito.

Ρόδον, rosa, Æol. Βρόδον.

Ροῖζος & ῥοῖδος, stridor: *Rushing of waters.*

Ράζω, & ῥοίζω, latro.

Ρύσος, coccineus & flammeus color, qualis rubricæ sinopicæ, russeus sive russatus.

Ροφέω & ῥοφάω, sorbeo.

Ρυθμὸς, numerus.

Ρύπος, ὁ, sordes.

Ρύπτω, sordes eluo.

Ρώω, confirmo.

Ρώμη, robur.

*Ἐρρώμαι, valeo.

Ρωγ, ωπὸς, virgultum.

Ῥῶπος, merces parvi momenti.

Σ

Σ Ἅλς, salum, maris ora, & jactatio, ab ἅλς, ἁλός.

Σάλπιγξ, ῆ, tuba, buccina.

Σαὰρξ, caro.

Σάπω, onero onus impono.

Σαφὴς, manifestus, perspicuus.

Σβέννυμι seu σβεννύω, extinguo, comprimo.

Σέβω, veneror, adoro, colo.

* Σειρὰ, catena, aut funis, restis: etiam linea de progenie; & obex forium, ex εἴρω.

Σειρῶ, σειρόω & σειραίνω, & σειαίνω, deficco, arefacio; unde σείριος, Sirius stella, canicula.

Σείω, concutio, quasso, agito.

σέω,

σέω, ex quo σεύω, cieo.
σήθω, excutio, cribro.
σαίνω, caudam quatio.
σόω, ex quo Doricum ἀπέσσουα, unde illud, ἔῤῥει τὰ καλὰ, Μίνδαρος ἀπέσσυε, id est, ἀπῆλθε, τέθνηκε, periêre honesta, Mindarus interiit.
σαίρω, scopis purgo, verro.
Σηκὸς, stabulum, receptaculum.
Σῆμα, signum, nota, vexillum, sepulchrum. Ἄσημος, non signatus, ignobilis.
Σήπω, putrefacio.
Σῆρες, Seres populus, vel vermiculi qui nent sericum.
* Σῆτες, Dor. Σᾶτες, Atticè Τῆτες, hoc anno, quasi τῷ ἔτει.
Σὴς, τὸς, tinea.
Σθένω, valeo, possum.
Σιγάω, taceo, sileo.
* Σίδηρος, ferrum, à σίζω, strideo.
Σίελος, ὁ, & σίελον, τὸ, saliva.
Σίζω, strideo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.
Σίκυος, vel σικυὸς, ὁ, cucumis.
σικύα, cucurbita.
Σκιμαλίζω, digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.
Σκολιὸς, tortuosus, obliqu[illegible]
Σιμὸς, simus, qui pressis est naribus.
Σίνω, noceo, lædo.
* Σίνηπι, παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὤπας, i. quod lædat oculos, sinapi.
Σῖτος, frumentum, cibus.
Σιωπάω, sileo, taceo.
Σκάζω, claudico, ex σκάω.
σκαιὸς, lævus, sinister.
σκαμβὸς, qui obliquus in latus procedit, incurvus, distortus.
σκάνδαλον, i. σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere: etiam lignum incurvum, quo tendicula seu decipula sustinetur, & in quod impingens animal ipsam decipulam in se subitâ ruinâ evertit.
Σκαίρω, salio, tripudio.
σκαρίζω, idem.
Σκάλλω, fodio, & dirumpo, findo.
Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, fossam duco.
Σκεδάω, dissipo, dispergo.
Σκέλλω, ex sicco, arefacio, ex σκλέω & σκλῆμι, inusit.
Σκέλος, crus.
Σκέπτομαι, circumspicio, despicio,

ſpicio, perpendo, viſito.

Σκοπὸς, ſign[illegible] quod tela dirigunt [illegible]tarii, ſcopus.

Σκέπω, tego, operio.

Σκεῦος, εος, τὸ, vas, etiam inſtrumentum.

σκευάζω, inſtruo, orno.

Σκηνὴ, tabernaculum, tentorium; domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut ſimili materia.

Σκήπτω, nitor, incumbo; etiam prætexo, aliquâ ratione nitens; & fingo, fimulo; etiam cado, decido, irruo: hinc σκηπτὸς, fulmen, quod in terram impetu violento illiſum decumbit; illinc σκῆπτρον, baculus, ſceptrum.

Σκιὰ, umbra.

Σκιρτάω, ſalto, exulto, ſubſilio.

Σκόλοψ, ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum σταυρὸς & χάραξ.

* Σκόρπιος, ſcorpius, à σκορπίζω, diſpergo.

Σκότος ου, ὁ, vel τὸ, εος, tenebræ, caligo; ſæpe de tenebris nocturnis.

Σκύζω, ad iram concito, irrito.

Σκυθρωπάζω, ſum vultu tetrico & mœſto, moleſtiam vultu ſimulo.

Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, propriè canis.

Σκύμνος, catulus leonis.

Σκύτος, τὸ, corium, pellis: etiam loreus funis, ſcutica.

Σκώληξ, ὁ, vermis.

Σκώπτω, cavillor, illudo, irrideo aliquem dicteriis.

Σμάω, ſive σμέω, abſtergo.

Σμίλη, ſcalper, ſeu ſcalprum, ſcalper inciſorius.

Σμιλεύω, ſcalpello amputo.

Σμύχω, attero, abſumo, corrumpo, etiam uro.

σμυγερὸς, ærumnoſus.

Σορὸς, ἡ, loculus, conditorium.

Σοφὸς, ὁ, ſapiens, prudens.

Σπάθη, rudes ſeu rudicula, gladius, enſis.

Σπανὸς, & σπάνιος, rarus.

Σπαράσσω, lacero, lanio.

Σπαργάω, tumeo, lacte diſtentus ſum.

Σπάρτος, ſive σπάρτον, ſpartum.

Σπάω, traho, attraho.

Σπάσμα, τὸ, mucro in gladio; in corpore humano, quod convulſum eſt.

Σπείρα, ſpira, ἕλιξ, linea flexuoſa orbes faciens in ſeſe non redeuntes.

Σπεί-

Σπείρω, ſemino, ſero.
Σπένδω, libo, ſacrifico.
Σπέρχω, urgeo, propello.
Σπεύδω, feſtino.
σπουδή, feſtinatio, ſtudium.
Σπῖλος, macula, labes.
Σπλάγχνον, viſcera, præcipua interanea & vitaliora, ut cor, pulmo, iecur, & ſimilia, quæ in cæſis victimis aruſpices conſiderabãt.
Σπλήν, ῆνος, ſplen, lien.
Σπόγγος, ſpongia.
Σποδός, ῆ, cinis.
Σπόνδυλος, ſpondylus, vertebra; ſunt 24. oſſa quibus tota ῥάχις conſtructa eſt.
Στάζω, ſtillo.
στάγμα, gutta.
Σταφίς, ίδος, ὕ, uva paſſa.
Στάχυς, υος, ſpica.
Στέαρ, τὸ, ſebum ſive ſevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, ſterilis, quæ non parit; carina navis; & coma certo quodam modo intorta.
Στείχω, εο, vado, propriè ordine.
στοχάζομαι, collimo, & rectà ad ſcopum tendo: rationem habeo, & conjicio.
Στέλεχος, εος, τὸ, truncus, caudex; etiam ſtirps.
στελεχόω, caudicem emitto.
Στέλλω, mitto: etiam inſtruo, paro, & orno, exorno; propriè de corporis cultu.
Στενὸς, anguſtus, arctus.
στένω, gemo, ſuſpiro.
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεὸς, ſolidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orbo.
* Στέρνον, pectus, à στερεός.
Στέφω, corono, redimo.
* Στηρίζω, figo, ab ἵστημι.
Στίζω, pungo, ſtigmata inuro.
Στίλβω, ſplendeo, luceo.
Στλεγγὶς, ίδος, ſtrigil.
στλεγγίζω, ſtrigili rado, ſeu abrado.
Στοὰ, ᾶς, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, os, à τέμνω, ſcindo.
στόμαχος, ſtomachus.
Στορέω, ſterno, ſolo æquo.
Στροφὴγξ, γγὸς, gutta, ſeu ſtilla.
* Στρατὸς, ῦ, ὁ vel ἡ, exercitus, à στερρῶς ἵσταμι, i. e. firmiter ſto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
στρεβλὸς, tortus.
στρέπω, torqueo, verto.

ςραγγὸς, obliquus: idem quod σκολιός.

Στρηνὴς, έος, asper: item acutus. At ςρηνῶος, luxus, fastus, deliciæ; unde ςρηνιάω, lascivio.

* Στρουθὸς, passer, passerculus, ἀπὸ τοῦ μετ' οἴςρου θεῖν, viz. ad venerem; Avis est admodum veneri dedita: etiam ὄσπριον, leguminis species.

Στύραξ, ακος, cuspis teli: etiam arbor.

Στυγέω, F. ςύξω, à ςύγω, odio prosequor, odi.

Στυφελὸς, durus, asper.

ςύπη, stupa, qua rimulæ & foramina stipantur.

Συκῆ, ficus arbor.

Σῦκον, ficus fructus.

Σύλη, præda, spolium.

Σὺν, Atticè Ξὺν, cũ, unà cum.

Συρίσσω, sibilo, sibilum edo.

Σύρω, traho.

Σῦς, υὸς, ὁ vel ἡ, sus, porcus.

ὗς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, idem.

ὕνις sive ὕννις, vomer: etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, sphæra, globus.

Σφάκος, salvia.

Σφάλλω, supplanto, everto.

Σφάραγος, guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφὴν, ηνὸς, cuneus.

Σφὴξ, vespa.

Σφίγγω, stringo, constringo.

Σφραγὶς, ίδος, signum, sigillum.

Σφειγάω, turgeo, propriè de mammis.

Σφύζω, salio, pulso, eâ significatione qua arterias pulsare dicimus: & mico, palpito.

Σφύρα, malleus, piscis marinus.

Σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, scarifico, scalpro aperio seu incido; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

σχάζω, idem: etiam transfero, & tenorem instituti vel moris abrumpo: & solvo, desino.

Σχέτλιος, miser, scelestus, sævus.

Σχίζω, findo, scindo, disseco.

Σχῖνος, ἡ, lentiscus, dentiscalpium.

Σχοῖνος, juncus, funis ex junco plexus; mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σωλὴν, ῆνος, canalis, tubus.

* Σῶμα, corpus, quasi σῆμα τῆς ψυχῆς, sepulchrũ animæ.

Σῶς, salvus, incolumis, sospes

Σώω, servo, & concito.

Σῶκος,

Σῶνος, Mercurii epithetum, ex σώοικος, i. σώζων τοὺς οἴκους.

T

Ταλάω, τλάω, τλῶ, ſuffero.

Τάλας, αντος, miſer, ærumnoſus.

Οἴμοι τάλας, hei mihi miſero.

Ταλάσιον & ταλασία, lana.

Τάλις, μελλόγαμος, παρθένος, μελλονύμφη, Nuptiis apta, quòd puellæ uſque ad nubilem ætatem lanificia exercere ſolerent.

Ταμίας promus condus, diſpenſator eorum quæ promenda & condenda ſunt, à τέμνω, diſtribuo.

* Ταπεινὸς, quaſi πατεινὸς, depreſſus, humilis, non multùm à terra aſſurgens; cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppoſitum habet ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, ſuperbus.

Τάπης, ητος, ὁ, tapes.

Ταράσσω, commoveo, turbo.

Τάρβος, τὸ, terror, metus.

τάρταρος, infernum.

Τάριχος, υ, vel ε ος, ὁ, vel τὸ, ſalſamentum.

Τάρχια, inferiæ, juſta.

τάρχαι, idem.

T

Τάττω, ordino, colloco.

Ταῦρος, taurus.

Ταχὺς, pernix, celer, velox.

Τέγγω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo, extendo.

τόνος, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo, affligo, infeſto.

τέρλω, tener.

τερόμων, ονος, mollis.

τραύω, vulnero, ſaucio.

τραυλὸς, blæſus, balbus.

τρέω, tero, attero, terebro.

τρύω, τρύσκω & τρύχω, τρυχόω, & τρίβω, τρώσκω, pro τρώω, idem.

τρώγω, edo, rodo: unde

* τράγος, ob voracitatem, caper, hircus.

* Τεῖχος, τὸ, murus, mœnia, à τεύχω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam ſignum, prodigium, oſtentum.

Τέλλω, orirı facio.

τέλλομαι, exiſto, orior.

Τέλος, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, ſcindo, ſeco.

Τένδω ſive τένθω, comedo, rodo, ſeu arrodo.

Τέρας, τὸ, ſignum, prodigium, monſtrum.

Τερθρεύς, έως, præſtigiator, impoſtor.

Τέρμα, terminus, meta, finis.

Τέρπω, delecto, oblecto.
Τέττιξ, ιγος, cicada.
Τεύχω, fabrico, ſtruo.
Τυγχάνω, ſum, conſequor.
* Τέφρα, cinis, cui σποδὸς & μαείλη ſynonyma ſunt, à τέφω, incendo.
Τέχνη, ars.
Τήκω, liquefacio, liquo.
τήγανον, ſartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, ſervo, conſervo, tueor.
Τίθασσος, cicur, mitis.
τιθασσόω, cicuro.
Τίτθη, nutrix, & mamma.
τιθήνη, nutrio.
Τίθημι, à τιθέω, pono, colloco, propono, compono, ſuppono, ſumo, vendico, tribuo: aliquando facio, efficio.
θεσμὸς, lignorum ſtrues: etiam θεσμοὶ, leges.
θέμις, lex, inſtitutum, jus, fas.
Τίκτω, pario, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τίλος, i. κόπρος, ſtercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τίς, quis, uter, quotus?
Τὶς, aliquis, quiſpiam.
Τίω, honoro, magni æſtimo.
τίομαι, ulciſcor.
τιμωρία, ultio, vindicta.
τίμημα, mulcta, pœna, etiam cenſus.
* Τιτᾶνες & τιτῶες, Dæmones quidam à Iove è cœlo ſub terram detruſi, à τιτάινω, ulciſcor.
Τοῖχος, paries, murus, ſed lateralis, ſeu tranſverſarius.
Τόλμα, audacia.
τολμάω, audax ſum, audeo.
Τολύπη, lana depexa.
τολυπεύω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπος, locus.
ἄτοπος, locum non habens, abſurdus.
* Τράπεζα, menſa; quaſi τετράπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλος, collum, cervix.
Τραχὺς, aſper, confragoſus; cui opponitur λεῖος, lævis.
* Τίγλη, mullus, quoniam τρὶς τίκτει τοῦ ἔτους, ter parit in anno.
Τείρω, tero, abſumo.
τρίβος, ου, via.
Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
τρόφος, ος, τὸ, alumnus.
τρόμος, grumus, propriè rei in unam maſſam concretæ fruſtum.
Τρέχω, curro, propero.

Ἀναδρομὴ,

Ἀναδρομή, Sublatio in altum.

τροχὸς, rota.

Τρέμω, trepido, tremo.

* Τρήρων, ὁ, columba, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, quòd fit timida.

Τρίζω, ſtrido.

Τρύξη, δημητριακὸς καρπὸς, Cereales fruges.

τρυγάω, vindemio.

Τύλος, callus, ſeu callum: τύλοι quoq; ſupercilliorum pili.

Τύμβος, buſtum, ſepulchrum

Τύπτω, verbero, percutio.

* Τύραννος, rex, tyrannus, à τρύω, vexo.

Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.

* Τυρὸς, caſeus, à τηρεῖν, quia eſt lac ſervatum.

Τυρόω & τυρδάω, in caſeum cogo: etiam agito, turbo.

Τυτθὸς, ὁ ἡ ἡ, parvus.

Τωὸς, idem.

Τυφλὸς, cæcus.

Τύφω & τυφόω, fumum excito; unde τύφος, & τῦφος, fumus.

* Τύχη, fortuna, à τυγχάνω, i. accido.

Τωθάζω, dicteriis ſeu convitiis inceſſo, irrideo, opprobriis mordeo.

Υ

ΥΑκίνθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus, & gemmæ nomen.

Ὕαλος & ὕελος, ὁ vel ἡ, vitrum: etiam κρύσταλλος, cryſtallus.

* Ὕβρις, injuria, ſed gravior, quaſi ὑποβαρὺς, admodum gravis.

Ὑγιὴς, ἐος, ſanus, bene valens, integræ valetudinis.

Ὑγρὸς, ὑγρὸν, humidus, madidus; interdū liquidus, fluidus: cui opponitur ξηρὸς, aridus, ſiccus.

Ὑδω, celebro, canto.

Ὕμνος, hymnus, carmen, propriè in honorem Dei.

Ὑὸς, filius, natus.

Ὑλάω, ῶ, latro, de canibus.

Ὕλη, materia, ſyiva.

Ὑπὲρ, ſuper, pro, per.

* Ὕπατος, Conſul, quaſi ſupremus.

* Ὕπνος, ſomnus, quaſi λύπου ὄν, quia ſolvit labores.

Ὑπὸ, à, ab, præ, per.

ὕστερος, poſterior.

Ὑπόδρα, torvè, torvis oculis.

Ὕπτιος, ſupinus, reſupinus.

Ὑφάω, & ὑφόω, texo.

Ὕψος, τὸ, altitudo, celſitudo.

Ὕω, pluo.

ὕδωρ, & ὕδατος, τὸ, aqua, pluvia.

ἱδρὼς, ſudor.

ἵδρως, ſudor: ſed denotat ſudorem ex æſtivo calore.

Φ

Φᾰ́γω, φήγω, edo, comedo.

Φαιδρὸς, hilaris, alacer.

Φάλα, ornamentum quoddam galeæ.

Φαλακρὸς, calvus.

Φάος & φῶς, τὸ, lux, lux ſolis.

Φάω, φαέθω, luceo: φαείνω & φαίνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.

* Φάρμακον, medicina, quaſi φέρων ἄκος, i. ferens medicinam, venenum.

Φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.

Φάτνη, præſepe, ſtabulum.

Φαῦλος, vilis: etiam malus, improbus.

Φαύλως, malè, difficulter.

Φάω, pro quo φημὶ, dico, aio.

Φεύζω, dico, memoro, commemoro, expono. At φεύζομαι, cogito.

Φᾰ́ω & φάζω, occîdo.

Φένω & φονεύω, idem.

Φέβομαι, fugio, metuo.

Φέγγος, τὸ, ſplendor, lux, lumen.

Φείδομαι, parco, ignoſco, miſereor.

Φελλὸς, ſuber.

Φένακξ, impoſtor: etiam deriſor.

Φενακίζω, decipio, fallo: & impono, fucum facio, illudo.

* Φέρβω, paſco, alo: quaſi φέρω βίον, fero victum.

* Φερνὴ, dos, & quæ ſponſæ donat maritus ante nuptias, à φέρω.

Φέρω, F. οἴσω, ab οἶσ, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέγκω, Aoriſt. 1 & 2 ἤνεγκα, & ἤνεγκον, ab ἐνέγκω, fero, affero, porto; etiam aufero, rapio, & teneo, & refero; etiam pendo.

Εἰσφέρω, admitto intus.

Φεῦ, heu, eheu.

Φεύγω, fugio, fugam capio.

Φέγγομαι, loquor, vel ſonum edo.

Φθάω, pro quo φθείρω, corrumpo, labefacto, perdo.

Φθίω & φθίνω, idem quod φθείρω, deficio, tabeſco.

Φθειρ, ῥὸς, pediculus.

* Φθόνος, invidia, invidentia: quaſi φόνος, cædes.

* Φιάλη, φιάλη τὸ πᾶν ἄλις, quaſi πάλη, phiala, poculum, patera.

Φίλος, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.

Φιμὸς vel φίμος, camus, fiſcella,

ſcella, capiſtrum.

Φλάω, contundo, contero.

Φλέγω, uro, incendo, inflammo.

Φλύω, nugor.

Φλύω, φλύζω, idem.

Φλύαρος, nugator.

Φλὲψ, βός, ἡ, vena.

Φλοιὸς, cortex.

* Φοῖβος, purus, Phœbus, ſol: quaſi φῶς βίου, lux vitæ.

Φοῖνιξ, ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui eſt è Phœnicia.

Φοιτάω, ventito, venio.

Φολὶς, ίδος, ſquama: ſed qualis eſt ſerpentis.

Φόνος, cædes, à φένω.

Φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Poët. cithara.

* Φορμὸς, ſporta, corbis, cophinus, calathus, ex φέρω.

* Φόρτος, onus, à φέρω.

Φράσσω & φράττω, ſepio, munio.

Φράγμα, ſepimentum.

Φρέαρ, ατος, τὸ, puteus.

Φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Φρένες, præcordia, mentis ſedes.

Φρονέω, mente ſum præditus, ſapio.

Φρόνησις, ἡ, cogitatio, cura.

Φρὶξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris.

Φρίσσω & φρίττω, horreo, horreſco.

* Φρῦδος, quaſi πρόοδος, evanidus, qui abiit, diſparuit.

Φρυάττομαι, fremo, de equo.

Φρύγω, φρύασσω & φρύττω, torreo.

Φρῦνος, rubeta, rana venenoſa.

Φῦκος, εος, τὸ, alga, radicula qua ſe fucant mulieres, unde Fucus Latiné: etiam metalli genus.

Φυλάσσω, cuſtodio, ſervo, caveo, vito.

Φυλὴ, tribus.

Φύλλον, folium, frons frondis.

Φύρω, miſceo, inquino, fœdo.

Φυσάω, ſufflo, inflo.

Φύω, gigno, produco: etiam naſcor, ut φύομαι, orior, exorior, enaſcor.

Φύσις, enaſcentia, natura.

Φωρύω & φώρυμι, torreo, uro.

Φωλεὸς ſive φωλεὰ, luſtrum, antrum.

* Φωνὴ, vox; quaſi φῶς νοῦ, lux animi.

* Φὼρ, ωρὸς, fur, & fucus, à φέρω.

Φὼρ, φωρὸς, ſive φῶρος, ου, ſpeculator, explorator.

Φωτιαμὸς, ſcrinium, arcula.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.

Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir.

Χ Α'ζω, vel potius χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.

Χαίνω, hiſco, dehiſco, ex χάω inuſitato.

χάος, τὸ, hiatus, chaos.

χήμη, hiatus, oſcitatio: etiam oſtrei genus, & menſura liquidorum.

Χλὼ, νὸς, ὁ ἡ, anſer.

Χαίρω, lætor, gaudeo.

χαίρομαι, idem.

Χάεις, gratia, venuſtas, lepos, elegantia: etiam amicitia, beneficium, præmiũ.

χάείλες, veneres.

Χαίτη, juba, propriè equi.

Χάλαζα, grando.

Χαλάω, laxo, remitto.

Χάλιξ, ſilex.

* Χάλις, merum, ἀπὸ τ χαλᾶν ἴνας.

Χαλίκαλος, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet animum.

Χαλινὸς, habena, frænum.

Χαλέπτω, damno afficio; etiam everto, labefacto.

Χαλεπὸς, perniciosus, noxius, gravis, moleſtus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, aſper, ſævus, immitis.

* Χαλκὸς, æs, ab ἀλκή.

Χαμαὶ, humi, in terra.

Χαράσσω & Χαράπτω, ſculpo, inſculpo, inſcribo, imprimo.

χάραξ, ſulcus, foſſa.

Χάρτης, charta ex papyro.

Χαλέω, egeo, opus habeo.

Χαῶδες, laxus, fungoſus.

Χέζω, caco.

Χεζανάστη, cacandi neceſſitas.

Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.

* Χεὶρ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.

Χείρων & χερείων, deterior, pejor.

* Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo, quaſi χαίλεσιν ᾄδων, canens.

Χέλυς, ὑος, teſtudo: & inſtrumentum muſicum, lyra, cithara, chelys.

Χέρρος ſive χέρσος, deſertus incultúſque, aſper: & ſubſtantivè pro χέρσος γῆ, ſolum ſterile, deſertum.

Χέω F. χέσω & χύσω, fundo, effundo, diffundo.

Χοεὺς, έος, & χοῦς, οὸς, congius, menſura liquidorum.

Χοῦς, ὁ, etiam terra egeſta: ἡ, aqualis, vas aquarium.

Χόω, & χώννυμι, F. χώσω, educo, aggerem duco.

* Χεῖμα, Poët. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμὼν,

Χειμὼν, idem, & tempestas, procella, imber, ventus.
Χύω & χυνίω, idem quod χέω.
Χύτρος & Χύτρα, olla, olla fictilis, testa, cacabus.
χυλὸς, succus.
Χηλὴ, forfex, forceps.
Χῆρος, viduus.
Χθὼν, ονὸς, ἡ, terra, humus, tellus. idem quod γαῖα.
Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.
Χιλὸς, ὁ vel ἡ, pabulum, propriè jumentorum, ut fœnum, avena, &c.
* Χιὼν, όνος, ἡ, nix, à χέω.
Χλεύη, risus, seu derisio, illusio, ludibrium, cavillatio.
Χλιαίνω, tepefacio, calefacio; unde Χλαμὺς, ύδος, chlamys.
Χλίω, idem quod θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.
Χλόα & χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, folium: unde χλοερὸς, viridis, herbaceus.
Χναύω, carpo, vellico.
Χοῖνιξ, ικος, ἡ, mensura continens sextarios duos, seu cotylas quatuor.
Χοῖρος, i. ὗς, σῦς porcus, sus.
Χολὴ, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & siccus.
Χόνδρος, granum: etiam cartilago.
Χορδὴ, intestinũ, chorda, seu fides ex intestino: etiam nervus, seu chorda quâ arcus intenditur.
Χορὸς, chorus, vel chorea, tripudium, saltatio, tam de actione saltandi, quàm de saltantium multitudine.
* Χόρτος, fœnum, herba virens, à κείρω, quòd resecatur.
Χράω, commodo, do commodato, utendum do: etiam oraculum edo, vel reddo.
Χραίνω, polluo.
Χράομαι, utor.
χρῆμα, res.
χρήματα, pecuniæ.
Χρέος, χρέους, τὸ, & χρεῖος, & χρέως, vel χρείως, debitum, mutuum, æs alienum: etiam χρέος, & χρεὼν, debitum fatale, fatum, mors: χρέος quoq; causa, vaticinium, oraculum.
Χρεῖος, utilis.
Χρειὼ, Ion. χρεὼ, pro χρεία indigentia.
χρείω autem vaticinor.
χρὴ, oportet, opus est.
Χρήζω, egeo, volo, rogo.
Χρηΐζω, Poet. idem.
Χρίω, ungo, lino, seu inungo,

go, perungo, oblino, illino: etiam pungo, ſtimulo.

Χρόα, color.

Χρόω & χρώννυμι, coloro, tingo.

Χροΐζω, idem.

Χρώς, ωτὸς, τὸ, cutis, corpus.

Χρῦς, χροὸς, ὁ, idem.

Χρόνος, tempus, temporis ſpatium.

* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à multis liberat.

* Χωλὸς, claudus, à κῶλον, pes.

Χῶρος, locus: etiam ager, prædium, vel fundus.

Χώρα, itidem locus, ſolum, ager; etiam concepraculum & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiſcor.

Χωρὶς, ſeorſum, ſeparatim, etiam ſingulatim; unde χωρίζω, ſeparo vel ſejungo.

Ψ

ΨΆω, tergo, abſtergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo: etiam accedo, & appropinquo. Ψαίω idem. Ψήχω, idem.

Ψαίρω, etiam rado; & innato, attingo; & accelero, feſtino; & diſtraho, & diſſolutus ſum, diffluo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.

Ψαυσάλλω & ψαλάσσω, tango, contrecto.

Ψόα & ψύα, lumbus.

* Ψακὰς, άδος, ros, ſtilla, gutta, quòd minutum ſit.

Ψεκὰς, ἄδος, idem; à ψάω.

Ψίθυρος, ſuſurrus.

* Ψωμὸς, fruſtum rei eſculentæ, quantum bucca poſſit ſemel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, fruſtro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falſum commentum.

Ψευδὴς, mendax.

Ψῆφος, ὁ, lapillus, calculus, quo luditur, vel quo ſuffragium fertur; etiam ipſum ſuffragium.

Ψίαθος, ὁ, ſtorea, teges; peculiariter eæ tegetes quæ è junco aut vitili contexuntur.

Ψόλος, fumus, flamma, fuligo.

Ψόφος, ſtrepitus, crepitus, fragor.

Ψύλλος & ψύλλα, pulex.

Ψύχω, frigefacio, refrigero, ſpiro.

Ψῦχος, ἔος, τὸ, frigus, cui opponitur

ponitur θάλπος, τὸ, æstus, seu calor.

Ψυχὴ, anima, spiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.

Ψώρα, scabies, à Ψάω, scalpo.

Ω

Ω Pro fine, quod sit ultima litera.

Ὦβη, tribus, populi pars.

Ὠθέω, F. ὠθίσω & ὦσω, tanquam à them. ὤθω, trudo, pello.

ὠθίζω, idem.

ὦθις, impulsor.

Ὠκὺς, celer, velox, pernix.

Ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.

Ὠλένη, cubitus, brachium, ulna.

Ὤμοι pro οἴμοι, hei mihi.

Ὠμὸς, crudus, propriè de fructibus, qui sole nondum sunt cocti: & crudelis.

Ὦμος, humerus, quasi ὑπομόχθων, quia sustinet onera.

Ὠνέομαι, οῦμαι, emo, mercor, ut ἀγοράζω, πείραμαι.

Ὠὸν, ovum, quasi οἷον, quòd solum pariatur.

Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere; etiam generaliter tempus.

Ὥρα, φροντὶς, cura.

Ὠρύω sive ὠρύομαι, ululo, vox canum propriè & luporum.

Ὡς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.

ὥσπερ, quemadmodum.

ὥστε, ut, ita ut.

Ἕως & Εἷως, donec, usque dum, tantisper, quoad. Cui respondet τέως, tamdiu.

Ὠφελέω, juvo.

Ὠχρὸς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miscetur album.

ὠχρὸς, pallor.

Ὠχρα, coloris genus.

Ὠχριάω, palleo, pallidus sum, palleſco, pallidus fio.

Ὠχραίνω, pallefacio, pallidum reddo.

Nomina Partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petenda.

DE NOMINIBUS
Menſium Græcorum.

QUod loci relictum eſt, ne vacuum relinqueretur, id placuit Menſium Græcorum nominibus implere, quod ipſum quoque fortè eſt nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omiſſis quæ de eorum diverſa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione, (quæ omnia ex variis authoribus collecta *H. Steph.* in Appendicem ad ſuum Theſaurum retulit,) nomina tantùm duodecim menſium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi menſibus Latinorum reſpondere, ducto ab eo qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιὼν, Januarius, ex Gaza, aliis October, à γαμέω, quod eo menſe feſta aut convivia nuptialia fierent.

Ἐλαφηβολιὼν, Februarius, ex ἔλαφος, Cervus, Cerva, propter feſtum in honorem Dianæ venatricis celebrari ſolitum.

Μουνυχιὼν, Martius, à Μουνυχία, qui portus erat Athenienſium munitiſſimus, ubi erat Dianæ Munichiæ fanũ, in quo Deæ ſacra eo menſe celebrabantur.

Θαργηλιὼν, Aprilis, ἀπὸ τὰ θαργήλια, feſtum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quas calor ſolis θέρων καὶ θάλπος τοῦ γοῦ produxerat, diis offerrentur.

Σκιροφοριὼν, Maius, quod eo menſe σκιροφορία feſtum celebrabatur, quo umbraculũ ex arce Athe-

nis

nis solenni pompa deferebatur, signumq; ædificandi dabatur.

Ἑκατομβαιών, Junius, qui mensis Primus erat Atticorum, anni initium, quem à solstitio æstivo inchoabant, à sacrificiis majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιών, Julius, secundus mensis, in quo Apollini Metagitnio Athenienses sacrificabant.

Βοηδρομιών, Augustus, propter βοηδρόμια, festũ quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à Theseo adversus Amazones feliciter gestum.

Μαιμακτηριών, September, de nomine Jovis, qui μαιμάκτης, i Furore percitus, propter imbrium impetum. Et sacra quæ illi fiebant, ad eum placandum, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιών, October, à festo πυανεψίων, quod celebrabatur frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνθεστηριών, November, dictus quia ἀνθέων στερεῖται τὰ γῆ, floribus spoliat terram.

Ποσιδεών, December, quasi Neptunius, quòd esset Neptuno sacer, in eóque sacra illi fierent. In eodem quoque ἀγωνίζονται οἱ μέγιστοι, καὶ πρὸς ἅπαν μείζων, ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc sunt nomina mensium Atticorum, quanquam de iis non satis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem suum mensem in τρία δεκάμερα, id est, in tres decadas: primam vocant μὶαὸς ἱσταμένου, sive ἀρχομένου: secundam μεσοῦντος μηνὸς, vel ἐπὶ δεκάδι: tertiam φθίνοντος μηνὸς, sive παυομένου, aut λήγοντος, vel etiã ἐπὶ δεκάδι. Utuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη seu τετράς, πέμπτη seu πέμπας, & ita deinceps; nisi quod primi cujusq; mensis

mensis dies vocetur νουμηνία, quoniam in eo erat novilunium, lunâ menses auspicante & finiente. Decima quinta ab Hesiodo dicitur μέση, quod medium obtineat locum. Ultima ἕνη καὶ νέα. Hoc porrò discriminis est, quod in ἰσταμένου & μεσοῦντος μηνὸς diebus numerandis recto ordine progrediuntur, δευτέρα, τρίτη ἰσταμένου, secunda, tertia; & τρισκαιδεκάτη, δευτέρα μεσοῦντος, undecima, duodecima: in φθίνοντος autem decade utuntur ordine retrogrado, quali in suis Nonis, Idibus, & Calendis Latini, δεκάτη, ἐνάτη φθίνοντος, vigesima prima, vigesima secunda, & ita deinceps. De intercalationibus legendus Macrob. lib. 1. Satur. c. 13.

Literarum Nexus & Scripturæ compendia, partim elegantiæ, partim brevitatis causâ usurpari solita.

αι	αι	γδ	γαὲ	δα	δα
αλ	αλ	γαυ	γαυ	δαι	δαι
αλλ	αλλ	γγ	γγ	δαν	δαν
ἀπο	ἀπο	γε	γε	δας	δας
αρ	αρ	γην	γεν	δαυ	δαυ
ας	ας	γλω	γην	δε	δε
αυ	αυ	γι	γι	δὲ	δὲ
αὐτῷ	αὐτῷ	γο	γο	δη	δη
αὐτοῦ	αὐτοῦ	γς	γς	δλω	δην
γα	γα	γει	γςι	δι	δι
γαι	γαι	γυ	γυ	δο	δο
γαν	γαν	γω	γυν	δρ	δς
γαρ	γας	γω	γω	δυ	δυ

δω

δυν	δυν
δω	δω
ει	ει
εἶ)	εἶναι
ἐκ	ἐκ
ἐν	ἐν
ἐξ	ἐξ
ἐπι	ἐπι
ἐστι	ἐστι
ευ	ευ
ιν	ιν
ερ ρ	ερ
θα	θα
θαι	θαι
θε	θε
θη	θη
θι	θι
θν	θν
θο	θο
θρ	θρ
θυ	θυ
θω	θω
κα	κα
κὴ	καὶ
κτὶ	κατὰ
κυν	καυ
κε	κε
κι	κι
κλ	κλ
κν	κν
κο	κο
κρ	κρ
κυ	κυ
κω	κω
λλ	λλ
μα	μα

μαι	μαι
μαν	μαν
μᾶς	μας
μαυ	μαυ
με	με
μεθ	μεθ
μὲν	μὲν
μεν	μεν
μη	μη
μην	μην
μι	μι
μμ	μμ
μν	μν
μο	μο
μω	μω
μῶν	μῶν
οἱ	οἱ ον
ου	ου
οὗτος	οὗτος
πα	πα
παι	παι
παν	παν
παρα	παρα
πε	πε
περ	περ
περι	περι
πη	πη
πι	πι
πλ	πλ
πν	πν
πο	πο
πρ	πρ
πρα	πρα
προ	προ
πρω	πρω
πτ	πτ

πυ	πυ
πω	πω
ρα	ρα
ρι	ρι
σα	σα
σαι	σαι
σὶ	σαν
σαρ	σαρ
σαυ	σαυ
σβ	σβ
σε	σε
σει	σει
ση	ση
σθ	σθ
σθα	σθα
σθαι	σθαι
σθε	σθε
σθη	σθη
σθι	σθι
σθο	σθο
σθω	σθω
σι	σι
σκ	σκ
σμ	σμ
σο	σο
σσ	σσ
σσα	σπα
σσαι	σπαι
σσε	σπε
σσει	σπει
σση	σπη
σσι	σπι
σσο	σπο
σσυ	σπυ
σσω	σπω
ος	ος

σσα	σσα	σχυ	σχυ	ὑπερ	ὑπερ
σσαι	σσαι	σχυν	σχυν	ὑπο	ὑπο
σσε	σσε	σχω	σχω	υς	υς
σση	σση	σω	σω	υσι	υσι
σσι	σσι	τα	τα	χα	χα
σσο	σσο	ταν	ταν	χαι	χαι
σσυ	σσυ	ται	ται	χαν	χαν
σσω	σσω	ταῖς	ταῖς	χας	χας
ς	στ	τας	τας	χαυ	χαυ
στα	στα	ταυ	ταυ	χε	χε
σταν	σταν	τε τε	τε	χει	χει
στας	στας	τη	τη	χη	χη
σταυ	σταυ	την	την	χην	χην
στε	στε	τὴν	τὴν	χθ	χθ
στει	στει	τῆς	τῆς	χι	χι
στη	στη	τι	τι	χν	χν
στι	στι	το	το	χο	χο
στο	στο	τὸν	τὸν	χρ	χρ
στρ	στρ	τοῦ τοῦ	τοῦ	χυ	χυ
στυ	στυ	τρ τρ	τρ	χυν	χυν
στω	στω	τρι	τρι	χω	χω
συ	συ	τρο	τρο	ψα	ψα
σχ	σχ	ττ	ττ	ψαν	ψαν
σχα	σχα	τυ	τυ	ψας	ψας
σχε	σχε	τυν	τυν	ψαυ	ψαυ
σχει	σχει	τω	τω	ψε	ψε
σχη	σχη	τῷ	τῷ	ψει	ψει
σχην	σχην	των των	των	ψη	ψη
σχι	σχι	υι	υι	ψι	ψι
σχο	σχο	υν	υν	ψο	ψο
σχρ	σχρ	ὑπ	ὑπ	ψω	ψω
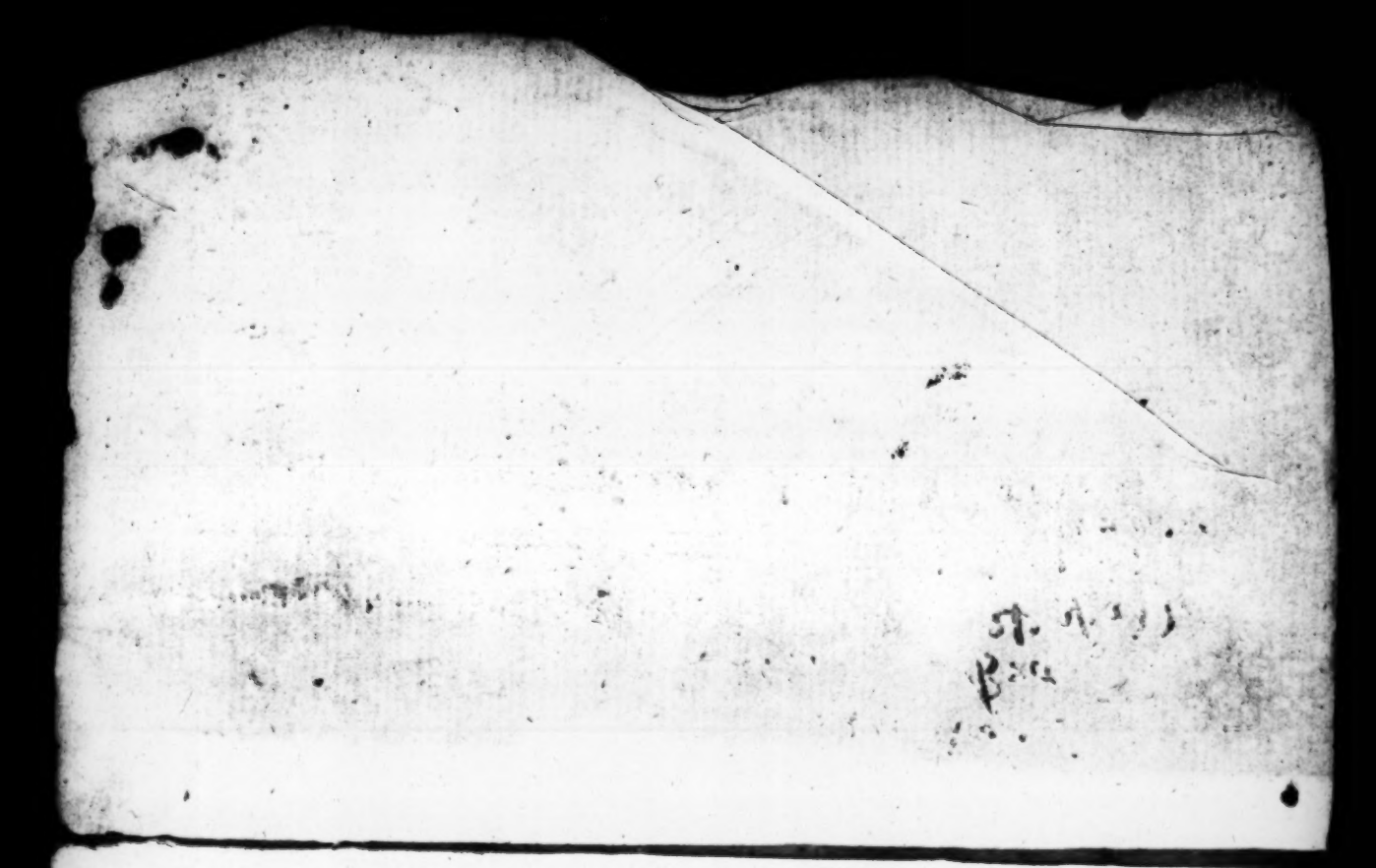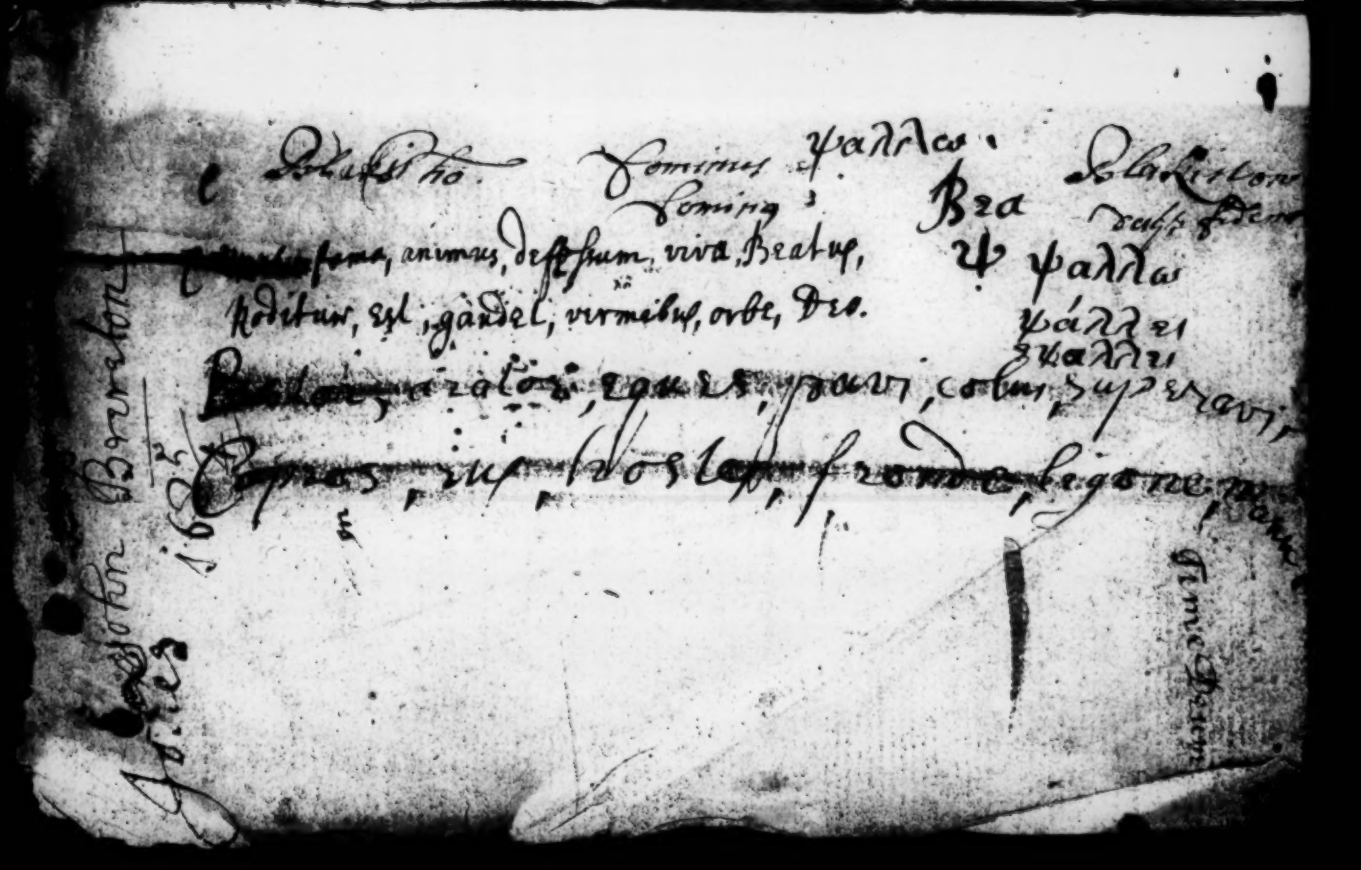
FINIS.